Koviloor Digital Library

4-21

பெரிய எழுத்து

கொன்றைவேந்தன்

மூலமும் உரையும்

ஆர்.ஜி.பதி
கம்பெனி

A.No: 4100
Q.22

Koviloor Digital Library

662 Koviloor Digital Library 182563 4100
Q22

ஸ்ரீ

வில்லிபுத்தூராழ்வார் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி தூது

மூலமும்,

காஞ்சீபுரம்

குமாரசுவாமி தேசிகரவர்கள் செய்த

பொழிப்புரையும்.

கோவிலூர் ஆதீனம்
2165
கோவிலூர்-630307

பிரசுரித்தவர்:

ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி,

4, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு,

இதன் விலை] சென்னை-1. [ரூபா. 1-00.

1965 — 1.00

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி தூது

மூலமும் - உரையும்

விநாயகர் துதி

காப்பு

நீடாழி யுலகத்துமறைநாலோடைந்தென்று நிலை நிற்கவே, வாடாத தவவாய்மைமுனிராஜன் மாபாரதஞ் சொன்ன, நாளேடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூரெழுத் தாணிதன், கோடாக வெழுதும்பி ரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

உரை. நெடிய கடல் சூழ்ந்த இப்பூலோகத்திலே வேதம் நாலுடனே ஐந்தாம் வேதமெனப் பிரசித்தமாக நிலைத்திருக்கும்படி தளர்ச்சியடையாத மெய்த்தவத்தை யுடையவேதவியாசமாகாமுனிவர் மகாபாரதஞ் சொன்ன நாளிலே, மகாமேருவை ஏடாகவும், தனது கொம்பை வெள்ளிய கூருடைய எழுத்தாணியாகவுங்கொண்டு அந்தப் பாரதக் கதையை யெழுதிய விநாயகக் கடவுளைப் பணிந்து பக்தி செய்வாம்,

Koviloor Digital Library

சரஸ்வதி துதி

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலேகிடந்து சங்கத், திருப்பிலே யிருந்துவைகையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை, நெருப்பிலே நின்று கற்ளுேர் நினைவிலே நடந் தோரேன; மருப்பிலே பயின்றபாவைமருங்கிலே வளரு கின்ருள்.

உரை. பொதியமா மலையிலே பிறந்து பாண்டியன் கீர்த்தியென்னும் பசும்பொற்றெட்டிலிலே கிடந்து சங் கப்பலகையிலே யிருந்து வைகையாற்றிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் விடப்பட்ட ஏட்டினிட மாய் எதிரேறித்தவழ்ந்த பேதையாகிய சரஸ்வதி பின்பு நெருப்பிலே போடப் பச்சோலையாய் வேகாமல் நின்று கற்றபேர் நினைவிலே நடந்து ஆதிவராகமூகக் கொம் பிலே மருவிய பூமிதேவி மருங்கிலே இலங்குங் குண மணப் பிள்ளையாக வளர்கின்ற அக்கலைமகள் என் நாவிலே நிற்கும்படிக்கு நமஸ்கரிக்கின்றேன். 2

பாடற்றெகை

தருமமெய்த் தரும னேவத் தாளிணை சிவப்ப மாயோ
னரவுயிர்க் கொடியோன் பக்க வழகுறு நாடுவேண்டித்
தூரகத விரத மேறித் தூதுபோய் மீண்ட பாடல்
இரவியங் கதிர்போல் வீசு மிருசதத்தறுபான் மூன்றே.

உரை. தருமமே யுருவா யிருக்கின்ற தருமராஜன் தனக்காகத் துரியோதனனருகே தூதுபோகும்படி ஏவி னதினலே ஆதிபராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தி நாலு வேதங்களாலும் காணப்படாத பாதார விந்தங்கள் சிவக்கக் குதிரைகட்டி யலங்கரித்த இரதத் திலே எழுந்தருளி அஸ்திஞபுரி யென்னும் பட்டணத் திற்குத் தூதுவஞகச் சென்று சர்ப்பக்கொடியோஞகிய துரியோதனனை அழகு பொருந்திய நாடுகேட்டு அவ னுடனே யுத்தப் பிரசங்கம் பேசி மீண்டதைக் குறித்த பாடல் சூரியகிரணம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற இருநூற் றறுபத்து மூன்ரும். 3

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி தூது

பேர்படைத்தவிஜயனுடன் மும்மைநெடும் பிறவியினும் பிரியனாகிச், சீர்படைத்த கேண்மையினாற் றேரூர்தற்கிசைந்தருளுஞ் செங்கண்மாலைப், பார்படைத்த சுயோதனற்குப் படையெடே னமரிலெனப் பணித்த கோவைக், கார்படைத்த நிறத்தோனைக் கைதொழுவார் பிறவாழிக்கரைகண்டாரே.

உரை. பூலோகமெங்கும் சவுரியத்தினாலே கீர்த்தியைப்பெற்ற அர்ச்சுனன் இரணியவதை நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது பிரகலாதனாகியும், இராவணவதை நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது விபீஷணனாகியும், பூமிபாரந் தீர்ப்பது காரணமாக எழுந்தருளினது அர்ச்சுனனாகியும் இப்படி மூன்றவதாரத்திலும் பிரியாதவனாயிருந்து சிறப்பைப்பெற்ற நட்பினிலே அந்த அர்ச்சுனனுக்கு ரதசாரதியாக இசைந்தருளும் செந்தாமரை மலர்போன்றகண்களையுடைய திருமாலை, பூமியையாளுகின்ற துரியோதனன் வேண்டினபோது அந்தப்பாரத யுத்தத்திலே நான் ஆயுதங் கையிலெடுப்பதில்லையென்று உறுதிசொன்ன தேவராஜனை, மேகவண்ணனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியைக் கைதொழுதவர்கள் பிறப்பென்னுங் கடலை நீந்தி முத்தியாகிய கரையைக்கண்டவர்கள் 4

நூல்

ஞானமன்பெர் டினிதுரைத்து ஞானமுனி யகன்றதற்பின்சாமதே, தானதண்ட மெனநிருபர் தருமமுறைமையிற் புகலுந் தகுதிநோக்கித், தூநறுந் தண்டுளவோனைத் தூதுவிடு வதற்கெண்ணிச் சுனைகடோறு, மேனலந்தண் கிரிப்பெருந்தே னிறைக்கு மெழிற்குருநாடளியம் புவானே.

உரை. தருமபுத்திரமகாராஜன் வனவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும். அக்கியாதவாசம் ஒரு வருஷமும் ஆகப் பதின்மூன்று வருஷமுந் தொலைந்து உபப்பிலாவியமென்னும் பட்டணம் வந்திருந்து, துரியோதனன் பக்கல் உலூகமாமுனியான தன்னுடைய குருவை யனுப்ப, திரியோதிரன் திருதராட்டிரனுமே உலாவிக்

Koviloor Digital Library

கொண்டு சஞ்சயமகாமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனையழைத்து நீர்போய் ஞானப்பிரசங்கம் பண்ணித் தருமபுத்திராதியரை இன்னும் வனவாசமே போகத்தக்கதாகச் சொல்லி வாருமென்ன, அந்தப்படியே புரோகிதன் ஆசீர்வதித்து அன்புடனே ஞானப்பிரசங்கம் பண்ணி நீங்கள் இன்னுந் தபசு பண்ணுவதே உறுதியென்று சொல்ல, அதை மறுத்துச் சத்ருசம்மாரஞ் செய்து பிரதிக்கினை முடிப்பேனென்று வீமசேனன் சொல்லியனுப்ப, அந்தப்படியே சஞ்சயமகாமுனி போனபின்பு, சாமபேத தானதண்ட மென்னும் இராஜ நீதி முறைமைப்படி சொல்லத்தக்கவ ரென்றறிந்து பரிமளம் பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவரைத் தூதுவிடுவதற்கு எண்ணிச் சுனைகள்தோறுஞ் செந்தினையையுடைய தண்ணிய மலைகள் மிகுந்த தேனையிறைக்கின்ற குருநாட்டுக் கதிபதியான தருமபுத்திர மகாராஜன் சொல்லுவான். 1

செஞ்சொன்முனி சஞ்சயனுக் கியாமுரைத்த கருமமுமுன் சென்றகாலை, யஞ்சொன்முனி புரோகிதனுக் கவனிசைத்த கருமமு நீ யறிதியன்றே, நஞ்சுதனை மிக வருந்தி நன்மருந்து மந்திரமும் விரைந்துநாடா, தெஞ்சினர் தங்களைப்போல விருக்குமதோ யார்மனத்து மிருக்குஞ் சோதீ.

உரை. செவ்வையான சொற்களைச் சொல்லும் சஞ்சயமகாமுனிக்கு நாம்சொன்ன வசனமும் நாமனுப்பி முன்சென்ற உலூகமகாமுனியான புரோகிதனுடனே துரியோதனன் அப்போது பேசியவசனமும் தேவரீருடைய திருவுளமே அறியுமல்லவோ? விஷத்தை அதிகமாகக் குடித்து அது தீர நல்ல மருந்தும் மந்திரமும் உயிர் நீங்குவதற்கு முன்னே விசாரியாமல் ஜீவனை விட்டவர்கள் போல நாங்கள் போகாதபடிக்கு ஒரு புத்தி எங்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும். சர்வலோகத்தார் மனதிலு மிருந்து விளையாடுகின்ற சோதி சொரூபரேயென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறுன் தருமராஜன். 2

Koviloor Digital Library

அருஞ்சமராம் புரியும்வகை யவருரைத்தா ராறுலு மறமொன் றின் றிப், பெருஞ்சமரம் விளக்குமது கடனன்றென் றருள்வெள்ளம் பெருகக்கூறும், பொருஞ் சமர நெடுமுரசப் பூங்கொடியோன் றனைநோக்கிப் புயப் போர்வாண, னிருஞ்சமரந் தொலைத்தபிரா னிளைஞரையு முடனிருத்தி யியம்புவானே.

உரை. குருக்ஷேத்திரப் பூமியிலே அரிய யுத்தஞ் செய்யத்தக்கதாகத் துரியோதனுதியர் சம்மதிப்பார்களானலும் அது நன்றன்று, நாம் முந்தி யுத்தஞ் செய்யச் சம்மதித்துச் சொல்லுகிறதும் முறையல்லவென்று கிருபாவெள்ளம் பெருகும்படி சொல்லிய பொருகின்ற நெடிய முரசக்கொடி படைத்த தருமபுத்திரமகாராஜனைப் பார்த்து மேகம்போன்ற ஆயிரம் புயங்களையுடைய போரிற் சிறந்த வாணுசுரனை ஜயித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியானவர் வீமசேனன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகா தேவன் என்று சொல்லப்பட்ட இளைஞரையுங் கூட வைத்துக்கொண்டு இவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கினர்.

செய்வரா லினமுகளுந் திருநாடுபெற நினைவோ சென்றுமீளப், பைவரா யருங்கானிற் பயின்றுதிரி தர நினைவோ பகைத்தபோரி, லுய்வாரொனவிரைவி னுருத்தெழுந்து பொர நினைவோ வுண்மையாக, வைவரா மவனிபர்க்கு நினைவேதென் றருள்புரிந்தா னமரர் கோமான்.

உரை. வயலெங்கும் வராலினங்கள் குதித்து விளையாடுகின்ற சிறந்த குருநாடு வாங்கிக்கொண்டு அரசாட்சி செய்ய நினைவோ, மறுபடியும் பழையபடியே துன்பமுடையவராய் வனத்திற்சென்று வசித்திருந்து திரிய நினைவோ, அல்லது பகைத்துச் செய்கின்ற யுத்தத்தில் பிழைப்பார் யாரென்று சொல்லத் துரியோதனுதியரைப் பிரதிக்னைப்படியே கோபித்துப் பொருது ஜயிக்க நினைவோ, ஐவராகிய உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கின்ற உண்மையான எண்ணம் என்னவென்று கேட்டருளினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவரானவர். 4

வயிரமெனுங் கடுநெருப்பை மிகமூட்டி வளர்க்கினுயர் வரைகாடென்னச், செயிரமரில் வெகுளிபொரச்

Koviloor Digital Library

சேரவிரு திறத்தேழுஞ் சென்று மாள்வோங், கயிரவமுந் தாமரையுங் கமழ்பழனக் குருநாட்டிற் கலந்துவாழ, வுயிரனையாய் சந்துபட வுரைத்தருளென் றுனறத்தி னுருவம் போல்வான்.

உரை. வைராக்கியமென்னுங் கடூரமாகிய நெருப்பை அதிகமாக மூட்டிவளர்த்தால் உயரவளர்ந்து தானே விழைத்தெரிந்து மாய்ந்துபோகின்ற மூங்கிற்காடுபோல் குற்றம் பொருந்திய யுத்தத்திலே கோபமூண்டு இரண்டு திறத்தோரும் போய் ஒருமிக்க மாண்டுபோவோம் அப்படி வராமல் செவ்வல்லியுந் தாமரை மலரும் பரிமளிக்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த குருநாட்டிலே அம்மலர்களைப் போல நாங்கள் விரோதமில்லாமல் கலந்து வாழும்படி எங்களுயிரை யொத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரே! நீர் தூது சென்று பயன் படும்படி அவர்களையும் எங்களையும் கூட்டியருளவேண்டுமென்று சொல்லினர் தருமத்தின் வடிவம்போல விளங்கிய தருமபுத்திரர். 5

அரவுயர்த்தோனுடன்வறுசூதாடி நீர்வென்ற வந்நாளவன்முன் சொன்ன, விரதமொழி தவறுமல் வெங்கானம் போய்மீண்டீர் வெய்யோனுங்கள், குருநிலத்திங் பாதியினிக் கொடாதிருந்தா லாங்கவனைக் கொன்று போரி, லிருநிலத்தை யாளவினித் துணிவதே கடனென்று னெம்பிரானே.

உரை. சர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோதனனுடன் மறுபடியுஞ் சூதாடி நீங்கள் வென்றபோது அவன் சொல்லிய சத்தியஞ்சொற் றவறுமல் பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசமும், 1-வருஷம் அக்கியாதவாசமும் போய் வந்தீர்கள். வெய்யவனாகிய அந்தத் துரியோதனன் உங்களுடைய குருதேசத்தில் பாதியைக்கொடாமற் போனானாகில் அப்போது அவனைக்கொன்று போர் முகத்திலே பெரிய பூமியை ஆளுகைக்கு இனித் துணிவதே முறைமை யென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். 6

குரவரையுங் கிளைஞரையுங் குலத்துரிய துணைவரையுங் கொன்றுபோர்வென்,றரவனெடுங் கடலாடையவனி

Koviloor Digital Library

யெலாந்தனியாளுமரசுதன்னிற்,கரவுரையு மனத்தாதை முனிக்குரைத்த மொழிப்படியே கானகந்தோறு, மிரவு பகற் பலமூல சாகநுகர்ந் துயிர்வாழ்த லினிதுநன்றே.

உரை. துரோணசாரி முதலிய ஆசாரியரையுஞ் சல்லியன் முதலிய சுற்றத்தாரையும் இன்னும் பாட்டன் மாமன் மைத்துனன் முதலான பேரையும் கொன்று போரில் வென்று சப்திக்கின்ற நெடியகடலே ஆடையாக வுடைய பூமிமுழுவதுந் தனியாளுகிற அரசரைப் பார்க்கிலும்கபடந்தங்கிய மனத்தையுடைய பெரிய தகப்பனுராகிய திருதராட்டிரன் சஞ்சயமுனியுடனே சொல்லியனுப்பிய சொற்படியே வனந்தோறும் போய் இரவும் பகலும் காய் கனி கிழங்கு சரகுகளைப் புசித்துக் காலம் போக்குகிறதே மிகவும் நல்லதென்ருர் தருமபுத்திரர். 7

கோதிலானிந்தமொழி கூறுதலுமாமாயன் கூறலுற்ருன், மோதமருக் கிளைத்துநீர் மொய்த்தபெருங் கானகத்தே முடுகிச்சென்ருற், பூதலத்தோரேசாரோ புகன்ற பெருவஞ்சினமும் பொய்த்திடாதோ, நீதியோவெனவுரைத்தா னுங்கதற்கு நிகழ்தரும னிகழ்த்தலுற்ருன்.

உரை. பழுதில்லாத தருமபுத்திர மகாராஜர் இந்த வசனஞ் சொன்ன மாத்திரத்திலே ஆதிமூலமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் சொல்லுவார். தருமபுத்திரரே! நீங்கள் எதிர்த்துப் போர்செய்கின்ற யுத்தத்திற்குத் தோற்று மரங்கள் நெருங்கிய பெரிய வனத்தினிடத்திலே வாசம் பண்ண விரைந்துபோனல் பூலோகத்தி லுண்டான பேர் தாயாதியுடனே யுத்தம்பண்ணி ஜயிக்கமாட்டாமற் போனுர்களென்று ஏசமாட்டார்களோ? தம்பிமார் சொன்ன சபதமும் பொய்யாய்ப் போகாதோ? இது நீதியாகுமோ வென்று சொல்லினுர். அதுகேட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுவார் தருமபுத்திரர்.

நீ தூதுநடந்தருளி யெமதுநினைவவர்க் குரைத்தானினைவின் வண்ணந், தாதூதியளிமூராளுந் தன்பதியுந் தாயமுந்தான் ருனராகின்,மீதூ துவளைக்குலமும் வலம்

Koviloor Digital Library

புரியு மிகமுழங்க வெய்யகாலன், மானுதர் மனங்களிக் கப் பொருதெனினும் பெறுவனிது வசையுமன்றே.

உரை. சர்வஞ்ஞன தேவரீர் எங்கள் நிமித்தந் துரியோதனனிடத்து தூதுசென்று எங்களுடையஎண் ணத்தைத் துரியோதனனுதியர்கட்கு சொல்லினுல் அந் தப்படியே மகரந்தப்பொடியை யூதி வண்டுகள் முறலு கின்ற குளிர்ந்தபூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்தநகரத்தில் எங்கள் பங்குக்குரிய செல்வத்தையும் கொடாமல் போனுனுகில் அதன்மேல் ஊதப்பட்ட இடம்புரிச் சங்குகளும் வீரக் கொம்பு முதலிய நானுவித வாத்தியங்களும் மிகுதிபாக முழங்கக் கொடிய எமதூதர் மனங்களிக்கும்படி போர்க் களத்தில் யுத்தஞ்செய்தாகிலுந் தாயாதி பாகமாகிய எங் கள் பூமியைப் பெறுவேன். இது எமக்கு அபகீர்த்தி யல்லவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் தருமபுத்திரர். 9

மூந்தூர்வெம் பணிக்கொடியோன் மூதூரினடந் துழவர் முன்றிரேறு, நந்தூரும் புன்னுட்டின் றிறம் வேண்டு நாடொன்று நல்கானுகி, லைந்தூர்வேண் டவையிலெனி லைந்திலவேண் டவைமருத்தா லடுபோர் வேண்டு சிந்தூரத் திலகநுதற் சிந்தூரத்தின் மருப் பொசித்த செங்கண்மாலே.

உரை. சிந்தூரத்திலகம் பொருந்திய மதயானைக் கோடுமுறித்த வீரம்பொருந்திய சிவந்த கண்களையுடைய மாயனே! மூந்தி யூருகின்ற வெவ்விய சர்ப்பக்கொடியை யுடைய துரியோதனனது பழைய பதியான அஸ்தினு புரத்திற்குத் தேவரீர் எழுந்தருளிப் பள்ளர் முற்றங்கள் தோறுஞ் சங்கினங்கள் ஊருகின்ற நீர்வளம் பொருந்திய நாட்டைக் கேளும்; அது கொடானுகில் எங்கள் ஐந்து பேருக்கும் இந்திரப்பிரஸ்தம், மகேந்திரப்பிரஸ்தம், அவந்தி, வாரணுபுரி அஸ்தினுபுரி என்கிற ஐந்தூரா கிலும் கேளும்; அவை யில்லையென்று மறுத்தானுகில், ஐந்து மனை கேளும்; அவையும் இல்லையென்ருல் யுத் தத்திற்குச் சம்மதித்து வாரும் என்ருர் தருமபுத்திரர்.

Koviloor Digital Library

மூத்தோன்மற் றிவையுரைப்ப விளையோன்வெஞ் சினமனத்தின்மூலமூள, நாத்தோமி லுரைபதறக் கது மெனவுற்றெழுந்திறைஞ்சிஞாலமெல்லாம், பூத்தோனே பூந்தவிசிற் பூவைபுணர் மணிமார்பா புன்மையாவுந், தீர்த்தோனே யூனமிலான் மானமிலா துரைப்பதற்கென் செய்வதென்றான்.

உரை. மூத்தவராகிய தருமபுத்திர மகாராஜர் இந்த வசனஞ் சொல்ல, வீமசேனன்கேட்டு அவன்மனதிலே கோபம் அதிகரிக்க நாவினிடத்தில்குற்றமில்லாதசொற் கள் பதறச் சீக்கிரத்தில் வந்து எழுந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவரைப் பணிந்து பூலோக முழுவதும் உண்டாக்கின் வரே! பதுமாசனத்தி லிருக்கின்ற மகாலக்ஷ்மி பொருந் திய கௌத்துவாபரணந் தரித்த மார்பையுடையவரே! நம்பினபேர்குறைகளைத்தீர்த்தவரே! குற்றமற்றஅண்ண னவர் மானமில்லாமற் சொல்வதற்கு நான் செய்வ தென்ன வென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் அந்த வீம சேனன். 11

விரிகுழற்பைந் தொடிநாளி வேத்தவையின் முறை யிடுநாள் வெகுளேலென்று, மரபினுக்கு நமக்கு மூல குள்ளவுந் தீராதவசையே கண்டாய், எரிதழற்கானக மகன்றுமின்னமும்வெம்பகை முடிக்கவிளையா நின்றாய், அரவுயர்த்தோன் கொடுமையினு மூரசியர்த்தோ யுன தருளுக் கஞ்சினேனே.

உரை. விரித்த கூந்தலையும் பசியவளையலையுமுடைய திரௌபதி நாணமடைந்து 3-லட்சத்து 66000-பட்ட வர்த்தனரும் 5-லக்ஷத்து 99000-மகுடவர்த்தனரும்பதி னெண் பூமி மன்னர் மண்டலீகரும் இராஜவர்க்கமும் வீஷ்மாச்சாரி கிருபாச்சாரி அசுவத்தாமாகர்னன்சகுனி சல்லியன் அதிரதர்மகாரதர்சமரதர்அரத்தரதர்முதலிய சமஸ்தபேரும் நிறைந்த இராஜசபையிலே மானபங்கம் பண்ணுவித்த நாளில் தஞ்சமில்லாதவர் போல முறை யிட்டபோது நீகோபியாதேயென்று சொல்லி குருகுலத் துக்கும் நமக்கும் பூலோகமுள்ளளவுந் தீராத பழிப்பு

Koviloor Digital Library

வசன முண்டாக்கினீர்; அதுவுமல்லாமல் கள்ளக்கயிறு கொண்டு சூதாடித்தீப்படுகின்ற காடேபோகச் சொல்லி விட அதை நீக்கியும் இன்னமும் அக்கொடியபகையை முடிக்க இளைக்கின்றீர்; ஆதலால் துரியோதனனுடைய கொடுமையைப் பார்க்கிலும் தருமபுத்திரரே உம்முடைய கிருபைக்கு மிகவும் பயந்தேனென்றுஞ் சொல்லுவான் வீமசேனன். 12

காளுளவுனைவிடுத்தகண்ணிலாவருளிலிதன்காதன் மைந்தன் ருளுநந் தரணியெல்லா மொருகுடைக்கீழ் நீயாளத்தருவனின்றே, மேனுணம்மூரிமையறக்கவர்ந்த பெருந் துணைவனுனே வேறுதவண்ணம், வாளுள வான வர்கோன் றன்பதமற் றவன்றனக்கே வழங்குவேனே.

உரை. உம்மை வனவாசம் போகச்சொன்ன கண்ணில்லாத திருதராட்டிரனுடைய ஆசைமிகுந்த குமாரனை துரியோதனன் தாளுளுகின்ற பூலோகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் இன்றைக்கே நீராளத்தருவேன், அல்லாமல் முன்னாளில்நம்முடைய ஆக்ஷியான நாட்டைக்கைக் கொண்ட அந்தத் துரியோதனன் தேவரீரை வெறுத்து விடாதபடி அவனுக்குவீரசொர்க்கத்தையாளும்படி இந்திரபதத்தைத் தருவேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமனேசன். 13

போர்முடித்தா னமர்பொருது புலம்புறுசொற்பாஞ்சாலி பூந்தண்கூந்தர், கார்முடித்தா னிளையோர்முன் கழறியவஞ் சினமுடித்தான்கடவுட்கங்கை, நீர்முடித்தா னிரவொழித்தா நீயறியவசையின்றி நிலைநின்ருேங்கும், பேர்முடித்தா னிப்படியே யார்முடித்தா ரிவனுடனே பிறப்பதே நான்.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரே! எங்களண்ணு துரியோதனனுடனே யுத்தஞ்செய்து முடித்தார். மேகம் போன்ற கூந்தலையும் புலம்புகின்ற சொல்லையுமுடைய திரௌபதியை முடிக்கச் செய்தார். தம்பிமார் சபையிலே பேசிய சபதங்களையும் முடிப்பித்தார். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கங்காஜலமெடுத்தஉருத்திரதேதர் கையிலே

Koviloor Digital Library

பிர்ம கபாலங்கொண்டு இரப்பதைத் தவிர்த்தருளிய உம்முடைய சித்தமறியப் பூலோகத்திலே நிலைநின்றுயர்ந்த கீர்த்திமானென்னும் பேர் பிரசித்தமாக முடித்தார். இப்படி யாவர் முடிக்கப் போகிறூர்கள்? இவருடனே பிறந்த நான் கீர்த்தி பெற்றது போதுமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் வீமசேனன்.

அணிந்துவரும் சமரிலெதிர்த் தரவுயர்த்தோனுடனரச ருடலமெல்லாந், துணிந்திரண்டு படப்பொருது தொல்லையுல காசாலத் துணிவதல்லாற் றணிந்தறமுங் கிளையுறவுங் கொண்டாடித் தானின்னந் தனித்தூதேவிப், பணிந்திரந்து புவிபெற்றுண் டிருப்பதற்கே துணிகின்றான் பட்டபாடே.

உரை. போர்க்கோலங்கொண்டு வருகிற பெரிய யுத்தத்திலே எதிர்த்துச் சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனுகியரையும் அவனுக்குச் சகாயமாய்வரும் அரசர்களுடைய சரீரங்களெல்லாம் இரண்டு துண்டாகும்படி போர்செய்து பழைய பூலோகமுழுவதையும் அரசாட்சி செய்யத் துணிவதைவிட்டுப் பொறுமைகொண்டு தருமத்தையும் உறவையும் பாராட்டி இன்னமும் ஒப்பற்ற தூது விடுத்து அவனைவணங்கிப் பூமியை யாசித்துப் பெற்றுக் கொண்டு சௌக்கியமாகப் புசிக்கவேயெண்ணுகின்றூர் தருமபுத்திர மகாராஜர் இவர் பட்டபாட்டை என்ன சொல்வேனென்றான் வீமசேனன். 15

பரிவுடன்மற் றிவைகூறும் பவனகுமா ரனைமலர்க்கை பணிந்துநோக்கிக், குருகுலத்தோர் போறேரே குற்றமது பார்க்குங்காற் சுற்றமில்லை, யொருகுலத்திற் பிறந்தார்க ளுடன்வாழும் வாழ்வினைப்போலுறுதி யுண்டோ, விருவருக்கும் வசையன்றே விருநிலங்காரணமாக வெதிர்ப்ப தென்றான்.

உரை. இப்படிப் பரிவுடன் சொல்லிய வாயுபுத்திரனுகுய வீமசேனனை மலர்போன்ற கையாலமர்த்திப் பார்த்து குருகுல சிகாமணிய வீமா! குற்றம் பார்க்குமிடத்திற் சுற்றமுண்டோ? ஒரு குலத்திலே பிறந்த

Koviloor Digital Library

அண்ணன் தம்பிமாருடனே கூடிவாழும் பெருமையைப் பார்க்கினும் வேறுமொரு கீர்த்தியுண்டோ? இப் பூமண்டலத்தைப் பெறுவது கர்ரணமாக எதிர்ப்பது நம்மிருவருக்குங் குற்றமல்லவோ வென்றும், பின்னுஞ் சொல்லுவார் தரும புத்திரமகாராஜன். 16

உரிமையுடன் றம்பியான் றுணர்வறியர் மையினவைக்க னுரைத்தமாற்றம், பரிபவமோ கேட்டோர்க்குப் பரிபவமென் பதுபிறராற் பட்டாலன்றோ, கருதிலதுமற் றெவர்க்கு மொவ்வாதோ கண்மலரிற் கைபடாதோ, மொருதொழிலுங் கடைநிலத்திற் கிடந்ததே யெனமொழிந்தாண் புகழே பூண்பான்.

உரை. உரிமையுள்ள தம்பிமார்க ளறியாமையினாலே சபையிலே சொன்னவார்த்தைகள் நமக்கு இழிவை யுண்டாக்குமோ? இழிவென்பது அன்னியராற் சொல்லப்பட்டதல்லவோ? அது நினைக்குமிடத்தில் ஒருவருக்கும் பொருந்தாதோ? கண்மலரிற் கைபட்டால் அந்தக் கையைத் துணிக்கலாமோ? யுத்தம் பின்னுமிருக்கவேயிருக்கின்றதென்றார் கீர்த்தியையே தரிக்கின்ற தருமபுத்திர மகாராஜன். 17

சூடுகின்ற துழாய்முடியோன் சுரருடனே முனிவர்களுஞ் சுருதிநான்குந், தேடுகின்ற பதஞ்சிவப்பத் திருநாடு பெறதூது செல்லவேண்டாம், வாடுகின்ற மடப்பாவை தன்வாமு மென்வாமும் வழுவாவண்ணங், கோடுகின்ற மொழியவன்பா லெனைத்தூது விடுகவினிக் கொற்றவேந்தே.

உரை. துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தேவர்களும் முனிவர்களும் நான்கு வேதங்களும் இன்னுந் தேடுகின்ற பாதங்கள் சிவப்ப நாம் நம்முடைய திருநாடு பெறும்பொருட்டுத் தூது செல்லவேண்டாம். வாடுகின்ற திரௌபதியினுடைய பிரதிக்கினையும் என் சபதமும் நிறைவேறும் பொருட்டு துரியோதனனிடத்தில் என்னைத் தூதனுப்பும் தருமபுத்திரரே என்றான் வீமசேனன். 18

Koviloor Digital Library

மலைகண்ட தெனவென்கை மறத்தண்டின் வலி கண்டு மகவான்மைந்தன், சிலைகண்டு மிருவர்பொருந் திறல்கண்டு மெமக்காத் திருமானின்ற, நிலைகண்டு மிவள்விரித்த குழல்கண்டு மிமைப்பொழுதி னேரார்தம்மைக்; கொலைகண்டு மகிழாம லவன்குடைக்கீ ழுயிர் வாழக் குறிக்கின்றாயே.

உரை. மலையைக் கண்டதென என் கையிலிருக்கின்ற தண்டாயுதத்தினுடைய பிரபலங்கண்டும், அருச்சுனனுடைய காண்டீபத்தின் வலிமைகண்டும், நகுல சகாதேவருடைய வல்லமைகண்டும். நமக்குச் சகாயமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிருக்கும் நிலைமையைக் கண்டும், இந்தத் திரௌபதை விரித்த கூந்தலைக் கண்டும், ஒரு நிமிஷ மாத்திரத்தில் துரியோதனாதியரைச் சர்வ சங்காரம் பண்ணி மகிழ்ச்சியடையாமல் பகையாளியுடைய குடையின் கீழே வாழும்படி குறித்திருக்கின்றீர் தருமபுத்திரரே என்றான் வீமசேனன். 19

வெம்புய வீமனும் வெகுண்டு மீண்டுமிவை யெடுத்துரைப்ப மேகமேனிப், பைம்பொனெடுந் தனித்திகிரிப் பரத்தாமன் கருணையுடன் பரிந்துநோக்கி, யம்புவியின் முன்பிறந்தோ ரரசுநெறி முறையுறைத்தா லதுகேளா மற், றம்பியரு மறுப்பரோ தலைவவினிக் கடுங்கோபந் தணிகவென்றான்.

உரை. வலிய புயமுடைய வீமசேனன் மறுபடியுங் கோபித்து இந்த வசனங்கள் சொல்ல, மேகம்போன்ற திருமேனியும் பசும்பொன் போன்ற நெடிய சக்ராயுதமுமுடைய கிருஷ்ணபகவான் கிருபையுடன் பரிவு கொண்டு பார்த்து இப்பூமியின்மீது முன்பிறந்த தமையன்மார் இராஜநீதி முறைமைச் சொன்னால் அதைக் கேளாமல் தம்பிமார் மறுப்பார்களோ! தலைமைபெற்ற வீமசேனனே! இனிக் கடிய கோபத்தைத் தணிக்கக் கடவாயென்று திருவுளம் பற்றினார். 20

மைக்கால முகிலூர்தி வானவர்கோன் றிருமதலை வணங்கி நின்று, முக்காலங் களுமுணர்ந்து முகுந்தனுக்கு

Koviloor Digital Library

முதல்வனுக்கு மொழிவான் மன்னே, வக்காலம் பொறுத்தவெலா மமையாம லின்னமிருந் தறமே சொன்னு, லெக்காலம் பகைமுடித்துத் திரௌபதியுங் குழன்முடிக்க விருக்கின்ருளே.

உரை. மைபோலுங் கரியமேக வாகனன தேவேந்திரனுடைய குமாரனன அருச்சுனன் வணக்கஞ்செய்து நின்று திரிகாலங்களையும் அறியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கும் தருமபுத்திரருக்கும் சொல்லியதாவது, அந்தக் காலத்தில் துரியோதனன் பண்ணிய குற்றங்களைப் பொறுத்த பொறுமைகளெல்லாம் போதாமல் இன்னமுந் தருமத்தையே பாராட்டினுல் எந்தக் காலத்தில் பகையை முடித்துத் திரௌபதை கூந்தலை முடிக்க விருக்கிருளென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். 21

தேவரா யினும்பழைய தயித்தியாராயினு மற்றுஞ் செப்புகின்ருேர், யாவராயினு மெதிர்த்தோ ருயிருணவென்றிருப்பதுவே யென்கைவாளி மூவராயவர்களுக்கு முதல்வனுகிய மூர்த்திமுகிருேய்பூக, மீவாலுகளும் வயற்குரு நாடென் னிவனவன்பால் வேண்டுமாறே.

உரை. தேவர்களானுலும் பழைய அசுரர்களானுலும் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றவலிமை பெற்றபேர் எவர்களானுலும் எதிர்த்தபேர்களுடனே உயிரைத்தனக்குப் புசிப்பென்று நினைத்திருப்பதென் கைப்பாணம். திருமூர்த்திகளுக்கு முதல்வரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரே! மேகந்தோய்கின்ற கமுகின்மேல் வாாலினங்கள் பாய்கின்ற கழனிகள் சூழ்ந்த குருநாட்டை என்ன நிமித்தம் இந்தத் தருமபுத்திரர் துரியோதனனிடத்தில் வேண்டுகின்ற பின்னுஞ் சொல்லுவான். 22

தீண்டாத கற்புடைய செழுந்திருவைத் துகிலுரியச் செயலொன்றின்றி, நீண்டானேகரியானே நிமலாவென்றுற்றினளாய் நின்றுசோர, மாண்டார்போ லதுகண்டு மன்னவையில் யாமிருந்தமாசுதிர,வேண்டாவோவேண்டுவது மேம்படுநல் லறமேயோ வேந்தர்வேந்தே.

Koviloor Digital Library

உரை. அக்கினியைப்போன்ற தீண்டத்தகாத பதிவிரதமுடைய துரௌபதையைச் சபையிலே துரியோதனன் துற்சாதனனைவிட்டுத் துகிலுரிந்தபோது அவள் யாதொரு செயலுமில்லாதவளாய், நெடிய விராட்டு சொரூபத்தையுடையவனே! நீலவண்ணனே! நிமலா வென்று முறையிட்டவளாகி நின்றுசோர்வடைய அதை கண்டும் மாண்டவர்களைப்போலவே இராஜ சபையிலே நாம் இருந்த குற்றந் தீரவேண்டாமோ? அவனிடத்தில் பூமியை இரந்து கேட்பது நல்ல தருமந்தானே? அரசர்க் கரசனாகிய தருமபுத்திரரே என்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் அருச்சுனன். 23

பொன்னுருந் திகிரியினன் போனாலும் பொறை வேந்தன்புகன்றவெல்லாஞ், சொன்னாலுமவன்கேளான் விதி வலியாற் கெடுமதிகண் டோன்றுதன்றே, யெந் நாளு மூவர் நிலத்தில் னென்முளைவித் திடினும்விளை வெய்திடாது, பன்னகந் தனக்கமிர்தங் கொடுத்தாலும் விடமொழியப் பயன்கொடாதே.

உரை. பொன்போன்ற பிரகாசத்தையுடைய சக்ரதானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் தூதராகப்போனாலும் தருமபுத்திரர் சொன்னவார்த்தைகளெல்லாஞ் சொன்னாலும் அந்தத் துரியோதனன் கேளான். விதியின் வலியால் கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றுது. எந்நாளும் உவர் நிலத்திலே நல்லவிதைகளை விதைத்தாலும் விளையமாட்டா. நச்சுப்பல்லையுடைய பாம்புக்குப் பால்வார்த்து வளர்த்தாலும் விஷத்தையல்லது வேறொரு பயனைக் கொடாது. 24

பார்த்தனிவை புகன்றிறைவன் பணித்தருள விருந்த தற்பின் பரிவினோடுந், தீர்த்தனிரு பதமிறைஞ் சித் தருமனையுங் கைதொழுது சினங்கொள்வேலா, னீந்தநெடுங் கடலெழு பாரடலைவர் பெறுவரென நிகழ்ச்சி பொய்யோ, கோத்தருமந் தனிலாண்மை கூறு தோ கூறுக நீ கொற்ற வேந்தே.

உரை. அருச்சுனன் இந்த வசனஞ் சொல்லக் கிருஷ்ணபகவான் கையமர்த்த, அவனிருந்தபின்பு,

Koviloor Digital Library

நகுலனன்புடனே கிருஷ்ணபகவானுடைய உபயபாதங் களையும் வணங்கியும் வணங்கித் தருமபுத்திரரையும் தொழுது, ஜலமயமான சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியைப் பெருமை பொருந்திய பஞ்சபாண்டவர்கள் பெறுவார்க ளென்று சொல்வது பொய்யோ? தருமபுத்திர மகா ராஜனுடைய சவுரியஞ் சொல்லாதோ? சொல்லுக நீ வெற்றியையுடைய அரசனேயென்று பின்னுஞ் சொல் வான். 25

கேவலந்தீர் வலியபகை கிடக்கமுதற் கிளர்மழைக் குக் கிரியொன்றேந்து கோவலன்போ யுரைத்தாலுங் குருநாடு மரசுமவன் கொடுக்கமாட்டா, னுவலம்பூதலத் தரசர் நாடிரந்தோ மெனநம்மை நகையாவண்ணங், காவலன்றன் படைவலியுமெமது தடம் புயவலியுங் காணலாமே.

உரை. கேவலமாகத் தீர்த்ததற்கு அரிய பகை யிருக்க, மேகஞ் சொரிகின்ற அதிக மழைக்குப் பசுத்திர ளைக் காக்கும்பொருட்டு கோவர்த்தனகிரியைக் குடை யாக வேந்திய கிருஷ்ணபகவான் தூதுபோய்ச்சொன்ன லும், நமது குருநாட்டையும் அரசையும் அத் துரியோ தனன் கொடுக்கமாட்டான். ஆகையாலே சம்புத்தீ வாகிய இந்தப் பூமியிலே யிருக்கின்ற அரசர்களெல்லா ரும் நமது நாட்டை நாமிழந்தோமென்று நகையா திருக்கும்படி துரியோதனனுடைய சேனை வலிமையும் விசாலமாகிய புயவலிமையும் பார்க்கலாமென்று பின் னுஞ் சொல்லுவான் நகுலன். 26

அன்னநடை யரம்பைதனை யவுணர்கவர்ந் திட விமையோ ரரசுக்காக முன்னமவருடன்பொருது சிறை மீட்டா னங்குலத்து முதல்வ னன்றோ, மன்னவையில் யாங்காண மடவாலைத் துகிலுரிந்த வலியோன்றன்பா, லின்னமிரந் தவன்குடைக்கீ ழிருந்தகானம்மையுல கென் சொலாதே.

உரை. அன்னம்போன்ற நடையுடைய ஊர்வசியை அசுரர்கள் கவர்ந்துகொண்டுபோக அவள் பயந்து

Koviloor Digital Library

முறையிடுவதுதெரிந்து இந்திரன் பொருட்டு முற்காலத்திலே அந்த அசுரருடனே வானில் ரதத்தைக் கடாவி யுத்தஞ்செய்து சிறைமீட்டவன் நம்முடையகுலத்தலைவனாகிய புரூரவச் சக்ரவர்த்தியல்லவோ! இராஜசபையிலே நாம் காணும்படி துரௌபதியைத் துகிலுரிந்த துரியோதனனிடத்தில் இன்னும் யோசித்து அவன் குடைநிழலில் இருந்தால் நம்மை யுலகமென் சொல்லதென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் நகுலன். 27

கானெறிபோய்க் காந்துரைந்து கடவநாட் கழித்ததற்பின் கான நீங்கி,யீனமிலா வகைவந்தார் நந்துணைவரெனச்சிறிது மிறங்கானாகின், மாநகரும் வளநாடு மூரிமையுந்தன் மொழிப்படியே வழங்கானாகிற், றானறியாதவன் பிறர்போய்க் கற்பித்தா லறிவனோ தரணிவேந்தே.

உரை. வனவாசம் பன்னிரண்டு வருடமும், அஞ்ஞாதவாசம் ஒரு வருடமும் இருந்து கழிந்ததற்பின், நாட்டைவிட்டு ஈனமில்லாதபடி வந்தார்கள், அண்ணன் தம்பிமார்களென்று கொஞ்சமு மிரக்கஞ் செய்யானாகில் தாயாதிபாகத்தையும் மகத்தாகிய தமது நகரையும் வளமை தங்கிய நாட்டையும் முன்சொல்லியபடி கொடாமற் போவானாகில், தானேயறியாதவன் ஒருவன் போய்ச் சொன்னால் அறிவானோ? பூமிக்காரசனான தருமராஜாவே என்றான் நகுலன். 28

நகுலனிவை யுரைத்ததற்பி னன்றெனக்கை யமைத்தருளி நகுலன்சொல்லு, மிகல்விஜயன் றன்மொழியுந் திறல்வீம னியம்பியதும் யாவுங்கேட்டோம், புகலரிய வுணர்வுடையோய் புகழுடையோய் திறலுடையோய் புகனீயென்ன, முகிலனைய திருமேனி முகுந்தனுக்கு மனமுருக மொழுகின்றானே.

உரை. நகுலன் இந்த வசனஞ் சொல்ல, நல்லதென்று கையமர்த்தருளி நகுலன்சொன்னதும்வலிமையுடைய அர்ச்சுனன் சொன்னதும் சவுரியத்தையுடைய வீமசேனன்சொன்னதும் எல்லாந்தெரிந்தோம். சொல்லுதற்கரிய அறிவையும் கீர்த்தியையும் உடைய சகா

Koviloor Digital Library

தேவா! உனது கருத்தைச் சொல்லென்று கிருஷ்ணபகவான் கேட்க, மேகவண்ணனான திருமால் திருவுள்ளமுருகும்படி சொல்லுவான் சகாதேவன். 29

சிந்தித்த படியு நீயுஞ் சென்றாலென் னொழிந்தாலென் செறிந்தநூறு, மைந்தர்க்குண் முதல்வனிடம் வழங்காமலிருந்தாலென் வழங்கினாலென், கொந்துற்ற குழலிவளுமுடித்தாலென் விரித்தாலென் குறித்தசெய்கை, யந்தத்தின் முடியும்வகை யடியேற்கு தெரியுமோ வாதிமூர்த்தி.

உரை. ஆதி நாராயணனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே! நீர் நினைத்தபடியே தூது போனாலென்ன, போகாதிருந்தாலென்ன. துரியோதனன் பூமி கொடாவிட்டாலென்ன, கொடுத்தாலென்ன, வாசனை பொருந்திய கூந்தலைத் துரௌபதை முடித்தாலென்ன, விரித்தாலென்ன, நினைத்தகாரியம் முடிவிலே முடியும்விதம் அடியேனுக்குத் தெரியுமென்றான் சகாதேவன். 30

முருகவிழ்க்கும் பசுந்துளப முடியோனே யன்றலகை முலைப்பாலுண்டு. மருதிடைச்சென் றுயர்சகடம் விழவுதைத்துப் பொதுவர்மனை வளர்ந்தமாலே, யொருவருக்குந் தெரியாதிங் குன்மாயை யானறிவே னுண்மையாகத், திருவுளத்துக் கருத்தெதுவோ வதுவெனக்குங் கருத்தென்றான் தெய்வமன்னன்.

உரை. வாசனை வீசுகின்ற துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தை யுடையவரே! அன்று பூதகியினுடைய முலைப்பாலுண்டு நாரதர் சாபம் பெற்றிருந்த நளகூபன் மணிகூபனென்கிற இருவரின் மருதமரங்களை யொடித்து, சாபவிமோசனம் செய்து, சகடறவுதைத்த கிருஷ்ண பகவானே! இங்கே நீர் செய்கின்ற மாயம் ஒருவருக்குந் தெரியாது; எனக்குத் தெரியுமாகையால் சத்தியமாக உம்முடைய திருவுளத்துக்கு நினைப்பு எதுவோ? எனக்குமதுவே கருத்தென்றான் தெய்வத்தையொத்த சகாதேவன். 31

இவ்வண்ணஞ் சகாதேவ னியம்புதலும் நகைத்தருளி யிகலோர் சொன்ன, வவ்வண்ணம் புகலாமல் விர

Koviloor Digital Library

குரைத்தா னிவனென்ன வவனோடாங்கோர், பைவண்ண மணிக்கூடந் தனிலெய்திப் பாரதப்போர் பயிலாவண்ணஞ், சொல்லுகநீ யுபாயமெனத் தொழுதுரைப்பாரெனுங்கொள் வேலான்

உரை. இந்தப்பிரகாரம் சகாதேவன் சொன்ன மாத்திரத்திலே கிருஷ்ணபகவான் புன்சிரிப்புகொண்டு தருமபுத்திராதியர் சொன்ன அவ்விதம் சொல்லாமல் இவன் உபாயமாகச் சொன்னனென்று அவனுடனே அங்கே நாகரத்தினத்தா லிழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஏகாந்த தானத்திலே போய் இந்தப் பாரத யுத்தஞ் செய்யாதிருக்கும் விதத்தையும் உய்யும் விதத்தையும் சொல்லென்று கேட்க, அவரை வணங்கிச் சொல்லுவான் சகாதேவன். 32

வேறு

நீபாரத வமரில் யாவரையும் நீறுக்கிப்
பூபாரந் தீர்க்கப் புரிந்தாய் புயல்வண்ணு
கோபாலா போரேறே கோவிந்தா நீயன்றி
மாபா ரதமகற்ற மற்றோர்கொல் வல்லாரே.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே! நீ பாரத யுத்தத்தில் சர்வதேசத்து இராஜவர்க்கத்தையும் குரு க்ஷேத்திரத்திலே கூட்டிச் சாம்பலாக்கிப் பூமிபாரந் தீர்க்க இந்த யத்தனஞ் செய்தாய் மேகவண்ணனே! பசுக்களைப் பரிபாலனஞ் செய்பவனே! யுத்தத்திற்கு ஆண்சிங்கம் போன்றவனே! கோவிந்தனே! உன்னையல்லாமல் இந்த மகா பாரதத்தை நீக்கவல்ல வேறே யாரிருக்கிறார்கள் சொல்வாய் என்று, பின்னுஞ் சொல்வான் சகாதேவன்.

பாராளக் கன்னனிகற் பார்த்தனைமுன்கொன்றணங்கின்
காரார் குழல்களைந்து காலிற் றளைபூட்டி
நேராகக் கைபிடித்து நின்னையுன்யான் கட்டுவானேல்
வாராமற் காக்கலா மாபா ரதமென்றான்.

உரை. கர்னமகாராஜனை இப்பூமி யாளும்படி பட்டங் கட்டி அவனைக் கொல்லுகின்றேனென்று பகைத்திருக்கின்ற அருச்சுனனை முன்னே கொன்று, திரௌ

Koviloor Digital Library

பதியுடைய மேகம் போன்ற கூந்தலைக்கலைந்து, காலிலே விலங்கிட்டு, உன்னையும் யான் நேராகக் கைபிடித்துக் கட்டுவேனேயானால், இந்த மகா பாரத யுத்தம் வாராமல் காக்கலா மென்றான் சகாதேவன். 34

முன்னே நீ கூறியவை யெல்லா முடித்தாலு
மென்னை நீ கட்டுமா றெவ்வா றெனமாய
னுன்னை நீ தானு முணராத வுன்வடிவந்
தன்னை நீ காட்டத் தளைந்திடுவன் யானென்றான்

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் முன்னம் நீ சொல்லியபடி அவைகளெல்லாஞ் செய்து முடித்தாலும் என்னைப்பிடித்துக் கட்டும் விதம் எவ்வாறெனக்கேட்க, என்னுடைய பெருமை யறிவார் யார்? உனக்கேற்பட்ட வடிவைக் காட்டினல் நான் கட்டுவேனென்றான் சகாதேவன். 35

மாயவனு மன்பன் மனமறிவான் கட்டுகவென்
றாயவடி வுபதி னாயிரங் கொண்டான்
றூயவனு மூலமாய் தோற்றமுணர்ந் தெவ்வுலகுந்
தாய வடியிணை கடன் கருத்தினாற் பிணித்தான்.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அன்பனுடைய மனமறியும்படியாக நம்மைக் கட்டும் பிள்ளா யென்று தமதிச்சையினாலாகிய பதினாயிரம் வடிவு கொண்டார். பரிசுத்தனாகிய சகாதேவனும் அவ்வடிவுகளுக் கெல்லாம் ஆதியாகிய வடிவை ஞானத்தாலறிந்து எல்லாவுலகங்களையுந் தாவியளந்த இரண்டு பாதங்களையுந் தன் கருத்தாகிய கயிற்றினாலே கட்டினான். 36

நீதேவ னென்றறிந்து நெஞ்சாற் றனைக்கட்டுஞ்
சகாதேவன் கண்களிக்கத் தானேபோய் மன்னின்
பூதேவ ருங்கனகப் பூங்கா நிழல்வைகு [ரான்
மாதேவ ருந்தேடிக் காணு மலரடியோன்.

உரை. பதினாயிரம் வடிவிலே மூலமாகிய வடிவை யறிந்து நீதான் தேவனென்று நிச்சயித்து மனதினாலே தன்னைக்கட்டிய சகாதேவனுடைய கண் களிக்கும்படி தானேயாகி பிரத்தியக்ஷமாய் நின்றார். பூலோகத்துத்

Koviloor Digital Library

தேவர்களும் பொன்மயமாகி மலர்களையுடைய பஞ்ச தருவினிழலே தங்கியபெருமைபொருந்திய தேவர்களுந் தேடிக்காணுத தாமரைமலரையொத்த அடியுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். 37

அன்பாலின் றென்னை யறிந்தே பிணித்தமையன்
றென்பாதந் தன்னை யினிவிடுக வென்றுரைப்ப
வன்பார தப்போரில் வந்தடைந்தே மைவரையு
நின்பார்வை யாற்காக்க வேண்டும் நெடுமாலே.

உரை. பக்தியினுலே இன்று என்னைத் தெரிந்து கட்டியபடியால் என்னுடைய பாதத்தை இனி நீ விடக் கடவாயென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்ல, வன்மை பொருந்திய பாரதயுத்தத்திலே எங்களுக்காக வந்து சேர்ந்து, உன்னையே புகலென்றுவந்த எங்களைவரையும் கடாக்ஷத்தினுலே இரக்ஷிக்க வேண்டும் நெடிய மகாவிஷ்ணுவே! என்ருன் சகாதேவன். 38

என்றென் றிறைஞ்சி யிருதா மரைத்தாளி
லொன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி
யின்றிங் கிருவேமு மிப்போ துரைத்தமொழி
யொன்றும் பிறரறிய வோதாதொழி கென்ருன்.

உரை. இப்படியாகச் சொல்லி வணங்கி இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களில் நமஸ்கரித்த சகா தேவனுக்குப் பாண்டவர்களைக் காப்பதாக நிச்சயஞ் சொல்லி இப்போது நாமிரண்டுபேரும் பேசிய அந்த ரங்கத்தை அன்னியர் அறியும்படி சொல்லாதே என் ருர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். 39

ஆண்டிருந்த வகைநீங்கி யறிவுடையோ ரிருவோரும்
பாண்டவர் முன்னெய்திப் பழுதில்புகழ்ப் பாஞ்சாலி
நீண்டகருங் குழல்சோர நன்ருளை முகம்நோக்கி
மீண்டவரி விளையோனுஞ் சந்துமிக வினிதென்ருன்.

உரை. அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி அறிவுடைய அவ்விரண்டுபேரும் தரும புத்திரர் முதலானே ரிருக்

Koviloor Digital Library

கின்ற சபைக்குவா குற்றமற்ற கீர்த்தியையுடைய திரௌபதை கருமைபொருந்திய நீண்ட அளகபாரஞ் சோர நிற்பவளைச் சாத்தகியாழ்வார் நோக்கி, இந்தச் சமயம் மிகவும் நல்ல சமயம், நீ கேட்கவேண்டிய வரங்களை வேண்டிக் கொள்ளென்றார். 40

தருமனுக்குங் கருத்திதுவே தமருடன்போர் புரியாம லிருநிலத்தி, லுடன்வாழ்த லெனக்கு நினைவென்றுரைத்தான், வரிமலர்க்கண் புனல்சோர மலர்மறந்த குழல் சோர, விரைமலர்ச்செஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தழுதாள் மின்னனையாள்.

உரை. சாத்தகியாள்வார் சொன்னதைக் கேட்ட பாஞ்சாலி ஞாதிகளுடனே யுத்தஞ்செய்யாமல் பெருமை பொருந்திய இப்பூமியின்கண் கூடிவாழுவே தருமபுத்திரருக்குங் கருத்து, இந்தச் சகாதேவருக்கும் இதுவே கருத்து என்றால் என்னுடைய பிரதிக்கினை முடிப்பதென்றோ வென்று செவ்வரி பரந்த கண்களில் நீரொழுகவும், மலர்கள் செறிந்தகுழல் சோரவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய விரிந்த செந்தாமரைப் பாதங்களில் விழுந்து பிரலாபித்தாள் மின்னலை யொத்த வடிவை யுடையவளான துரௌபதி. 41

சாலக் கனகன் றன்மைந் தனைமுனிந்த
காலத் தவனறைந்த கற்றூ ணிடைவந்தாய்
மூலப்பே ரிட்டழைத்து மும்மதமாய் யானைக்கு
நீலக் கிரிபோன் முன்னின்ற நெடுமாலே.

உரை. ஆதிபகவானான நாராயணன் எங்கே யிருக்கின்றானென்று கேட்க தூணிலு மிருப்பான் இந்தத் துரும்பிலு மிருப்பானென்று சொன்ன ஒப்பற்ற குமாரனாகிய பிரகலாதனை இரணியன் மிகவும் கோபித்து அக்காலத்தில் அவனு லறையப்பட்ட கற்றூணிலே நரசிங்க வடிவங்கொண்டு வந்தாய்; ஆதிமூலமே யென்றழைத்த மும்மதங்களையும் பொழியாநின்ற யானைக்கு நீலமலைபோ லெழுந்தருளி எதிரேவந்த நெடிய மகா விஷ்ணுவே! என்றாள். 42

Koviloor Digital Library
A100
Q22

கற்றைக் குழல்பிடித்துக் கண்ணிலான் பெற்றெடுத்தோ
பற்றித் துகிலுரியப் பாண்டவரும் பார்த்திருந்தார் [ன்
கொற்றத் தனிச்சிகிரிக் கோவிந்தா நீயன்றி
யற்றைக்கு மென்மான மார்வேறு காத்தாரே.

உரை. கற்றையாகிய என்னுடைய அளகபாரத்தைப் பிடித்துத் திரிதராட்டிரன் பெற்ற பிள்ளையாகிய துற்சாதனன் மானபங்கமாகத் துகிலைப்பற்றி உரியும்போது, பஞ்சபாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்கள். வெற்றி பொருந்திய சக்ராயுதத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே! உம்மையன்றி அன்றுதினம் என் மானத்தை யார் வந்து காத்தவர்கள் கோவிந்தாவென்று பின்னும் சொல்லுவாள் துரௌபதி. 43

மன்றி லழைத்தெனக்கு மாசளித்த மன்னவன்பாற்
சென்று தமக்கைந்தூர் திறல்வீரர் பெற்றிருந்தா
லன்று விரித்த வருங்கூந்தலை வல்வினையே
னென்று முடிப்பதினி யெம்பெருமா னென்றழுதாள்.

உரை. மன்னவர்கள் நிறைந்த சபையிலே யழைத்து எனக்குக் குற்றத்தைச் செய்த கொடிய பாதகனாகிய துரியோதனன்பால் சுத்த வீரர்களாகிய பாண்டவர்கள் தமக்கைந்தூர் பெற்று உண்டிருப்பாராகில் அன்று விரித்த அரிய அளகபாரத்தைத் தீவினையுடைய அடியேன் இனி என்றைக்கு முடிப்பது எமது கடவுளே! என்றழுதாள் துரௌபதி. 44

தண்டிருந்த திவன்கரத்திற் றனுவிருந்த தவன்கரத்தில்
வண்டிருந்த பூங்குழல்மேன் மாசிருந்த தெனவிருந்தா
கண்டிருந்தீ ரெல்லீருங் கருதலபா வூர்வேண்டி [ள்
யுண்டிருந்து வாழ்வதற்கே யுரைக்கின்றீ ருரையீரோ.

உரை. இந்த வீமசேனன் கையில் தண்டாயுதமிருந்தது; அந்த அருச்சனன் கையில் வில்லிருந்தது; இந்தத் துரௌபதியினது வண்டுகள் சூழ்ந்த பூங்குழல் மேல் குற்றமிருந்த தெனும்படி யிருந்தாள்; நீங்களெல்

கோவிலூர் ஆதீனம்

Koviloor Digital Library

லோரும் பார்த்திருந்தீர்கள்; சத்துருக்களிடத்திலே ஊர் வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டு புசித்து உயிர் வாழ்வதற்கு நினைக்கின்றீர்களே! இதற்கு உத்தரவு சொல்லுங்களென்றார் சாத்தகியாழ்வார். 45

சண்டமுகி லுருவனைய சராசந்தன் றனக்கஞ்சி,
வண்டுவரை யாளுகை வடமதுரை கைவிட்ட, திண்டி
றன்மா தவன்மதியோ திகழ்தருமன் றன்மதியோ,
பண்டுமவர் கருத்தறிந்துபார் போய்வேண் டுவ
தென்றான்.

உரை. பிரளயகாலத்து மேகத்திடியையொத்த சராசந்தனென்னும் அரசனுக்குப் பயந்து வளப்பந் தங்கிய துவாரகையென்னும் கோட்டையைக் கொண்டு வடமதுரை யென்னும் பட்டணத்தைக் கைவிட்ட வலிய சவுரியத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய மதியோ? பிரகாசத்தையுடைய தருமருடைய மதியோ? முன்னமே துரியோதனுதியர் கருத்துத் தெரிந்திருந்தும் மீண்டும் அவர்பாற் போய் பூமியை வேண்டுவதென்றார் சாத்தகியாழ்வார். 46

சாத்தகி நின் றிவையுரைப்பச் சடைமழலா ளழுதாற்றக்
கோத்தருமன் முதலாய குலவேந்த ரைவரையும்
பார்த்தருளி யருள் பொழியும் பங்கயக்க ணெடுமாலு
மேத்தரிய பெருங்கற்பி னிலையாளுக் கிவையுரைப்பான்.

உரை. சாத்தகியாழ்வார் எழுந்துநின்று இந்த வசனஞ் சொல்ல. சடைபட்ட குழலையுடைய துரௌபதி பிரலாபித்துப் புலம்ப, அப்போது தருமபுத்திரர் முதலாகிய ஐவரையும் பார்த்து அஞ்சாதீர்களென்றமைத்து கிருபாவெள்ளம் பொழிகிற தாமரைக் கண்ணனாகிய கிருஷ்ணபகவானும் துதிப்பதற்கரிய பெரிய கற்புடைய துரௌபதிக்கு இவைகளை அருளிச்செய்தார்.

தொல்லான்றைப் பாண்டவர்க்குத் தூதுபோய் மீண்ட
னல்லாயுன் பைங்கூந்த ளுனே முடிக்கின்றே [தற்பி
னெல்லாரும் காணவினி விரிப்ப தெண்ணரிய
புல்லார்த மந்தப் பாமாதர் பூங்குழலே.

Koviloor Digital Library

உரை. பழமையாகிய சவுரியத்தையுடைய பஞ்ச பாண்டவர்க்காகத் தூதுபோய் வந்தவுடனே பாஞ் சாலியே! உன்னுடைய பசிய கூந்தலை நானே முடிப் பேன். எல்லோரும் பார்க்கும்படி பின்னால் விரிக்கப்படு வது எண்ணிக்கையற்ற சத்துருக்களுடைய அந்தப் புரத்தி லிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடைய பூவையணிந்த கூந்தல்களென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 48

மைக்குழலாய் கேளாய் மருவா ருடற்புலத்துப்
புக்குழலா குங்கொழுவாம் போர்வா ளபிமன்னனுந்
தொக்குழலும் வெங்கோள்மைத் தொல்வேந்தர் தங்கு
மிக்குழலுஞ் சேரமுடி யாதிரா னென்றான். [லமு

உரை. கரிய கூந்தலையுடைய துரௌபதியே! கேட் பாயாக, சத்துருக்களுடைய தேகங்களாகிய வயலிலே உழுதற்கரிய கொழுப்படையென்று சொல்லத் தக்கது வாம். யுத்தத்திலே சிறந்த வாளாயுதத்தையுடைய அபி மன்னன் ஒன்றாகக்கூடி யுழலுகின்ற கொடுங்கோலின் தன்மையையுடைய அரசர்களின் குலங்களையும் உன்னு டைய அளகபாரத்தையும் ஒருங்குசேர முடியாமல் விடா னென்று பின்னும் சொல்லுவார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர்.

பெண்ணீர்மை குன்றாப் பெருந்திருவின் செங்கமலக்
கண்ணீர் துடைத்திருதன் கண்ணிற் கருணையெனுந்
தெண்ணீரி னாற்பொருந்தத் தேற்றினான் சாற்றுகின்ற
மண்ணீ ரனலனிலம் வான்வடிவா மாமாயன்.

உரை. பெண்களுக்கு வேண்டிய சிறந்த குணங் கள் குறைவில்லாத துரௌபதியினுடைய செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களி லிருக்கும் நீரைக் கிருபை யென் னும் தெளிந்த நீரால் பொருந்தும்படி தெளியச் செய் தார். சொல்வதற் கரிதாகிய பஞ்சபூத வடிவமாகிய பெருமை பொருந்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 50

துன்று பிணியோர் துறந்தோ ரடங்காதோர்
கன்று சினமனத்தோர் கல்லா தவரிளையோ

Koviloor Digital Library

றொன்று முறைமை யுணரா தவர்மகளி
ரென்றுமிவர் மந்தணத்தி னெய்தப் பெறுதாரே.

உரை. நிறைந்த வியாதி யுடையவர்கள், துறந்த மகான்கள், ஒருவருக்கு மடங்காதவர்கள், கன்றிய கோப முள்ள மனத்தையுடையவர்கள், கல்வி யில்லாதவர்கள். பெண்பிள்ளைகள் இன்னோர் என்றும் இரகசியம் பேசு மிடத்தில் இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள். 51

என்னக் கழறி யிருந்தோ ருரைதவிர்த்து
நின்னொப் பவரில்லா நீயே கெனவுரைப்ப
மன்னர்க்கு மன்னவன்பான் மாயோனுந் தூதாகிப்
பொன்னுற்ற நேமிபொருபரித்தோர் மேற்கொண்டான்.

உரை. இப்படி தருமராசன் சொல்லியிருந்த மற்றவர் வசனங்களை யடக்கிக் கிஷ்ணபகவானை நோக்கி உமக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லாத தேவரீரே? தூது போகவேணு மென்று பஞ்சபாண்டவர் வேண்டிக் கொள்ள வணங்கா முடியோனாகிய துரியோதன னிடத்திலே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் தூதாகி மகா மேரு மலைக்குச் சமானமாகிய குதிரை கட்டிய தேரின்மே லேறிக் கொண்டார். 52

சங்கு மணிமுரசுஞ் சல்லரியுந் தாரைகளு
மெங்கு முழங்க வெழில்வெண் குடைநிழற்றப்
பொங்கு கவரி புரையிட்ட வெண்ணில்லா
வங்க மொருநான்கு மவனிபருந் தற்சூழ.

உரை. அப்போது சங்கவர்க்கங்களும் அழகிய பேரிகைகளும் சல்லரிகளும் தாமரைகளும் எவ்விடத்திலும், சப்திக்க, அழகிய சந்திரவட்டக்குடை நிழற்ற பிரகாசம் பொருந்திய வெண்சாமரைக ளிரண்டு பக்கங்களிலும் வீசிவர, கணக்கில்லாத இரதகஜ துரகபதாதிகளும் பூமியை யாளும் அரசர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரப் புறப்பட்டார் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 53

கல்வரையும் பாலைக் கடுஞ்சுரமும் கான்யாறும்
நல்வரையும் நீர்நாடும் நாளிரண்டிற் சென்றருளித்

Koviloor Digital Library

தொல்வரைய கோபுரமு நீல்மதிலுஞ் சூழ்ந்திலங்கு
மல்வரைய தோளான் வளமா நகர்கண்டான்.

உரை. கல்லுகள் பொருந்திய பருவதங்களும், பாலையென்னும் கொடிய சுரங்கங்களும், கான்யாறும், நீர் நாடும் இரண்டு நாளையிற் கடந்துபோய்ப் பழமையாகிய மலைக்கொப்பான கோபுரங்களும், நெடிய மதில்களுஞ் சூழ்ந்து விளங்குகின்ற மல்யுத்தத்திற் சிறந்த தோளை யுடைய துரியோதனனது வளமை தங்கிய நகரத்தைக் கண்டார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். 54

வேறு

மேவு செந்துகிர்த் திரளுமா மரகத விதமுங்
கோவை வெண்கதிர்த் தாளமு நிறைநிறை குயிற்றித்
தாவும் வெம்பரித் தேரினுன் றனக்கெதிர் சமைத்த
காவ னங்களிற் றோன்றின பச்சிலங் கமுகம்.

உரை. அந்த மார்க்கத்தில் பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய கமுகுகள் பழுத்த குலைகளும் பாலைகளும் விளங்கிய தெப்படியிருக்கிறதென்றால் சிவந்த நிறத்தை யுடைய பவளங்களும் வெவ்வேறு விதமான மரகதங்க ளும் கோர்வைசெய்த வெவ்விய கிரணத்தையுடையமுத் துக்களும் வரிசையாகப் பதித்து, தாவிநடக்கும்குதிரை கள் கட்டியதேரையுடைய கிருஷ்ணபகவானுக்கெதிரே யுண்டாக்கிய மண்டபங்கள்போ லிருந்தன. 55

வம்புலா மகில் சந்தன வருக்கைமா கந்தஞ்
சம்ப கந்தமா லம்பல திசைதொறுத் தயங்க
உம்பர் நாயகன் வரவுகண் டுளங்களி கூர்ந்து
தும்பி பாடின தோகைநின் றாடின சோலை.

உரை. பரிமளம் வீசிய அகிலும், சந்தனமும், பலாவும், மாவும் வாசனைபொருந்திய செண்பகமும், பச்சிலை மரமும் எந்தத் திசைகளிலும் விளங்கியிருக்கப் பட்ட சோலையில் தெய்வ நாயகனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வான் வருதலைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி யடைந்து வண்டு கள் பாடின; மயில்கள் நின்று கூத்தாடின. 56

Koviloor Digital Library

அணிகொ ளத்திரு புரியெனு மணங்கு செந்திருவின்
கணவ னுக்கெதிர் காட்டுநீ ராஞ்சனங் கடுப்ப
மணமி குந்தசெந் தாமரை மலருடன் சிறந்த
புணரி யிற்பெரும் புனலையுங் கொள்வன பொய்கை.

உரை. அழகினைக் கொண்ட அவ்திருபுரி யென்னும் கன்னி மகாலஷ்மிக்கு நாயகனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு எதிரே காட்டுகின்ற ஆலாத்திக் கொப்பாக வாசனைமிகுந்த சிவந்த தாமரை மலருடன் சிவந்த கடல் கடல்போல் நிறைந்த நீரையுங் கொண்டிருந்தன பொய்கைகள். 57

நடந்த நாயகன் கோலமாம் வேலைசூழ் ஞால
மிடந்த நாளிடை யதுவழி யாகவந் தெழுந்து
படர்ந்த பாதல கங்கையைப் படர்மதில் சூழ்ந்து
கிடந்த தாமெனச் சிறந்தது தாழ்புனற் கிடங்கு.

உரை. தூதுநடந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பூர்வத்திலே வராகரூபமாய்ச் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியைப் பேர்த்த நாளில் அதுவழியாக வந்தெழுந்து பரவிய பாதாள கங்கை அந்த நகரின் பெரிய மதிலை வளைந்து கிடந்ததென்று சொல்லத் தக்கதாய்ச் சிறந்தது தாழ்ந்த நீரையுடைய அகழி. 58

அடி நிலத்திலே படிவன விடிமுகி லனைத்து
முடி நிலத்தினுக் குடிபதத் தினுமுடி வில்லை
நெடிய சக்கரப் பொருப்பையு நிகரிலா விதற்கோர்
படிவ குத்ததா மெனும்படி பரந்தது புரிசை.

உரை. கீழ்நிலத்திலே படிவனவாகும் இடியையுடைய மேகங்களெல்லாம் அதினுடைய மேல் நிலத்துக்கு நக்ஷத்திர பதிவியிலு முடியவில்லை; நீண்டசக்கர வாளகிரியையும் நிகரில்லா இதற்குஒருபடி யொப்பாகச் செய்ததாமென்று சொல்லும்படி பரந்திருந்தது அவ்திருபுரியின் மதில். 59

பகலி னுங்கடும் பரிதிதன் கதிர்பரப் பாம
லிகலி யெங்கணு மெறிந்துகால் பொருதலி னேத்திப்

Koviloor Digital Library

புகலு கின்றமந் தாகினி தாங்கமே போல
வகல் விசும்பிடை மிடைவன நெடுங்கொடி யாடை.

உரை, பகற் காலத்திலும் வேகத்தையுடைய சூரியன் தன் கிரணங்களை வீசாமலிருக்கும்படி வலிமை கொண்டு எவ்விடத்திலும் வீசுகின்றகாற்று பொருதுகிறபடியால் உயர்வாகச் சொல்லுகின்ற கங்கையினுடைய அலைகள்போல அகண்டஆகாயத்தினிடத்திலே நெருங்குவன நெடிய கொடியாகக் கட்டிய வஸ்திரங்கள். 60

புயங்க பூமியோ புரந்தாற கமைத்தபொன் னுலகோ
தயங்கு செல்வ நீ டளவகையோ நிகரெனுந் தாத்த
வியங்கு கார்முகில் விரைவினின் றெழுவன போல
வயங்கு காரகி னறும்புகை யுயிர்ப்பன மாடம்.

உரை. நாகலோகமோ? இந்திரனுக்குச் செய்த பொன்மயமானதெய்வலோகமோ? விளங்காநின்ற செல்வம் நிறைந்த அளகாபுரியோ? இந்த நகரென்று சொல்லும்படி சஞ்சரிக்கின்றகரியமேகங்கள் மலைகளின்மேலே நின்று எழுவனபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கரிய அகிலினது நன்மைகளை புகைகளை வீசுகின்ற மாளிகைகள். 61

மன்னர் வேழமுஞ் சேனையு மெதிரெதிர் மயங்கிப்
பின்னு முன்னுமெம் மருங்கினும் பெரியரிடம் பெறும
றுன்னி நின்றவ ரேகுமி னேகுமின் றெருடார [ற்
வென்னு மோசையே யுள்ளன வீதிக ளெல்லாம்.

உரை. அரசர்களுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிட்டு மயங்கப் பின்னு முன்னும் எந்தப் பக்கங்களிலும் பெயர்ந்து செல்ல இடம்பெறமாட்டாமல் நெருங்கி நின்றவர்கள் செல்லுங்கள் செல்லுங்க ளென்னுஞ் சொல்லினையுடைய சபதங்களே உண்டா யிருக்கின்றன வீதிகள் எல்லாம். 62

வரையெ லாம்பல வனமெலாங் கடலெலாம் வளைந்த
கரையெ லாம்படு பொருளெலாந் தனித்தனி குவித்த
நிறையெ லாங்கவ ராவண நீர்மையைப் பலவோ [தோ.
ருரையெ லாந்தொடுத் துரைப்பினு முவமைவேறுள

Koviloor Digital Library

உரை. மலைகளெல்லாவற்றினும் உண்டாகின்ற மாணிக்க முதலிய திரவியமும், காடுகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற சங்கு முதலிய திரவியங்களும், நாடுகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற செந்நெல் முதலிய திரவியங்களும் வெவ்வேருகக் குவித்து வரிசையாக வைக்கப்பட்ட கடை வீதியினுடைய குணத்தை வித்துவான்கள் கற்ற சொற்களெல்லா மெடுத்துச் சொன்னாலும் வேறே வுவமானம் உண்டோ? 63

விரவு கான்மல ரினும்பல வீரரின் விதங்கள்
பரவை வெண்மண லினும்மல புரவியின் பத்தி
யிரவில் வான்மீ னினும்பல யானையி னீட்டம்
நிறைகொள் கார்த்துளி யினும்பல தேரணிநிலையே.

உரை. காட்டிலிருக்கின்ற பல மலரைக்காட்டிலும் சுத்த வீரர்க ளதிகமாயிருப்பார்கள்; சமுத்திரத்தினுடைய வெள்ளை மணலைக் காட்டிலும் குதிரைப்பந்திக ளதிகமாயிருக்கும்; இராத்திரியி லாகாயத்திலே தோன்றும் நக்ஷத்திரங்களைப் பார்க்கிலும் யானையின் கூட்டங்கள் அதிககாயிருக்கும்; நீரைக்கொண்ட மழைத்துளியினுந் தேரணிகள் அதிகமா யிருக்கும். 64

ஆசி லாமறை யந்தண ராலய மொருமான்
மாசி லாமுடி மன்னவர் மாளிகை யொருபாற்
காசி லாமதி யமைச்சர்தங் கடிமனை யொருபாற்
பேசி லேவள வணிகர்தம் பேரிட பொருபால்.

உரை. குற்றமில்லாத நான்கு வேதமும் தெரிந்த பிராமணருடைய திருமாளிகைகள் ஒரு பக்கத்திலிருக்கும். களங்கமில்லாத கிரீடந்தரித்த அரசர் அரண்மனைகள் ஒருபக்கமிருக்கும். பழுதிலாத புத்தியிற்சிறந்த மந்திரிகளுடைய புதுமை பொருந்திய வீடுகள் ஒரு பக்கத்திலிருக்கும். சொல்லுமிடத்தில் நிறைந்த அழகையுடைய வைசியருடைய இடம்பொருந்திய வீடுகள் ஒரு பக்கத்திலிருக்கும். 65

Koviloor Digital Library

மங்க லந்திகழ் மனையெலாம் வலம்புரி யோசை
திங்க டோய்நெடுந் தலமெலாஞ் செழுஞ்சிலம் போசை
யங்கண் மாநக ரனைத்துமும் முரசதி ரோசை
யெங்கணுங் கடவுளரிடந் தோறுமுழ வோசை.

உரை. கல்யாணஞ் செய்கின்ற வீடுகளெல்லாம் வலம்புரியென்னும் சங்கத்தொனியா யிருக்கும்; சந்திரன் தோய்கின்ற நெடிய மாடவாங்களெல்லாம் செழுமை தங்கிய சிலம்போசையா யிருக்கும்; அழகிய இடத்தையுடைய மகத்தாகிய நகரமுழுதும் வீரமுரசு, வெற்றிமுரசு, தியாகமுரசென்னும் மூவிதப் பேரிகை யோசையாயிருக்கும்; எவ்விடத்திலும் தேவாலயந் தோறும் மத்தளவோசையா யிருக்கும் 66

மூன்றி லின்கணின் றிடம்பெறு மாசர்மா முடிக[சிதறிச்
சொன்றோ டொன்றதைத் தேற்றிமே லொளிற்பொறி
சென்று சென்றுறு திசைதோறுந் திகழ்ந்தது செம்பொ
குன்றெ னும்படி குருகுல நாயகன் கோவில். [ற்

உரை. தெருவாசலிலே நிற்க இடம்பெறு வாசர்களுடைய கிரீடங்கள் ஒன்றினோடொன்று தேய்ந்தும் இடிபட்டும் மேலே பிரகாசிக்கின்ற அபரஞ்சிப் பொடிகள் தெரித்துப்போய் பொருந்துகின்ற திக்குகள் தோறும் விளங்கியது மகா மேருமலையெனும்படி நின்றது துரியோதனனுடைய அரண்மனை. 67

என்றி சைக்குநல் லொளிநிமி ரெழின்மணி மகுடக்
குன்றி சைக்குவண் கோபுர நீணகர் குறுகித்
தென்றி சைக்குளிர் செண்பக மலர்தொறுஞ் சிறைத்தே
னின்றி சைக்குவண் சோலைவா யமர்ந்தன நெடுமால்.

உரை. சூரியனென்று சொல்லுகின்ற பிரகாசமுயர்ந்த அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த சிகரங்களையுடைய மலையென்று சொல்லுகின்ற வளத்தைப் பெற்ற கோபுரத்தை யுடைய நெடிய அஸ்திநாபுரத்திற் சேர்ந்து அதற்குத் தென்றிசையில் குளிர்ச்சி பொருந்திய சண்பக மலர்கள் தோறும் சிறிய வண்டுகளி

Koviloor Digital Library

விருந்து பாடுகின்ற வளப்பம் பொருந்திய சோலையி
லெழுந்தருளினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 68

அன்று தூதுகொண் டிலங்கைதீ விளைத்தவ ரைவர்க்
தூதுவந் தெயிற்புறத் திறத்தன ரென்னுந் [கின்று
தன்று தூதுவண் டினமுரா ரெடையலான் றனக்குச்
சென்று தூதுவ ரியம்பினர் சேவடி வணங்கி.

உரை. முற்காலத்தில் ஒரு குரங்கைத் தூதாக விடுத்து இலங்காபுரியை அக்கினியைமூட்டி யழித்தவர் பஞ்சபாண்டவர்க்காக இன்று தூதாகவந்து மதிற்புறத்துச் சோலையிலிருந்தாரென்று நெருங்கிய மலரினிடத்து வண்டுகள் பாடுகின்ற பசிய மலர்மாலையணிந்த துரியோதன ராஜனுக்குத் தூதுவர்போய்ச் சிவந்த பாதங்களை வணங்கிச் சொன்னார்கள். 69

தொல்லை நாயகன் வந்தன னென்றலுஞ் சுரும்பார்
மல்லன் மாலையா னேவலன் மாநகர் மாக்க
ளெல்லை நீண்மதில் வட்டம்யோ சனையெழு நூருஞ்
செல்வ மாநகர்த் தெருவினை யொப்பனை செய்தார்.

உரை. ஆதிமூல நாயகனுய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தூதுவந்தாரென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் வண்டுகள் நிறைந்த வளத்தையுடைய மாலையையணிந்த மார்பனுன துரியோதனராஜனது ஏவுதலினுலே மகத்தாகிய அஸ்தினுபுரத்திலுள்ளவர்கள் விருத்தமாகிய நெடிய எழுநூறு யோசனையளவு அகன்றிருக்கின்ற பெரிய பட்டண வீதிகளை அலங்கரித்தார்கள். 70

மின்னு மாமுகிற் பல்லிய விதங்கண்முன் முழங்க
மன்னவர் மன்னவ னெழுந்தனன் மாலெதிர் கொள்வா
னென்னை நீயவற் கெதிர்செல்வ தென்றுதன் மருகன்
றன்னை யன்பொடு தகைந்தனன் கொடுமைகூர் சகுனி.

உரை. மின்னுதல் செய்கின்ற பெரிய மேகங்களைப் பார்க்கிலும் நானுவித வாத்தியங்களும் முழங்க அரசர்க்கரசனுகிய துரியோதனன் கிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொள்ள வெழுந்தான். அதுகண்டு தூதுவருகிறவர்

Koviloor Digital Library

களை எதிர்கொள்வது என்ன மரியாதையென்று தனக்கு மருமகனாகிய அந்தத் துரியோதனராஜனை அன்பி னாலே தடுத்துவிட்டான் கொடுமை மிகுந்துள்ள சகுனி யானவன். 71

சீர்வலம்புரி திகிரிசேர் செங்கையான் றனக்குக்
கார்வலம்புரி கோயிலுங் காட்சியு மமைத்துப்
போர்வலம்புரி நிருபரு மிளைஞரும் போற்றத்
தார்வலம்புரி யவனிருந் தனன்பொலந் தவிசின்.

உரை. சிறப்பு மிகுந்த சங்கு சககரஞ் சேர்ந்த சிவந்த திருக்கரங்களுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு மேகங்கள் வலஞ்செய்யப்பெற்ற அரண்மனையுங் காணத் தக்க பொருள்களும் பொருந்தச்செய்து, யுத்தகளத் திலே வலிமைபெற்ற இராசவர்க்கமும், பந்துக்களும் வணங்க, நந்தியாவட்ட மாலையணிந்த புஜத்தையுடைய துரியோதனராஜன் சிங்காதனத்தி லிருந்தான். 72

தொல்பகீரதி மைந்தனந் துரோணனுஞ் சுதனும்
வில்விதுரனுங் கிருபனு முதலிய வேந்தர்
மல்குமூவிரு பத்துநூ றுயிரமகிபர்
செல்வநாயகற் கியோசனை யிரண்டெதிர் சென்றார்.

உரை. அப்போது நெடுங்காலமா யிருக்கின்ற கங்கா புத்திரராகிய வீஷ்மாச்சாரியரும் துரோணாச்சாரி யரும் அஸ்வத்தாமாவும் வில்லிலே வல்லவனான விதுர மகாராஜனும் கிருபாச்சாரியரும் இவர்கள் முதலிய அரசர்களும் நெருங்கிய அறுபதுநூறுயிர மன்னர் மண்டலீகரும் கிருஷ்ணபகவானை இரண்டு யோசனை தூரத்திலே போய் எதிர்கொண்டார்கள். 73

வந்து வந்திரு மருங்கினு மன்னவர் வணங்கப்
பைந்து ழாய்முடிப் பாமனுங் கண்மலர் பரப்பி
யந்த மாநகர் புகுந்தபி னரசனிற் புகாமற்
புந்தி கூருள் விதுரன்வாழ் வளமனை புகுந்தான்.

உரை, வந்துவந்து இரண்டு பக்கத்திலும் அரசர் கள் பணியப்பசிய மலர்மாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய

Koviloor Digital Library

கிருஷ்ணபகவானும் அவர்களைப் பார்த்துக் கிருபை கூர்ந்து அஸ்தினபுரத்துக்கு வந்த பின்பு துரியோதன ராஜன் அரண்மனைக்குப் போகாமல் கிருபை மிகுந்த மனமுள்ள விதுரமகாராஜன் வாழ்கின்ற வளப்பத்தை யுடைய அரண்மனையிலே எழுந்தருளினர். 74

வேந்தர் யாவரையும் விடை கொடுத் தகன்றபின் விமல
வாய்ந்த மாளிகை நடுவஞேர் மண்டபங் குறுகி [ன்
யாய்ந்து வல்லவர் நவமணி யழுத்திய வாரியே
றேந்து மாசன மிடப்பொலிந் ததன்மிசை யிருந்தான்.

உரை. எதிர்க்கொண்ட வரசர்களுக்கெல்லாம்செலவு கொடுத்து அவர்கள் போனபின்பு கிருஷ்ணபகவான் பொருந்தி உப்பரிகையினடுவே ஒரு மண்டபத்திற்குப் போய், சிற்பங்களாய்ந்த வல்லவர்கள் அமைத்த நவரத்தின மழுத்திய சிங்கந் தாங்குகின்ற ஆசனங் கொடுக்க அதன்மேல் பிரகாசந்துடனே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இருந்து வந்தரு ளினவெனே யிறைஞ்சின னிறைஞ்சிப்
பொருந்து வந்தனேப் பிறப்பையு மிறப்பையும் பிரித்தா
மருந்து வந்தனே யமரருக் கருளிய மாயோன் [ன்
விருந்து வந்தன னென்றுள முருகிய விதுரன்

உரை. இப்படி வந்திருந்த கிருஷ்ணபகவானை வணங்கினன்; வணங்கிப் பெரிய பந்தமாகிய சனனத்தையும் மரணத்தையும் நீக்கினன்; தேவாமிர்தத்தை விரும்பி வந்தனே செய்த தேவர்களுக்குத் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்து கொடுத்தருளிய நாராயணமூர்த்தி தன் வீட்டுக்கு விருந்தாக வந்தானென்று மனமுருகிய விதுரன். 76

கோடு கொண்டகைக் குரிசிலை யலர்ந்தகோ கனகக்
காடு கண்டெனக் கண்டுதன் கண்ணிணை களியாத்[தான்
தோடு கொண்டதார் விதுரனிப் பிறப்பையுந் தொலைத்
வீடு கண்டவர்க் கியம்பவும் வேண்டுமோ வேண்டா.

உரை. பாஞ்சசன்னிய மென்றும் சங்கையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவான் இடத்திலே

Koviloor Digital Library

மலர்ந்திருக்கிற காசாணுதி அவயவமாகிய தாமரை மலர்க்காட்டைக் கண்ட வண்டுகள் போலத் தன்னுடைய கண்களிரண்டுங் களிப்பை யடைந்து, இதழைக் கொண்ட பூமாலையணிந்த விதுரனிப் பிறப்பையும் நீக்கிஞன்; மோக்ஷவீட்டை யடைந்தவர்களுக்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? வேண்டாம். 77

உள்ளி ஞனுணர்ந் துள்ளமு முருக்கிஞ னெழுந்து
துள்ளி ஞன்விழுந் திணையடி சூடிஞன் றுயரைத்
தள்ளி ஞன்மலர்த் தடக்கையாற் றத்துவ வமுதை
யள்ளி ஞனெக் கண்களா லருந்திஞ னளியோன்.

உரை, நினைத்தான், நினைந்து மனமுருகிஞன், எழுந்திருந்து துள்ளிஞன், கீழே விழுந்து இரண்டு பாதங்களையும் சிரசிற் சூட்டிஞன், துன்பத்தை நீக்கிஞன், தாமரை மலர்போன்ற விசாலமாகிய கைகளால் தத்வாமிர்தத்தை அள்ளினவ னென்னும்படி கண்களால் பகவான்கை யுண்டான் விதுரன். 78

முன்ன மேதுயின் றருளிய முதுபயோ ததியோ
பன்ன காதிபப் பாயலோ பச்சையா லிலையோ
சொன்ன நால்வகைச் சுருதியோ சுருதிநீ யெய்தற்
கென்னமாதவஞ் செய்ததிச் சிறுகுடி லென்றுன்.

உரை. முன்னமே நித்திரை செய்தருளிய பழைய பாற்கடலோ? சேஷசயனமோ? பசிய வடவாலிலையோ? சொல்லிய நான்கு வேதங்களோ? நினைத்து நீர் வருவதற்கு முன் என்ன தவத்தைச் செய்ததோ இந்தச் சிறுகுடிசை என்றுன் விதுரன். 79

மும்மை யாகிய புவனங்கண் முழுவதையு மருந்து
மெம்மை யாளுடை நாயகன் விருந்தினுக் கிசைந்தா
னம்ம வென்றன் ருறு று ருயிர மடையர்
தம்மை நோக்கின னவர்களும்விரைவுடன் சமைத்தார்.

உரை. திரிபுவனங்களை யெல்லாம் உண்டருளிய முதல்வராகிய எம்மை யாளாகவுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் விருந்துக்குச் சம்மதித்தாரென்று ஆச்சரியப்

Koolleer Digital Library

பட்டனர்; அப்போது ஆறுநூறாயிரஞ் சமயற்காரரைப் பார்த்தான்; அவர்களும் சீக்கிரத்திலே சமைத்தார்கள்.

வந்த கொற்றவேல் வரிசிலை யவர்க்கும்வா ளவர்க்குங்
கந்த டர்ப்பன கரிக்கும்வெங் கவனவாம் பரிக்கு
மைந்து பத்துநூ றாயிர மாசர்க்கு மெவர்க்கு
மிந்தி ரர்க்குமெய் தாவமு தெனும்படி யியற்ற.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடனே வந்த வேல் வாள்-வில் முதலிய ஆயுதத்தை யுடையவர்க்கும், கட்டுத் தரியைப் பொருந்திய யானைகளுக்கும், வெவ்விய வேகத்தையும் தாவுகின்ற தன்மையையும் பொருந்திய குதிரைகளுக்கும், ஐம்பது நூறாயிரம் இராஜாக்களுக்கும், மற்றெவர்க்குங் கிடைக்கத்தகாத அமுதமென்று சொல்லும்படி சமைத்தார்கள். 81

அமைத்த வாசநன் னீர்கொடு மஞ்சன மாடிச்
சமைத்த பல்கறி யடிசிறம் விருப்பினா லருந்தி
யுமைக்கு நாமக னிரவொழித் தருளினா னுதவ
விமைப்பி லாரமு தருந்திய வியல்பென விருந்தார்.

உரை. வாசனைகலந்த நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்து, சமைக்கப்பெற்ற பலவித கறிகளையும் அமுதை யுப் அன்னங்களையும் தம்முடைய விருப்பினாற் புசித்து, உமாதேவிக்கு நாயகனாகிய உருத்திரபகவான் பிச்சைத் தொழிலை மாற்றியருளிய மகாவிஷ்ணு கொடுக்கத் தேவர்கள் அமுதத்தையுண்ட தன்மையென்று சொல்லும்படியாக இருந்தார். 82

வாச நீரும்வண் சுண்ணமு முறைமுறை வழங்கப்
பூச றத்துழிப் பூசினார் சூடினார் புனைந்தார்
வீச சாமர மிரட்டவெண் மதிக்குடை நிழற்றத்
தேச வன்மணிக் கேசரித் தவிசிடைக் கிளர்ந்தான்.

உரை. வாசனையுடைய பனிநீரும், வளத்தையுடைய பச்சைக் கற்பூரங்களும், கிரமப்படி கொடுக்க, பூசத்தக்க சந்தன முதலியவையும் பூசினார்கள். மலர் முதலியவைகளைச் சூடினார்கள், ஆபரண முதலியவை

Koviloor Digital Library

களை யணிந்தார்கள். வீசுகின்றவெண் சாமரைக ளிரட்ட வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடை நிழலைச்செய்ய, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இரத்தினங்களாற் புதித்பித்த சிங்காசனத்திலே எழுந்தருளி யிருந்தார். 83

ஞான கஞ்சுக விதுரன் வாழ்மனையினு யகனும்
போன கம்பரி வுடனுகர்ந் திருந்தவப் பொழுதிற்
ருனு மேருவுக் கப்புறத் தவ்வமு தருந்தப்
பானுவும் பெருங் குடைதிசைப் பரவையிற் படிந்தான்.

உரை. ஞானமயமான அங்கிபூண்ட விதுரமகாராஜன் வாழ்கின்ற திருமனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அறுசுவையுண்டியும் புசித்திருந்த சமயத்திலே தானும் மேருமலைக் கப்புறத்திலிருக்கிற அமுதத்தைப் புசிக்கச் சூரியனும் பெரிய மேற்றிசைக் கடலிலே மூழ்கினன். 84

கருதி யந்தணர் யாவருந் தங்கடன் கழிப்பச்
சுருதி யென்னும்வெஞ் சாபமே லம்புகை தொடுத்துப்
பருதி தன்பெரும் பகைவர்மேல் விடுத்தலிற் பாந்த
குருதி யாமென நிவந்தெழச் சிவந்தது குடபால்.

உரை. அந்தச் சமயம் பிராமணர்களெல்லாம் மாலைப்பொழுதிலே தாங்கள் செய்யும் மாலைக்கடனைக் கழிக்க நினைத்து வேதமென்கிற வில்லின்மேல் நீராகிய பாணத்தைக் கையாற்றொடுத்துச் சூரியனுடைய பெரிய சத்துருக்களின்மேல் விட்டபடியால் பரவிய உதிரமென்று சொல்லும்படி சிவந்தது மேற்றிசை. 85

தரங்க வாரிதிப் புறந்தெதிர் மலைந்தவெஞ் சமரி
லுரங்கொள் கூர்நெடும் படைகளா லுடன்றமந் தேகர்
துரங்க மேழுடைக் கடவுளை நிரைநிரை துணிந்த
கரங்கள் போன்றன கரைதொறும் வளர்துகிர்க் காடு.

உரை. அலைகளையுடைய சமுத்திரத்துக் கப்புறத்தெதிரே போகின்ற வெவ்வியயுத்தத்திலே வலிமையைக் கொண்ட கூர்மை பொருந்திய நெடிய ஆயுதங்களாலவுணர்களுடைய தேகங்களின்மேல் ஏழு குதிரையை

Koviloor Digital Library

யுடைய சூரியனும் வரிசை வரிசையாகத் துணித்த கைகள்போலு மிருந்தன கரைகள்தோறும் வளர்கின்ற பவளக்காடு. 86

நீதி யிற்புகல பகலெலா நீரற மகளிர்
மீது றைந்தெழும் வெவ்வெயில் படாவகை விரித்துப்
போது புக்கதென் றினம்படச் சுருக்கிய பூம்பட்
டாத பத்திரம் போன்றன தாமரை யடவி.

உரை. நீதியினுற் சொல்லுகின்ற பகற்பொழுதெல்லாம் நீராமகளிர்கள் தங்கள் மேலே பட்டு விழுகின்ற வெவ்விய வெயில் படாத விதம் விரித்துப் பொழுது போயிற்றென்று ஒன்ருகச் சுருக்கிய அழகிய பட்டுக் குடைகள் போன்றது அங்கே மலர்ந்த தாமரைக்காடு.

கலந்து மங்கல முழுவுவெண் சங்கொடு கறங்க
மிலேந்து பூங்குழல் வனிதையர் மெய்விளக் கெடுப்ப
கலந்த தாமரைத் தடமெலாங் குவிந்தது கண்டு
மலர்ந்த தாமரை வாவிபோன்றது நகர்நகர் வட்டம்.

உரை. மங்கள பேரிகைகள்போல வெள்ளிய சங்குகள் சப்திக்கவும் மலர்மாலையைத் தரித்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் மெய்மையான தீபங்களெடுக்கவும் தடாகங்கள்தோறும் அலர்ந்த தாமரை மலர்கள் குவிந்ததைக்கண்டுமலர்ந்ததாமரைபோன்றது பெருமை பொருந்திய அஸ்தினபுரி யென்னும் வட்டம். 88

உரங்க புங்கவன் மணிமுடி யொப்பண தீப
மிரும ருங்கினு மாயிர மாயிர மேந்த
வரிசு மந்தபே ராசனத் தழுகுடனிருந்த
புரவ லன்றனைப் புண்ணிய விதுரனும் போற்றி.

உரை. ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முடிகளை ஒப்பனவாகத் தீபங்களை இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டாயிரமேந்தவும் சிங்கத்தினல் சுமக்கப்பட்ட பெரிய ஆசனத்திலே அழகுடனெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் புண்ணியத்தையுடைய விதுரராஜன் வணங்கி. 89

Koviloor Digital Library

பொங்க ராவணை பொலிவறப் போந்தபின் பொதுவா
தங்கள் பாடியில் வளர்ந்துமா மருதிடைத் தவழ்ந்து
கங்கை மாநதி கால்வரு கருணைபங் கடலே
யிங்கு நீதனி நடந்தவா றுரைத்தரு ளென்றான்.

உரை. பொலிவினையுடைய சேஷ சயனமானது பொலிவு நீங்கவந்து பின்பு ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து, மகத்தாகிய மருதமரத்தினடியில் தவழ்ந்து, கங்கைநதி திருவடியிலே பெருகப்பெற்ற கிருபைக்கடலே! இவ் விடத்திலே நீர் தனித்தெழுந்தருளிய விதத்தை அனுக் கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்றான் விதுரன். 90

தோட்டு வந்துசெந் தேனுகர் சுரும்புசூழ் தொடையாய்
காட்டு வந்துமுன் றிரிந்துதங் கடவநாட் கழித்து
நாட்டு வந்தபே ரைவர்க்கு நற்குரு நாடு
கேட்டு வந்தன மென்றனன் விதுரனுங் கேட்டான்.

உரை. பூவிதழிலே வந்து சிவந்த தேனைப் புசிக் கின்ற வண்டுகள் சூழ்ந்த மாலையையுடைய விதுர மகா ராஜனே! காட்டிலே முன்னே சந்தோஷமாய்த்திரிந்து தங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய நாளைக் கழித்து நாட் டிலே வந்திருக்கிற பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு நல்ல குரு நாட்டைக் கேட்க வந்தோமென்று அருளிச்செய்தார்; அதை விதுரனுங் கேட்டான். 91

முழக்கி னுயர் முரசுயர்த் தவன்றனக் குரிமை
வழக்கி னலறிந் தடலர வுயர்த்தகோன் வழங்கான்
தழக்கி னலிரு திசையினு முரசெழச் சமரி
லுழக்கி னல்ல துணர்வனோ வென்றவ னுரைத்தான்.

உரை. சத்தத்தி லுயர்ந்த முரசக்கொடி யுயர்த்த தருமபுத்திர மகாராஜனுக்கு உரித்தாகிய நாட்டைமுன் னோர்கள் முறைவழுவாமல் உணர்ந்து வலிமை பொருந் திய சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனன் கொடுக்க மாட்டான்; குற்றமில்லாத எட்டுத் திக்கிலும் பேரிகை சப்திக்க யுத்தத்திலே கலக்கினலல்லாமல் அறிவானோ வென்று சொன்னான் விதுரராஜன். 92

Kaviloor Digital Library

வாளை வாவியி லுகண்டழ வளரிளங் கமுகின்
பாளை வாயளி முரன்றெழும் பழனநா டுடையா
ளுளை வாழ்வவர்க் களித்தில னெனிலெதிர் நடந்து
மூளை வாயுக முடிப்பர்வெம் போரென மொழிந்தான்.

உரை. வாளைமீன்கள் தடாகத்திலிருந்து குதித்தெழும்ப வளருகின்ற இளங்கமுகின் பாளையினிடத்திலே வண்டுகள் சப்தித்துப் பாடுகின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த நாட்டையுடைய துரியோதனன், நாளைப் பாண்டவர்களின் வாழ்வைக் கொடாமற் போவானேயானால் எதிர் சென்று மூளையானது வாயிலே புகும்படி யுத்தஞ் செய்து முடிப்போமென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர். 93

விரைந்து பாய்பரி மன்னவ ரிதம்பட மெலிவுற்
றிரந்து வேண்டினுங் கிளைஞருக் கொருபொரு ளீயார்
பரந்த போரினி லெதிர்த்தவர் படப்படப் பகழி
துரந்த போதவர்க் குதவுவர் சொன்னவை யெல்லாம்.

உரை. சீக்கிரத்திலே தாவுகின்ற குதிரைகளையுடைய அரசர்கள் இதமுண்டாகும்படி வாடி மெலிவுற்று வேண்டிக் கொண்டாலும், பந்துக்களுக்கு ஒரு பொருளையுங் கொடுக்கமாட்டார்கள்; பரவிய யுத்தத்திலே எதிர்த்து நின்றவர்கள் களத்தி லுருளும்படியாகப் பாணப் பிரயோகஞ் செய்தவர்களுக்குக் கேட்ட பொருளை யெல்லாங் கொடுப்பார்கள். 94

என்று பாரினி னியற்கையும் விதுர னுக் கியம்பி
வென்று போர்கெழு நேமியான் விடைகொடுத் தருளித்
குன்றுமோ பொற்புயக் காவலர் கொடுந்துடி கறங்க
வன்ற லுண்மலரப் பாயலின் மீதுகண் வளர்ந்தான்.

உரை. இவ்வண்ணமென்று உலகத்தினியற்கையும் விதுரமகா ராஜனுக்குச் சொல்லி யுத்தத்திற் ஜெயம் பெற்று விளங்கிய சக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவான் செலவு கொடுத்து மலைபோலுந் தோளையுடைய காவலர்கள் பறைகளை முழக்க வாசனை பொருந்திய அன்றலர்ந்த புட்பவணையின்மேல் நித்திரை செய்தார். 95

Koviloor Digital Library

குளிரு மாமதி முதந்தொளிர் குமுதவாய் மலத்தித்
தவள வாணதை பரப்பிவண் சதகள மலர்க்கை
யளவி லேகுவித் தளியொடு மகன்றிலா மையினற் [குல்
களிகொ டோள் விலைக் கணிகைவியப் போன்றதக் கங்

உரை. குளிர்ந்த பெரிய சந்திரனுகிய முகத்திலே விளங்குகின்றசெவ்வல்லியாகிய வாயையும்,முல்லையரும் பாகிய ஒளியையுமுடைய தந்தப் பத்திகளையுங் காட்டி, தாமரை மலர்களாகிய கைகளை யளவாய்க் குவித்து, அளியுடன் மலர்ந்திராமையினலே களிப்பைக்கொண்ட தோள்களையுடைய வேசியைப்போன்றது அக் கங்குல்.

அலைந்த வாரிருட் கடல்பொரு தொருபுடை யண்டம்
பிளந்த தாமெனக் கரும்படாம் பீறியதென்ன
வலைந்த வேழ்கடல் வற்றமேல் வடன்வயின் முகத்தீக்
கிளர்ந்த தாமெனக் கிளர்ந்தன விரவியின் கிரணம்.

உரை. அலையப்பெற்ற நிறைந்த விருளாகிய சமுத்திரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒரு பக்கத்து அண்டம் பிள்ந்ததா மெனவும், கரிய வஸ்திரங்கள் கிழிந்ததா மெனவும், வலைந்திருக்கின்ற ஏழு சமுத்திரமும் வற்றும்படி மேலிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினி பிரகாசித்த தென்று சொல்லவும் விளங்கிய சூரிய கிரணங்கள். 97

இகலும் வாளர வுயர்த்தவ னிருந்ததொல் பதியி
லகிய நாயக னொருதனி நடந்தவா றறிந்து
மகர வாரிதி யகன்றுமா மருங்குற வணைந்த
திகிரி போலவந் தெழுந்தன னிரவிகீழ்த் திசையில்.

உரை. பகைகொண்ட ஒளியையுடைய சர்ப்பக் கொடியை யுயர்த்த துரியோதன னிருந்த பழைய அஸ்தினபுரத்திலே லோகநாயகராகிய ஒப்பற்ற கிருஷ்ணபகவான் தனியே வந்தது தெரிந்து மகரமீனையுடைய சமுத்திரத்தை விட்டு நீங்கிப் பக்கத்திலே வலைந்த சக்கரத்தைப்போல் வந்து உதயமானன் சூரியன் கீழ்த்திசையில். 98

சோதி வானதி மைந்தனும் பழய சுருதியாளுயர் துரோணனு, மாதி யாகவுயுனும் வியப்புறவடுத்த மன

Koviloor Digital Library

னவ ரனேகரும், நீதி யாறுவகை யைந்து பத்தொடாறு
பத்தொராயிரவர் நிருபருந், தீதி லாததிற லக்குரோணி
பதி னொன் றுபெற்ற மிகுசேனையும்.

உரை. பிரகாசம் பொருந்திய கங்காபுத்திரனாகிய வீஷ்மாச்சாரியரும் பழமையாயுள்ள வேதத்தா னுயர்ந்த துரோணாச்சாரியரும், பரம்பரையாயுள்ள அரசர்களும், பூமியை யாளுகின்ற சிற்றரசர்களும், நீதியினா லுயர்ந்த ஐம்பதினாயிரம் மகுடவர்த்தனரும், அறுபத்தோரா யிரம், பட்டவர்த்தனரும், குற்றமற்ற வலிமையினை யுடையபதினோக்குரோணியாகிய மிகுந்த சேனைகளும்.

கொக்க வெண்கவரி யாலவட்ட நிரை தொட்டை
சவாள்பரிசை துகிலுடன், கைக்க ளாசியிலைகொண்டு
லாவிவரு கன்னி மங்கையர்க ளனைவரு, மிக்க வேதியர்
கள் வல்லபல்கலைவி தத்திலுள்ளவர்கள் யாவருந், தக்க
தம்பியரும்வந்து சூழவ்யர் தரணிமேனிருபர் தம்பிரான்

உரை. கூட்டமாகிய வெள்ளிய சாமரங்களும், ஆலவட்டங்களும், வளைதடியும், வாளும் உடை வாளும், வஸ்திரமும், கைகளிலே காளாஞ்சிகொண்டு உலாவி வருகிற இளமையான மங்கையர்க ளனேகம் பேரும், அளவில்லாத பிராமணர்களும், அநேக கலை ஞானங்களிலே வல்லமை யுடையவர்கள் யாவரும் தகுதி யுள்ள தம்பிமார்களும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டிருக்க உயர்ந்த பூமியிலே அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதன மகாராஜன். 100

நிரை கதிர்க்கனக நீள்சுவர்பவள வுத்தரத்திடை
நிறைத்த வொண், பருவமணிக்கிரண பற்பராக வயிரத்
துலாமிசை பரப்பிவெண், டரள்வாக்க வயிடூரியப் புதிய
கோம ளப்பலகை தைத்துமா, மரக தத்தினொருகோடி
தூணிரை யமைத்த மண்டப மருங்கரோ.

உரை, வரிசையாகிய கிரணங்களையுடைய பொன்னி னாற் செய்த நெடிய சுவரின்மேல்,பவளத்தினா லுத்திரம் போட்டு, அதன்மேல் வரிசையாகப் பருத்த ரத்தினங்க ளாலும், மாணிக்கங்களாலும்,வச்சிரங்களாலும் ஆகிய வயிரத்துலாம்பரப்பி, அதன்மேல்வெள்ளியமுத்துவர்க்

Koviloor Digital Library

கங்களையும் வயிடூரியங்களையும் அழுத்திய புதிய அழகுள்ள பலகை தைத்து, மகத்தாகிய மாரகதத்தினேடு கோடி தூண்களை இடையிலே அமைத்த மண்டபத்தினருகிலே. 101

முட்ட நித்திலநி ரைத்த பந்தரின் கைத்த சீரி முகத்தகால், வட்டமெத்தைகொ டமைத்த பீடமிசை வாசவன் கொலென வைகினன் பட்டவர்த்தனரு மகுடவர்த்தனரும் வந்து சேவடிபணிந்தபி,னிட்டபொற் றவிசின்முறைமையா லினிதிருக்க வென்றவரை யேவியே.

உரை. முட்டும்படியாய் முத்தினல் வரிசை செய்த பந்தரில் நகுதலைச் செய்யாநின்ற சிறந்த சிங்கமுகத்தையுடையதாய் வட்டமாகிய மெத்தையைக்கொண்டு செய்த பீடத்தின்மேல் இந்திரனைப்போல வீற்றிருந்தான். அந்தச் சமயம் பட்டவர்த்தனர்களும், மகுடவர்த்தனர்களும் வந்து சிவந்தபாதங்களை வணங்கினர்கள். பின்பு வரிசையாக விட்டிருக்கின்ற பொன்னற்செய்த ஆசனங்களின்மேல் முறைமைப்படி இனிமையோடிருக்கக்கடவீரென்று அவர்களை யேவுதல் செய்தான். 102

காவன மன்னவர் முகங்கடோறுமிரு கண்பரப்பியமர் கருதுவோ, ரேவ லின்கண்வரு தூதனுமிடையனின்று நம்மவையி லெய்தின, லோவலின்றி யெதிர் சென்று கண்டிதொழு துறவு கூறலினி யுங்களுேர், தீவலஞ்செயவ டர்ப்பலென்று தனி சீறினன் முறைமை மாறினன்.

உரை. பூமியைக் காக்கின்ற இராஜாக்களுடைய முகங்கள்தோறும் தன்னுடைய இரண்டு கண்களாற் பார்த்து நம்மோடு யுத்தஞ்செய்து பூமியைக் கவர நினைக்கும் பாண்டவர்களுடைய ஏவலினலே வருகின்ற தூதனகிய இடையன் இன்று நம்முடைய சபையிலே வந்தால், ஒழிதலில்லாம லெதிர்கொண்டு கண்டு வணங்கி யுறவு கொண்டாடினல், இனி உங்களுரை நெருப்புவலங் கொள்ளும்படியாய்க் கொளுத்தி விடுவேனென்று மிகவுஞ் சீறினன் முறைமையை மாறினவனகிய துரியோதனன். 103

Koviloor Digital Library

இந்தவண்ண முறைசெய்து மன்னவையில் ராஜ ராஜனுமிருக்கவே, தந்த வண்ணனுடன் வந்த வண்ண லொளி தங்குகண்டுயி லுணர்ந்தபின், கந்த வண்ண மலர் கொண்டு கைதொழுது காலையிற் பலகடன்கழித்; திந்தவண்ண முனிருந்த பேரவையிலேயி னுனிசை கொள்வேனுயினுன்.

உரை. இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லி அரச சபையில் அரசர்க்கரசனுகிய துரியோதனுமிருக்க,வெள்ளைமேனி யனுகிய பலபத்திரருடனே பிறந்த இசை கொண்ட மூங் கிற் குழலையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், பிரகாசம் பொருந்திய நித்திரை தெளிந்த பின்பு வாசனைபொருந் திய அழகிய மலர்களைக்கொண்டு பூசை செய்து காலை யிலே செய்யவேண்டிய கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்து முன்சொன்ன பிரகாச மிகுந்த துரியோதனன் இருக்கப்பட்ட பெரிய சபைக்கு எழுந்தருளினுர். 104

துன் னுகங்கை மகனுந் துரோணனேடு சுதனு நீதி புனே விதுரனு, மன்னவர் மன்னனையொழிந்த மன்னவ ரும் வந்துசேவடி வணங்கினுர், கன்னனுந் தலைகவிழ்ந் திருந்தன னழன்று ளஞ்சகுனி கருகினுன் முன்ன நின்ற வர்களிட்ட பீடமிசை மொய்துழாய்முகிலு மெய்தினுன்.

உரை. நெருங்கிய அச்சபையி லிருந்த வீஷ்மாச் சாரியரும் துரோணுச்சாரியரும் அசுவத்தாமாவும் ஞானநெறியுடைய விதுரமகாராஜனும் துரியோதனன் ஒழிந்த மற்ற வரசர்களும் வந்து சிவந்த பாதங்களை வணங்கினுர்கள். அப்போது கர்னமகாராஜனுந் தலை கவிழ்ந்து கொண்டிருந்தான். சகுனி உள்ளங் கொதிப் படைய நினைத்திருந்தான். எதிரே யிருந்தவர்களிட்ட பீடமிசை நெருங்கிய துளபமாலையையணிந்த மேகவண் ணனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

முன்னகங் கண்டகவித்த காளமுகின் முன்னிருந்த பின் முகங்கொடா, தென்னகந்தனை யொழித்துநென்ன லிடையிந்த மாநகரி செய்தியும், பொன்னகங்கொள் புய விதுர னில்லிடை புகுந்ததென் கொலிது புகலொனுப்,

Koviloor Digital Library

பன்னகந்தனே யுயர்ந்த கோவுமுரை பகரமாலு மெதிர் பகருவான்.

உரை. முன்னே கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப்பிடித்த கரியமேகவண்ணனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபவான் எழுந்தருளிய பின்பு, முகங்கொடாமல் என் வீட்டைவிட்டு நேற்றைப் பொழுது இந்த வூரில் வந்ததும், வீரலட்சுமியைக் கொண்ட புயத்தையுடைய விதுரன் வீட்டிலே போனதென்ன? சொல்லுமென்று சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனராஜன் கேட்க கிருஷ்ணபகவான் அதற்கு எதிருத்தரஞ் சொல்லுவார். 106

என்னின்னிலொரு பேதமில்லையிது வென்னி னுன்னிலது வென்னினு மின்னிலகுவிற னெடும்படை விதுரன் வந்தெதிர்வி ளம்பினு, னுன்னிலின்ன மூள தொன்று பஞ்சவ ருரைக்கவந்ததொரு தூதன்யா, னின் னிலின் னடிசிலுண்டு நின்னுடன் வெறுக்க வெண்ணு வது நீதியோ.

உரை. என் வீடென்றும் உன் வீடென்றும் பேதமில்லை. இது என்விடு அது உன்வீடென்று சொன்னாலும் மின்னல்போலப் பிரகாசிக்கின்ற வெற்றியுள்ள நெடிய வில்லையுடைய விதுரமகாராஜன் வந்து எதிரே விருந்து சொன்னார். அதல்லாமல் ஆலோசிக்குமிடத்தில் இன்னமொரு காரியமுண்டு. பஞ்சபாண்டவர்கள் சொல்லிவிட்ட சொல்லைச் சொல்லவந்த வொருதூதன் யான், உன்னிடத்தில் இனிமையுள்ள அன்னத்தை யுண்டு உன்னோடு தானே வெறுக்க நினைப்பது நீதியோ வென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 107

அரவமல்கிய பதாகையாய்மதி யமைச்சராயரசழிப் பினுங், குறவர்நல்லுரை மறுக்கினும் பிறர்புரிந்த நன்றியது சொல்லினு மொருவர் வாழ்மனையி லுண்டு பின்னுமவ ருடனழன்றுபொர வுன்னினு, மிரவிவுள்ள ளவு மதிய மிள்ளவு மிவர்களே நரகி லெய்துவார்.

உரை. சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனனே! யுத்தியையுடைய மந்திரிகளாயிருந்து இராஜாங்கத்தை

Koviloor Digital Library

யறிந்தாலும், ஆசிரியர் சொல்லைத் தடுத்தாலும், ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை மறந்தாலும் ஒருவர் வீட்டிற் சாப் பிட்டுப் பின்பு அவருடன் பகைத்து யுத்தஞ் செய் தாலும் சூரிய சந்திரர் உள்ள நாள்வரைக்கும் இவர் களே நரகத்திற் சேருவார்கள். 108

சீத நாண்மலர் கடந்தை கேள்வனிவை செப்பவுந் தெரிய வொப்பிலா, நாதநாயகன் முகத்தில் வைத்தவிரு நயனனாகிமிக நகைசெயாத், தூதனாகிவரு தன்மை சொல்லுகென மன்னர் மன்னனிது சொன்னபின் வேத நாறு மலருந்தி வண்டுளப விரைசெய்தாரவனு முரை செய்வான்.

உரை. குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலரிலிருக்கும் இலட்சுமி காந்தராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வான் இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்ன மாத்திரத்தில், ஒப்பில்லாத நாயகராகி மாதவனுடைய திருமுகத்தில் வைத்த இரண்டு விழிகளை யுடையவனாகி, மீளவும் நகைசெய்து தூதனாகிவந்த காரியத்தைச் சொல்லு மென்று துரியோதனன் சொன்னபின்பு வேதங்கள் மணக்கின்றன தாமரை மலராகிய உந்தியையும் வாசனை வீசுகின்ற துளபமாலையையுமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அருளிச் செய்தார். 109

சூதினா லரசிழந்து நின்றுணைவர் சொன்ன சொல் லும் வழுவாதுபோ, யோதி லார்களென நொந்து தண் ணிழலிலாத கானினிடை யெய்தியே, நீதிலாவகை குறித்த நாள்பல கழித்துவந்தனர் செகத்தினிற், கோதிலாதகுரு குலமகீபவவ ருரிமைநண்பொடி கொடுத்திடே.

உரை. உன் துணைவராகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாடுகையிலே இராஜ்ஜிய பாரத்தை இழந்து, சொன்ன வார்த்தையுந்தப்பாமற், போய் அயவாரென்று சொல்லும்படி நொந்து குளிர்ந்த நிழலில்லாத காற்றி னிடத்தே போயும், குற்றமில்லாதபடி குறித்த நாள் அநேகமுங் கழித்து வந்தார்கள். பூமியிலே குற்றமற்ற குருகுலத்திலே பிறந்த மகாராஜனே! அவர்களுடைய

Koviloor Digital Library

உரிய பூமியைச் சிநேகத்தோடு கொடுப்பாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் 110

சொல்ல வாவுரக துவச நின்னுரிய துணைவர் தங் களை யழைத்து நீ,வல்லவாறுசில நாடளித்தவர்க டம்மு டன்கெழுமி வாழ்தியே, னல்லவாய்மை நிலை யுடைமை யென்றரசர் நாடோறும் புகழ்வர் நண்புகொண்,டல்லவா வென மறுத்தி யேலறமு மாண்மையும் புகழுமல்லவே.

உரை. சொல்லை விரும்புகின்ற சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரியோதன மகாராஜனே! உனக்கு உரிமை யான உடன் பிறந்தவர்களை வரவழைத்துக் கூடியமட் டில் நீ சில நாடு கொடுத்து அவர்களுடன் கூடி வாழ் வாயேயானால் சத்தியத்தையும் நிலைமையையும் உடையா ரென்று அரசர்கள் நாடோறும் புகழ்ச்சி செய்வார்கள்; அப்படி யல்லவென்று மறுத்துரைப்பாயாகில் அது தருமமும் சௌரியமும் கீர்த்தியு மல்லவென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 111

என்றுகேசவ னியம்ப வங்கெதி ரிராச ராசனு மியம்புவா, னன்றி சூதுபொரு துரிமை யாவையு மிழந்து போயினர்க ளேவரு, மின்று நீவிரகின் மீள வுங்கவர வெண்ணினுனவரி லெளியனோ சென்றுகா னிலைவரின்னமுந்திரிவ துறுதி யென்றுநனி சீறியே.

உரை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் சொல்லவும் அங்கே எதிரில் இராஜாதிராஜனுகிய துரி யோதன மகாராஜன் அன்று சூதாடித் தங்களுரிமை யெல்லா மிழந்து போனவர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர் களுக்கு இன்று நீ உபாயத்தினுலே மறுபடியுங் கவர நினைத்தால் அவர்களைப்போல் யானு மெளியவனோ? அவர்கள் இன்னமுங் காட்டுக்குப் போய்த் திரிவது உறுதியென்று மிகவும் சீறி. 112

நீவெறுக்கிலெ னிருந்தமன்னவர் திகைக்கிலென்பல நினைக்கிலென், போய்நகைக்கிலெ னுரைத்த வண்மை மொழி பொய்த்ததென்ற மார்புகலிலென். வேய்மலர்த்

Koviloor Digital Library

தொடை யலேவரென் னுடன் மிகைத்துவெஞ்சமர் விளைக்கிலென், ஈயிருக்குமிட மெனினு மிப்புவியில் யானவர்க்கரசி னிக்கொடேன்.

உரை. நீ வெறுத்தாலென்ன, இந்த ராஜாக்கள் திகைத்தாலென்ன, பலவாருக நினைத்தாலென்ன, போய்ச்சிரித்தாலென்ன, சொல்லியவாக்குப் பொய்த்து போயிற்றென்று தேவர்கள் சொன்னுலென்ன, புட்ப மாலையைத்தரித்த பஞ்சபாண்டவர்கள் வெறுத்து வெவ் விய யுத்தஞ்செய்தாலென்ன, ஓர் ஈயிருக்குமிடமானுலும் இந்தப் பூமியிலே யான் அவர்களுக்கு அரசாக்ஷி கொடுக்கமாட்டேனென்ருன் துரியோதன மகாராஜன்.

சார்வழங்குரு மெனச்சினந்தினெடு கண்ணிலான் மதலே கழறவும், பார்வழங்க நினே வில்லேயேலவனி பாதி யாயினும் வழங்குவாய், தார்வழங்குதட மார்பவென்ன வது தானுமன்னவன் மறுக்கவைத் தூர்வழங்குகென வுற்றிருந்தன்னிவ் வுலகெலாமுதவு முந்தியான்.

உரை. மேகம் முழங்குகின்ற இடியைப்போன்ற கோபத்தோடு திரிதராட்டிரனுடைய பிள்ளேயாகிய துரி யோதனன் சொன்னபோது, பூமியைக் கொடுக்க உனக்கு மனமில்லையாகில், அவர்கள் ஊர்களேயாவது கொடுப்பாய், நந்தியாவர்த்த மாலையணிந்த மார்பனே என்றுசொல்ல, அவைகளேயும் துரியோதனன் மறுக்க, ஐந்தூராவது கொடுப்பாயென்று இரந்து கேட்டார்; இவ் வுலகத்தை யெல்லாந் தரப்பட்ட நாபிக்கமலத்தை யுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 114

மாடளிக்குல நெருங்குபைந் துளபமாலேயாய் மகர வேலேசூழ், நாடளித்திடவு மைந்துபேருடைய நகரளித் திடவும் வேண்டுமோ, காடளிக்கவத னிடைதிரிந் துறைகரந்துபோயினர்கள் காணவோர், வீடளிக்கினும் வெறுப்பரோவிதனே விடுகவென்றதிர் விளம்பினன்.

உரை. பக்கங்களிலே வண்டின் கூட்டங்கள் நெருங்கப்பெற்ற பசிய துளபமாலே யணிந்த கிருஷ்ண

Kevilor Digital Library

பகவானே! மகர மீன்களையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த நாட்டைக் கொடுக்கவும், ஐந்துபேருடைய நகரைக் கொடுக்கவும் வேண்டுமோ? நான் காட்டைக் கொடுக்க அதிலே திரிந்து அகமகிழ்ந்துப்போன பஞ்சபாண்டவர்கள் காணும்படி ஒரு வீடு கொடுத்தாலும் வெறுப்பார்களோ? இதனை விடக்கடவீரென்று சொன்னான் துரியோதனன். 115

தந்தைகாதலுறு தண்மைகண்டிளைய தாய் பயந்த விரு தம்பியர்க், கிந்தவாழ்வுமர சுங்கொடுத்தவனு நின் குலத்தொருவ னிங்குளான், மூந்தமாநில மனைத்தி னுக்கு முயர் முறைமையாலுரிய வரசருக், கைந்துமா நகரு நீ கொடாதொழி லென்னதாகுமுன தரசியல்.

உரை. தன்னுடைய தகப்பனாகிய சந்தனு மகாராஜன் பரிமளகந்தியின்மேலாசைவைத்த தன்மையைப் பார்த்து, இளைய தாயாகிய மச்சகந்தி பெற்ற இரண்டு தம்பிமார்களும் இந்த வாழ்வும் அரசாட்சியுங் கொடுத்தவராகிய வீஷ்மாச்சாரியரும் உன் குலத்திலே ஒருவரிதோ இருக்கின்றார்; பழமையுள்ள மகத்தாகிய பூமிக்கெல்லாம் உயர்ந்த மூறைமையாலே உரிமை பெற்றவர்த்கு ஐந்து நகராவது நீ கொடாதொழிந்தாயானால் உன்னுடைய அரசாக்ஷி என்ன பிரயோசனத்தை யுடையதாகும் என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்.

ஒருகுலத்தினி லிரண்டு மன்னவருடன் பிறந்துரிமையெய்தினு, லிருதிறத்தவரு மொக்கவாழ்வுறுத லெக்குலத்தினுமி யற்கையே பொருகுலக்களிறு வளர்த்திசைக் கண்மிகு புகழ்பரப்பியெழு புவிபெறுங், குருகுலத்தவரியற்கைநன்றென மொழிந்தனன்கரிய கோவலன்.

உரை, ஒரு குலத்தில் இரண்டரசர்களுடனே பிறந்து உரிமையை யடைந்தால் இரண்டு திறத்தோரும் ஒக்க வாழ்வை யடைவது எக்குலத்திற்கு மியற்கையாகும்; பொருகின்ற அட்டகஜங்கள் வளரப்பட்ட திக்குகளிடத்தில் மிகுந்த கீர்த்தியைப் பரப்பி ஏழு லோகத்தையும்பெற்ற குருகுலத்தாருடைய இயல்பு நன்றாயிருக்

Keviloor Digital Library

கிறதென்று சொன்னர் நீலவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 117

போராவணை துறந்த மாயனிவை பேசவன்பினொடு பின்னையுஞ், சீராவினை யுயர்த்த கோவும்விழி தீயெ னும்படி செயிர்த்துளே, போரரா நிருபன்மணி நெடுஞ் சுடிகையாயிரங்கொடு பொறுத்தப்பார், வீரரானவர தல்லவோ வுரிமை வேண்டுமோவென விளம்பினுள்.

உரை. பெரிய ஆதிசேஷ சயனத்தைவிட்டுத் துறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இவைகளைச் சொல்ல, அன்புடனே பின்னையும் சிறந்த சர்ப்பக் கொடியைப் படைத்த துரியோதனனும் கண்கள் நெருப்பென்னும் படி உள்ளே கோபித்துப் போர் செய்கின்ற சர்ப்பராஜ ஞகிய ஆதிசேஷனுல் நெடிய மணிகளையுடைய ஆயிர மூச்சியைக் கொண்டு சுமக்கப்பட்ட பூமியானது சுத்த வீரருடையதல்லவோ? அப்பாண்டவர்களுக்கு உரிமை யும் வேண்டுமோ வென்முன் துரியோதனன். 118

பொய் வளர்ந்தமொழி மன்னன் மற்றவை புகன்ற பின்பு புயவலியினு லவர், தங்களரசுங் கொடாமலட லாண்மை கொண்டெதி ரடர்த்தியே, மெய் விளங்கவரு குரு நிலத்தினிடை வந்து வெஞ்சமர் விளைக்கவே, கை வழங்குகென நின்றதூணிடை யரைந் துரைக்குமிவை காவலன்.

உரை. பொய்யே பேசுகின்ற துரியோதன னிவை சொன்னபின்பு புஜபலத்தினுலே பஞ்சபாண்டவர்களு டைய இராஜாங்கத்தைக் கொடாமல் மிகுந்த வலிமை கொண்டுஎதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவருவாயாகில் உண்மை விளங்க வருகின்ற குருக்ஷேத்திரத்திலே வந்து வலிய யுத்தஞ் செய்வதற்குச் சம்மதித்துக் கைதட்டிக் கொடு வென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கேட்க, எதிரே யிருந்த தூணிலே யறைந்து சொல்வான் துரியோதனன். 119

பின்பிறப்புடைய பொதுவர் தங்களொடு புறவிலா வினை புறந்திடு, மூன்பிறப்புமுர லோடுகோபிய ருனைப் பிணித்ததும் மறந்து நீ, மன்பிறப்பிலுளை குருகுலத்தவர்

Koviloor Digital Library

தம் வாய்மை தானுமொரு மாசிலா, வென் பிறப்புமுண ராமலேசபையி லிந்தவாசக மியம்பினுய்.

உரை. இழிந்த பிறப்பையுடைய இடையர்களோடு காட்டினிடத்திற் பசுக்கூட்டங்களே மேய்க்கு முன்னுடைய ஜனனத்தையும் ஆயர் மாதர்கள் உன்னே யுரலுடனே கட்டியதையும் நீ மறந்துவிட்டு, இராஜகுலத்திலே யுயர்ந்த குருகுல வரசர்களுடைய சத்தியத்தையும் ஒரு களங்கமில்லாத என்னுடைய பிறப்பையு மறியாமலல்லவா சபையிலே இந்த வாசகஞ் சொன்னுயென்ருன் துரியோதனன். 120

ஏவி லங்குசிலே யைவர் வந்தணுகில் யானயர்ந் தெளிந் திருப்பனே,கோவி லங்குபொர வஞ்சுமோ கரடகுஞ்சரங்கள்பகை கொண்டகால்,மேவிலங்குமுன் மலேத்தல் கையறைய வேண்டு மென்றதுவுன் மேன்மையோ, தாவி லங்குமென வெண்ணி யோமிகவு நன்று நன்றரசர் ஞாயமே.

உரை. பிரகாசம் பொருந்திய அம்பையும் வில்லேயுமுடைய பஞ்சபாண்டவர்கள் வந்தால், யான் பயந்து எளிதாக விருப்பேனே? மதம் பொழிகின்ற யானேகள் பகைகொண் டெதிர்த்து வந்தால் சிங்கம் பொருதற்குப் பயப்படுமோ? யுத்தஞ் செய்வதற்கு வருவதானுல் முன்னமே கைபோட்டுக் கொடுக்கவேணுமென்பது உனக்கு மேன்மையோ? இப்படி கேட்டது என்னுடைய நாவானது தப்புமென்று நினேத்ததோ? மிகவும் நல்லது நல்லது, அரசருடைய ஞாயமென்ருன் துரியோதனன் 121

அளிவருங்குழல் பிடித்து மன்னவை யிளேவருக்குமுரியாளேநா, னௌிவருந்துகி லுரிந்தபோதருகி ருந்து கண்டவர்க ளல்லவோ, துளிவரும்புனல் பரிந்தருந்தியிடு சோறுதின்றுயர் சுமந்துகொண், டௌிவரும்படியிருந்த பாவியரு மின்றுமான நிலே யுணர்வரோ.

உரை. ஐந்துபேருக்கும் உரியவளாகிய துரௌபதியை இராஜசபையிலே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்

Koviloor Digital Library

தலைப்பிடித்து, நானெளிதாகத் துகிலுரிந்தபோது அங்கேயிருந்து பார்த்தார்களல்லவா? துளியாக வருகின்ற நீரை வரும்பியுண்டு இடுவார் சோற்றைத்தின்று, உயிரைச் சுமந்துகொண்டு இழிவுண்டாகும்படி யிருந்த பாவிகளாகிய பாண்டவர்களும் இன்று அபிமான நிலையை அறிவார்களோவென்றான் துரியோதனன் 122

அன்னையானவவ மிருவராமுத லளித்த தந்தையர்களவராம், பின்னையாசைகொடு குருகுலத்துரிமை பெறுவராமொரு பிறப்பிலார், மின்னையாமவர்க ளைவரும் பரிவினோடு தனித்தனி விரும்புவா, ரென்னையாமவரொடொரு குலத்தரச னென்பதம்மவிவை யென்கொலாம்.

உரை. தாய்மா ரிருவர்களாம் முன்னே பெற்ற பிதாக்க ளைந்துபேராம் பின்பு ஆசைகொண்டு குருகுலத்துரிமை பெறுவராம், ஒரு பிறப்பிலு மில்லாதவளாகிய ஆ ஆ கிரீடமில்லாத ஐந்துபேருமன்புடனே தனித்தனி இச்சிப்பார்கள்; யாமும் அவரோடு ஒரு குலத்து இராஜாக்களென்பது என்ன ஆண்மை. 123

ஞாலமுற்று முடையவன் மொழிந்திட நகைத்துவண்டுவரை நாளுஞ், சாலமுற்றுமினி யவர்கருத்தென நினைந்து பேரவை தணர்ந்துபோய்க், கோலமுற்றசிலை விதுரன் வாழ்பெறு கோயில் சென்றுதனி குறுகினான். சிலமற்றவர் சினத்தபோதுமொரு தீதிலாதவர் செயிர்ப்பரோ.

உரை. உலகமுற்றுமுடைய துரியோதனன் இவை சொல்ல, அழகிய துவாரகைக்கு அரசனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நகைசெய்து அவனினைப்பெல்லாம் விஷமென்று நினைத்து, பெரிய சபையை நீங்கிப்போய் அழகிய வில்லையுடைய விதுரன் வாழ்கின்ற அரண்மனை சேர்ந்தார். நற்குணமில்லாதவர்கள் கோபித்த போதிலும் யாதொரு குற்றமில்லாதவர்கள் கோபியார். 124

கரிந்து மலைசரு காகவும் புதியகமல வாண்முகம் வெயர்க்கவுந், திருந்து கண்ணிணை சிவக்கவுங் கொடிய

Koviloor Digital Library

செய்ய வாழிதழ துடிக்கவு, மிகுந்த போவையி னெடி துயிர்த்திடு ராஜராஜனவ னுக்கிவன், விருந்து செய்த வுலகெனகொலென்றாச ரெதிர்விதுரனே விளம்புவான்.

உரை. அப்போது பூமாலைகள் கருகிச் சருகாக வும். புதிய தாமரை மலர்போன்ற முகம் வியர்க்கவும், திருத்தமாகிய கண்களிரண்டும் சிவக்கவும், கொடுமை யைச் செய்கின்ற உதடானது துடிக்கவும், பெருமூச்சு விடுகின்ற இராஜராஜனாகிய துரியோதனன், கிருஷ்ண பகவானுக்கு விருந்துசெய்த உறவென்ன வென்று அர சர்க்கெதிரே விதுரனைப் பேசுவான். 125

வன்பி னுலவனி வெளவென் றுகொலொன் மனையி லுண்டியை மறுத்தவன், தன்ய தாகினியோ டினிதருந் தும் வகை தன்னிலின்னமு தியற்றின, லென்பிதா வொடுபிறந்து மின்றளவு மென்கை யோதன மருந்தியு, மன்புதானுடைய னல்லவென்பகை தனக்குமுற்ற பகை யல்லவோ.

உரை. வலிமையினாலே பூமியைக் கவரவேண்டு மென்று என்வீட்டு போஜனத்தை நீக்கின ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் தன்னுடைய சேனைகளோடும் இனிதாகப் புசிக்கும்படி விதுரன் தன் வீட்டிலே இனிமையுள்ள அமுது செய்வித்தான்; என் தந்தையோடு பிறந்தும், இன்றளவும் என் கையன்னத்தைச் சாப்பிட்டும், என் னிடத்திலே எள்ளளவும் அன்பில்லாதவனா யிருந் தான்; எனக்குவந்த பகையாளி அவனுக்கும் பகையாளி யல்லவோ வென்றான் துரியோதனன். 126

முதல் விழைந்தொருவ னுடனி வைத்தபொருள் பற்றியின்புற முயங்கினு, மதிக மென்ற பொரு ளொரு வன் வேறாரித னவனை யேயொழிய வரிவரோ, பொது மடந்தையர் தமக்கு மண்ணிலது புதுமை யல்லவவர் புதல்வனும், விதுர னின்றவனே டுறவு கொண்டதோர் வியப்பை யெனசொலி வெறுப்பதே.

உரை. வேசையர் முன்னே யொருவன் கொடுத்த திரவியத்தைப்பற்றி அவனுட னின்பங்கொண்டு கூடி

Koviloor Digital Library

னாலும், மற்றொருவன் அதிக திரவியத்தைக் கொடுப்பானேயாகில், அவனைத் தவிர வேறொருவர்களை யறிவார்களோ? பூமியிலே அவர்களுக்கு இது புதுமையல்ல, ஆகையாலப்படிப்பட்ட பொதுமகள் புத்திரனான விதுரனென்றவனோடுறவுகொண்ட வதிசயத்தை நானென்னசொல்லிவெறுப்பதென்றான் துரியோதனன்.

இன்ன வாறிவ னுரைத்தபோதவனெழுந்திருந்து வசை யென்னை, சொன்ன வாய்குருதி சோரவாள்கொடு துளைத்து நின்முடி துணிப்பன்யான், மன்னவ குருகுலத்திலே யொருவன் மைந்தனு ருயிரை வௌவினு, லென்ன வானவர் நகைப்பரேயெனை யுரைத்த நாவுடனிருத்தியோ.

உரை. இந்தப்பிரகாரம் துரியோதனன் சொன்னபோது அந்த விதுரனெழுந்து என்னை குற்றஞ்சொன்ன வாயிலே இரத்தமொழுக வாளாயுதங்கொண்டுதுளைத்து உன் தலையை வெட்டுவேன்; ஆனால், அரசர்களில் குருகுலத்தில் ஒருவன் பிள்ளையுயிரைக் கொன்றானென்று தேவர்கள் நகைப்பார்களே! அல்லாவிட்டால் என்னை வசைசொன்ன நாவுடனே இருப்பாயோவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். 128

ஈண்ட வர்க்குதவி யாயதூதென விசைப்ப வர்க்குலக மெங்கணும், நீண்ட வர்க்குதவி யாயினேனென நினைந்து நீயெனை யடர்த்தியே, மாண்டவர்க்குதவியாய பேரறமுமிசையு மாண்மையும் வளர்த்திடும், பாண்டவர்குதவி யாகிலென்னைமுடி மன்ன ராவர் பழிப்பரோ.

உரை. இவ்விடத்திலே பஞ்சபாண்டவர்களுக்குதவியாகிய தூதனென்று சொல்லப்பட்டவராயும், உலகமெல்லாம் வளர்ந்தவராயும் இருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு விருந்துசெய்து உபகாரமாயினேனென்று நினைத்து, என்னை நீ உதாசினமாகப் பேசிக் கோபித்தாயே! மாட்சிமையுடைய பெரிய தபோதனர்களுக்கு உபகாரியானால், என்னைக் கிரீடந்தரித்த அரசரானவர் பழிப்பாரோவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். 129

Koviloor Digital Library

சொல்லி ரண்டுபுக லேனினிச் சமரினின்று வெங் கணை தொடேனென, வில்லிரண்டினு ருயர்ந்த வில்ல தனை வேறிரண்டுபட வெட்டினன், மல்லி ரண்டினையு மிருவராகிமுன் மலைந்த காளமுகில் வந்துதன். னில்ல ரண்டுதினம் வைகுதற்கிலகி லெண்ணி லாததவமெய் தினன்.

உரை. இரண்டு வார்த்தை பகரேன் இனி யுத்த களத்திலே நின்று வெவ்விய பாணந் தொடேனென்று சிவன் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுபேர் கள் விற்களிலுஞ் சிறந்த தன்னுடைய வில்லை இரண்டு துண்டாகவெட்டினர். முன்னாலே கஞ்சனால் விடப் பட்ட சாணூரன் முஷ்டியென்ற இரண்டு மல்லர்களை யும், பலபத்திரரும் கிருஷ்ண பகவானுமாக வந்து வென்ற மகாவிஷ்ணு தன் வீட்டில் இரண்டுநாள் விருந்துண் டிருப்பதற்கு உலகத்தி லெண்ணில்லா தவத்தைப் பெற்ற விதுரமகாராஜன். 130

அந்த வில்லினை முறித்தவில்லிதனை தாலயம்புகுத லச்சுதன், சந்தவில்லுமான் வில்லுமொப்பதொரு தாம வில்லினை முறிப்பதே, முந்தவில்லியரி லென்னும்வில் லுடைய விஜயன் வந்தமரின் முடுகின, லெந்தவில்லி யெதிர் நிற்கும் வில்லியினியென்று காவல ரிறங்கினர்.

உரை. அந்த வில்லை யொடித்துப்போட்ட விது ரன் அரண்மனைக்குப்போக, அப்போது மகாவிஷ்ணு வினுடைய வில்லுக்கும் உருத்திரனுடைய வில்லுக்கும் ஒப்பாகிய வெற்றிமாலையை யணிந்த வில்லை முறிப்ப தென்றால் வில்வீரர்கள் முன்னே எண்ணத்தக்க வில்லை வுடைய அருச்சுனன்வந்து யுத்தத்திலே ஆரம்பித்தால் இனி எந்த வில்லையுடையவர் அவனெதிரே நிற்க வல் லவ ரென்று இறங்கினர்க ளரசர்களெல்லாம். 131

காரனைத்தும்விடு தரையன்ன பலகணைக ளேவியமர் கருதும்வில், வீரனைப்பழு துரைத்தநீ பகையை யெங் ஙனே தனிகொல் வெல்லுவாய், பாரனைத்துமினி வைய

Koviloor Digital Library

ராளும்வகைபண் ணுவித்தனை யழிந்ததுன், பேரனைத்து மென வுள்ளழிந்து சிலபேசினனுயர் பிதாமகன்.

உரை. மேகங்களெல்லாம் ஏககாலத்தில் விடப்பட்ட தாரையைப்போல் அனேகம் பாணங்களை யேவி யுத்தஞ் செய்யும் வில்லையுடைய விதுரனைப் பழுது சொன்ன நீ பகையை எவ்வாறு அடங்க ஜெயிப்பாய்? உலகம் யாவையும் இனி பாண்டவர்க ளாளும்வகை செய்துவிட்டாய். உன்னுடைய பெயரோடு கீர்த்தியாவும் அழிந்ததென்று மனம் நொந்து சிலவார்த்தைகள் பேசினர் வீஷ்மாச்சாரியார். 132

பிதாமகன் பரிவுடன் முனிந்துசில பேசநாசமுறு போனும், விதாரமொய்ம்ப னும்விதுர னல்லது வில் வல்ல வீரர் பிறரில்லையோ, வுதாரசூலயனு ரங்கர் கோன் வரிவிலொன்றுமேயமையு மூற்றெழும், பதாதி யோடமரி லேவரும்படம லைந்திடப்பரணி பாடவே.

உரை. இப்படி வீஷ்மாச்சாரியார் அன்புடனே கோபித்துச் சில வார்த்தைகள் பேசத் துரியோதனன் பார்த்து, விசாலமாகிய மார்பையுடைய உயர்ந்த விதுரனல்லது வில்லிலே வல்லவர் பிறரெவருமில்லையோ? மிகுந்த சேனைகளோடு யுத்தத்திலே பாண்டவர்களிருக்கும்படி போர்புரியவும், பரணி பாடவும், உதார குணத்தையுமுடைய உயர்ந்த கர்னன் வில்லொன்றுமே போது மென்ருன் துரியோதனன். 133

நீயிருக்குநெடு விற்கையாசிரிய னவனிருக்க நிகரற்றவன், சேயிருக்கவிறன் மன்னரிப்படி திரண்டிருக்க வெதிர்சென்று நீள், வேயிருக்குமித ழிடையனுக்கு நல் விருந்து செய்தவனெ வெறுக்கிலென், போயிருக்கிலென் முறிக்கிலென்சில வினைத்துநம்மொ டெவர்போ செய்வார்.

உரை. வீஷ்மாச்சாரியாகிய நீரிருக்க, குருகுலவாகிய துரோணாச்சாரியாரிருக்க, நிகரில்லாத அவர் குமாரன் அசுவத்தாமா விருக்க, வெற்றியையுடைய அரசர்கள்

Koviloor Digital Library

இப்படித் திரண்டிருக்க, நீண்ட மூங்கிற்குழலை இதழிடையில் வைத்தூதும் இடையனுக்கு எதிர்கொண்டு போய் அழைத்து நல்லவிருந்திட்டவிதுரன் வெறுத்தாலென்ன? போயிருந்தாலென்ன? வில்லை யொடித்தாலென்ன? வெற்றிமாலையைச் சூடிய நம்மோடு யார் போர் புரிவார்களென்றான் துரியோதனன், 134

என்று கூறவிற லங்காபூபதியும் யானிருக்க விகல் விசயனைச், சென்றுசீறியுயிர் கொள்ளவல்லவர்கள் யாவ ரென்றுநனி செப்புவீர், கன்றினால்விள லெறிந்தகள்வ னிவ னின்றுதேர்தனி கடாவினு, மன்று போரினிடை காணலாகுமென தாடல்வெஞ்சிலையி னாண்மையே.

உரை. இவ்விதமாகத் துரியோதனன் சொல்லக் கேட்ட கர்னமகாராஜன் சொல்லுவான், யானொருவ னிருக்கப் பகைகொண்டு வருமருச்சுனனை உயிர்வாங்க யார் இருக்கின்றார்கள் சொல்லுவீர்கள் கன்றினாலே விளாம்பழத்தை யுதிர்த்த திருடனாகிய கோபாலகிருஷ்ணன் வாசயமாயிருந்து இரத சாரத்தியஞ் செய்தாலும் அன்று யுந்தசமயத்தில் காணலாம் என்னுடைய வில்லின் ஆண்மையை என்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான். 135

அம்பரத்தவ ருடன்று சீறினுமோ ரம்பி லேயழி வர் திண்ணம்யான், வெம்ப ணிப்பகழி யேவி லாவியுடன் மீளுவாளமரில் விசயனோ, விம்ப ரிற்புகல விருதளத்தினு மெனக்கு நேரொருவ ரில்லையென், றும்பர் கற்பகமு நாண வண்மையி லுயர்ந்த வீரனிவை யுரை செய்தான்.

உரை. தேவர்கள் கோபங்கொண்டு சீறினாலும் ஒரு அஸ்திரத்தினு லழிந்துபோவார்கள். இது சத்தியம் யான் வெப்பத்தையுடையநாகாஸ்திரத்தை ஏவினேனேயானால், அருச்சுனன் யுத்தத்திலே உயிரோடு திரும்புவானோ? இரண்டுதிறத்துச் சேனைகளிலும் இவ்வுலகத்தில் எனக்கு நிகராகியவர்களொருவரு மில்லையென்று சொன்னான் தெய்வலோகத்தி லிருக்கும் கற்பக விருக்ஷமும்நாணும்படி கொடையினுலுயர்ந்த கர்னமகாராஜன்.

Koviloor Digital Library

திசையனைத்தினும் வளைந்த தானவரை யிரவிலந்த தொரு திசையின் வாய், நிசியெனப்பொழுது வானவர்க் கரசளித்து வந்துவிற லீர்மையான், விசையனுக்கு நிகர் நீகொ லோகடவுள் வெண்மதிக்கு நிகர் வெள் ளியோ வசையில் விற்றொழிலும் வல்லையோ வெனவோ ரசைவிலாதவ னறைந்தனன்.

உரை, எட்டுத் திசையிலும் சூழ்ந்துக் கொண்ட அவுணர்களாகியகாலகேய நிவாதகவசர்களைச் சூரியனு தயமாகிய திக்கிலே கெட்டொழியு மிருளைப்போல போர் புரிந்து ஜெயித்துத் தேவர்களுக்கு அரசு கொடுத்துத் தெய்வலோக மகுடாபிஷேகமும் பெற்றுவந்த காண்டீ பனுக்கு நீ ஒப்போ? தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்திரனுக் குச் சுக்கிரனொப்பாகுமோ? அசைவில்லாத வில் யுத்தத் திலும் வல்லவன் நீதானோ? என்று ஒரு தளர்ச்சியு மில்லாத வீஷ்மாச்சாரியர் சொன்னார். 137

அவன் மொழிந்தமொழி தன்செவிப்படலு மருகி ருந்தமுத ருந்துநீ, யிவனு டன்சிலர் பகைக்கின் மற்ற வர்த மிசையு மாண்மையு மியம்புவாய், புவனமொன்று படவரினு மென்றனோடு பொருவராயினெதிர் பொர விடாய், சிவனு மென்கணையையஞ்சுமென்று நனி சீறினு னிரவிற் சிறுவனே.

உரை. அந்த வீஷ்மாச்சாரியார் சொன்ன சொல்லை காதிலே கேட்டமாத்திரத்திலே, சமபந்தியிலே யிருந்து அன்னத்தையுண்ட நீர் துரியோதன னுடன்சிலர்பகைத் தால், அவர்களுடைய கீர்த்தியையும் வல்லமையையும் எடுத்துப் பேசிவீர். திரிலோகத்தாரும் ஒன்றாய்க்கூடி வந்தாலும், என்னோடு யுத்தம் பண்ணுவார்களோ? ஆனால் விட்டுப்பாரும்; ஈசுரனு மென்னுடைய பாணத் துக்குப் பயப்படுவானென்று மிகவுஞ் சீறினான் சூரியன் புதல்வனான கர்னமகாராஜன். 138

இரவி மைந்தனொடு கங்கைமைந்தனெதிர் வாய்மை யென்றறியு மிசைந்திலன், பொர வறிந்திடுது மன்று வெஞ்சமரி லென்றெ ழுந்துதனி போயினை, னரவவெங்

Koviloor Digital Library

கொடியுயர்ந்த கோவுமிகு வரசருக்கு விடை நல்கினன், விரவு பைந்துளப மாலையான் விதுரன் மனையி லுற்றது விளம்புவான்.

உரை. அப்படிச் சொல்லிய சூரியன் புதல்வனை கர்னனுடனே கங்காபுத்திரனை வீஷ்மாச்சாரியார் ஒரு வீரவார்த்தையுஞ் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அன்று நடக்கும் கொடியயுத்தத்தில் சண்டை பண்ணும்போது சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனன் வலிமையுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் செலவு கொடுத்துவிட்டான். முன்பு பசிய துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் விதுரன் மனைக்கெழுந்தருளியதை இனிச் சொல்வாம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பொருசிலை முறித்தவீரன் கோயிலிற் புகுந்துநேமிக்
குறிசிலை வணங்கியாங்க ணிருப்பார்க் குருசிநோக்கி
யிருசிலை யுண்டெறித்த விருநிலத் தியம்பும்வில்லி[ருன்
ஞெருசிலை முறுத்தசீற்ற மென்கொலோ வுரைசெயென்

உரை. விதுர மகாராஜனவன் அரண்மனை யிற்புகுந்து சக்ராயுதத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை வணங்கி அங்கே யிருக்க அவரைப் பகவான் நோக்கி இரண்டு வில்லுகளுண்டென்று இந்தப் பெரிய பூமியிலே சொல்லப்பட்ட விற்களில் அருச்சுனன் வில் லிருக்க மற்றொரு வில்லை ஒடித்ததற்குக் காரணம் யாது சொல்லென்றார். 140

ஆவது கருதானாகி லமைச்சர்சொற் கேளானாகில்
ஈவது குறியானாகில் விளைவது முணரானாகில்
நாவது காவானாகி லவனுக்காய் நடந்துபோரிற்
சாவது பழுதென்றன்றோ சகற்றுளோர் சாற்றுகின்றார்.

உரை, ஒருவன் தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தை நினையானாகில், மந்திரிகள் வார்த்தையைக் கேளானாகில், கெடுவது நினையானாகில், அவனுக்காகப் போய் யுத்தத்திற் சாவது பழுதென்றல்லவோ பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 141

Koviloor Digital Library

செல்வம்வந் துற்றகாலை தெய்வமுஞ் சிறிது பேணார், சொல்வன வறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந் துணையும் நோக்கார், வெல்வதே நினைவதல்லால் வெம்பகை வலிதென்றெண்ணார், வல்வினை விளைவுமோரார் மண்ணின்மேல் வாழுமாந்தர்.

உரை. செல்வம் வந்து சேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தைக் கொஞ்சமாவது வணங்கார், சொல்லவேண்டியவைகளை அறிந்து சொல்லமாட்டார், பந்துவையுஞ் சிநேகிதரையும் பாரார்கள், தாங்கள் ஜெயிக்கிறதே நினைக்கிறதல்லாமல் நமக்குப் பகைவர் வலிமையுள்ளவனென்று நினையார், தீவினை விளைவதும் பாரார் பூமியிலே வாழ்கின்ற மனிதரென்றான் விதுரராஜன். 142

நினைக்கவுந் தொழவுமெட்டா நீயெழுந் தருளப் பெற்றுந், தனக்கிது தகுதியென்று தருமருடன் வாழ வொண்ணான், மனக்கடுங் கனலினன்றன் மனத்தினுலுரைத்தபுன்சொ, லெனக்கிசை யாமல்யானு மிருஞ்சிலை யிருந்த தென்றான்.

உரை. நினைக்கவுந் தொழவும் எட்டாத நீரே பிரத்தியக்ஷத்தில் எழுந்தருளப் பெற்றிருந்தும், தனக்கு இது தக்கதென்று ஞாதிகளுடன் வாழ்வதற்கு ஆலோசியான் மனத்திலிருக்கும் கோபாக்கினியை யுடைய எனக்குப் பொருந்தாமல், யானும் பெரிய வில்லை ஒடித்தேனென்றான் விதுரமகாராஜன். 143

மாயவனு மகிழ்ந்து நோக்கி மாசுன முயர்த்த மன்னன்
போயருஞ் சேனையோடு போர்க்களங் குறுகும்போது
நீயவனருகு நில்லா தொழினுன் னேயமைந்தர்
தாயமுஞ் செல்வமுற்றுந் தரணியும் பெறுவ னன்றே.

உரை. அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மகிழ்ந்து விதுரனைப் பார்த்துத் துரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்திற்கு வரும்போது, நீ அவனிடத்தி லில்லாமல் நீங்கினால் உன்னுடைய நேயத்தைப்பெற்ற குந்திமாதேவி புத்திரராகிய பாண்டவர்கள் தங்கள் பங்கு பாக்கியமும் பூமியும் பெறுவார்களென்றான். 144

Koviloor Digital Library

ஏற்றிய நறுநெய் வீசி யிந்தன மடுக்கினாலுங்
காற்றுவந் துருதபோது கடுங்கனல் கதுவவற்றோ
நீற்றணி நிமல னன்ன நின்கையில் விற்ற தாகிற்
சீற்றவே லரசன் சேனை தென்புலம் படர்கை திண்ணம்

உரை. அதிகமாகிய நல்ல நெய்யைவிட்டு விறகை யடுக்கினாலும் காற்றுவந்து சேராதபோது கடிய அக்கினி மூளாதல்லவா? பாமசிவனுக்குச் சமான மாகிய உன்கையில் ஒடிந்ததானால் கோபத்தையுடைய வேலாயுத மேந்திய துரியோதனன் சேனைகள் எம லோகத்தை யடைவது சத்தியம். 145

பன்னிய புரையில் கேள்விப் பயனுகர் மனத்தாய் நின்னை, மன்னவன் மொழிந்த வெல்லாம் பொருத்தி யென்றருளி மாயோ,னந்நகர் தன்னில் வன்மை யருளழ காண்மை பேசுங், கன்னனைப் பயந்தகாதற் கன்னிதன் கோவில் புக்கான்.

உரை. பன்னப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்த மனமுடைய விதுராஜனைத் துரியோதனன் சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொறுக்கக்கடவை யென்று சொல்லிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், அந்நகரத்திலே கொடையையும் அழகையும் அருளையும் ஆண்மையை யும் முடைய கர்னனைப் பெற்ற ஆசையுள்ள குந்திமா தேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார். 146

மண்டல மதிய மன்ன மாசறு முகத்தினாலும்,திண் டிறன் மருகன் தன்னைச் சென்றெதிர்கொண்டு கண்டு, வெண்டிரை மகரவேலை விரிபுனல முகந்து தோன்றும், கொண்டலை மகிழ்ந்து காணுங் குளிர்பசுந் தோகை போன்றாள்.

உரை. பூலோக சந்திரன்போலக்குற்றமற்ற முகத் தையுடைய குந்திமாதேவியும், மிகுந்த வலிமையுள்ள மருமகனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் கண்டு வெள்ளிய அலை களையும் மகரமீனகளையுடைய சமூத்திரத்தினது விரிந்த ஜலத்தையுண்டு வருகின்ற மேகத்தை மகிழ்ந்து பார்க் கின்ற பசிய மயிலையொத்தாள். 147

Koviloor Digital Library

யாறுறை யில்லின்வந்த தென்னமா தவமென்றேத்திக், காறுறை மைந்தர் தம்மைக் கண்டனள் போன்றுளாகித், தேனுற துளவினுன்றன் செய்யமா மூகத்தை நோக்கி வாறுறை புரிசை மூதூர் வந்ததென்னருடியென்றார்.

உரை. நானிருக்கும்படியாகிய வீட்டி லெழுந்தருளியது என்ன மகாதவமென்று வணங்கிக்காட்டிலேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளைக் கண்டவள்போல் மனமகிழ்ந்து தேன் பெருகுகின்ற துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, ஆகாயமளாவிய மதிலையுடைய இவ்வூருக்கு வந்த காரியமென்ன? அருளிச் செய்யு மென்றாள் குந்திமாதேவி. 148

நின்பெரும் புதல்வர் சொல்ல நெடும்புன ஞடுவேண்டி, வன்புடையரசன் கோமான் மனக்கருத்தறிய வந்தேன், தென்புலவேந்தன் வெஃகச் செருந்தொழில் புரிவனென்றே னென்பல சொல்லி நாளை யெதிர்க்கவே யிசைந்த தென்றான்.

உரை. உன்னுடைய பெருமை பொருந்திய குமாரர்கள் சொல்ல நெடிய நீர்வளத்தையுடைய நாட்டை வேண்டித் துரியோதனுடைய உள்ளக்கருத்தை யறியும்படி வந்தேன்; தென்திசை யிலிருக்கின்ற கூற்றுவன் உயிர்களை விரும்பியுண்ண யுத்தஞ் செய்வதற்குச்சம்மதித்தான். அவனுடன் பல வார்த்தைகள் பேசி என்ன பிரயோஜனம்? நாளை யுத்தஞ் செய்யும்படி சம்மதித்து வந்தேனென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 149

என்றலுங் குந்திசால விரங்கின னெதிர்த்தபோரில்
வென்றிடுவார்கள்யாரோ விதியினு லமர்க்களத்திற் [தா
பொன்றிடுவார்கள் யாரோ வென்றுளம் புலர்ந்துநொந்
ளன்றவ டன்னைத் தேற்றி யாழியா னுரைக்கலுற்றான்.

உரை. இப்படியென்று சொன்ன மாத்திரத்திலே, குந்திமாதேவி மிகவும் இரக்கமுற்றவளாய் எதிர்த்து, ஜெயிப்பவர்கள் யாவரோ? விதியினால் யுத்தகளத்திலே யிறப்பவர்கள் யாவரோவென்று மனம்வாடிவருந்தினள்

Koviloor Digital Library

அன்று அவளுக்குத் தேறுதல் சொல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொல்லத் தொடங்கினார். 150

தன்மைநா னுரைப்பக்கேணின் தந்தைதன் மனைவியுனிம், கன்னியா யிருந்துவாழுங் காலையோர் முனிவன் வந்து, சொன்னமந் திரமோ ரைந்தி னென்றினற் சூரன் றன்னை, முன்னினை பவனுமன்று வந்துநின் முன்புநின்றான்.

உரை. அத்தன்மையை நான் சொல்லக் கேட்பாய் உன் தகப்பன் வீட்டிலே நீ கன்னிகையாயிருந்துவாழுங் காலத்தில் தூருவாசமுனிவர் வந்து அனுக்கிரகஞ் செய்த ஐந்து மந்திரங்களில் ஒரு மந்திரத்தால் சூரியனை நினைத்தாய்; அவனும் வந்து நின்னெதிருற்றான்.

கதிரவ னருளி னாலோர் கணத்திடைக் காதல்கூர, மதலையங் கொருவன் றன்னைப் பயந்தபின் வடுவென் றஞ்சி, மிதவையும் பேழை தன்னிற் பொதிந்து நீ விட வப்போதந், நதியுமம் மகவைக் கங்கை நதியிடைப் படுத்ததன்றே.

உரை. இப்படிவந்த சூரியனது கிருபையினால் ஒரு க்ஷணத்திலே உனக்கு ஆசை அதிகரிக்க அங்கே ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றபின்பு, குற்றமென்று நினைத்து, நீரிலே மிதக்கப்பட்ட பெட்டியிலே குழந்தையை வைத்து நீ ஆற்றிலே விட்டாய், அப்போது அந்த ஆறு கங்கையிலே கொண்டுபோய் விட்டது. 152

காதனிவன் புதல்வன் றன்னைக் கண்ணிலா வரசன் பெற்றோர்ச், சூதன்வந் தெடுத்துக் கொண்டு சுதனென் வளர்த்த காலை, யாதப னிவனையாருங் கர்னனென் றழைக்க வென்றான், றுதையும் விசும்பிற் சொன்ன நாமமே தக்கதென்றான்.

உரை. அப்பெட்டியிலே வைத்து நதியில் விட்ட ஆசையுள்ள உன் பிள்ளையைத் திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன் வந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய், பிள்ளை யாக வளர்ந்த காலத்தில் சூரியன் இவனை எல்லோரும்

Koviloor Digital Library

கர்னனென அழையுங்களென்று சொன்னான். அவன் தகப்பனாரும் அசரீரியாற்சொல்லிய நாமதேயமே தகுதி யானதென்று சொன்னான். 153

பண்புடைக் குமரன் கற்ற படைத்தொழிற் பலவுங் கண்டு, நன்புடை யுரிமை யெல்லாம் நல்கிமா முடியுஞ் சூட்டி, வன்பணி யுயர்த்த கோமான் வாழ்வவற் களித் தான் மற்றைத், திண்பரித் தேர்வல்லோரி லவனையார் ஜெயிக்க வல்லார்.

உரை. குணத்தையுடைய அந்தப் பிள்ளை கற் றிருந்த ஆயுதத்தொழில் அநேகம் பார்த்துச் சிநேக முடைய உரிமையை எல்லாங்கொடுத்து கிரீடமுந் தரித்து துரியோதனனவன் செல்வத்தையுங் கொடுத் தான். வலிமையுள்ள புரவிகள் பூட்டிய இரதங்களை யுடைய அரசரில் அந்தக் கர்னனை ஜெயிக்க வல்லவர் யாரென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 154

அந்தநின் மைந்தன் றனே யருஞ்சிலே விஜனேடு
வந்தெதிர் மலைய நின்று றுறவுமற் றறியமாட்டான்
சிந்தையி னையந்திர விதனை நீ தெளியச் சொல்லிக்
கொந்தவி வழங்கலானைக் கூட்டுக விரைவி னம்மா.

உரை. உன் பிள்ளையாகிய அந்தக் கர்னன் வில் விலே வல்லவனாகிய அருச்சுனனோடு வந்து யுத்தஞ் செய்ய விருக்கிறான்; தனக்குத் தம்பியென் றறியான். மனத்திலிருக்குஞ் சந்தேகந்தீர இச்செய்தியை நீ தெளி யும்படி சொல்லிக் கர்னனைச் சீக்கிரத்தில் ஒன்றாகக் கூட்டி வைப்பாய் என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 155

தம்பிய ரைந்துபேருந் தனித்தனி யேவல் செய்ய
வம்புவி ழலங்க லோடு மாமணி மகுடஞ் சூட்டி
யம்புவி முழுதும் நீயே யாளலாம் வருக வென்று
லும்பர்கா வனைய கையா னுன்னுரை மறுத்தா னாகில்.

உரை. தம்பிமார் ஐந்துபேரும் வெவ்வேறு ஏவற் பணிசெய்ய வாசனை வீசுகின்ற மாலையுடனே ரத்தினம்

Koviloor Digital Library

பதித்த முடிசூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுவதும் நீயே யாளலாம் வாவென்று சொன்னால், தெய்வலோகத்தி லிருக்கும் பஞ்சதருவுக்குச் சமானமாகிய தியாகத்தைத் தருங்கையையுடைய கர்னன் சம்மதிப்பான். அப்படிச் சம்மதியாமல் மறுத்தானாகில், 156

எரியமுத ருந்தத் ககன மெரித்தநா னகன்றுபோன
வரவினை யங்கர் கோமா னுசுக மாகக் கொண்டான்
வரசிலை விஜயன் றன்மேல் மறுகணை தொடுக்க வண்ண
மொருவரம்வேண்டுமென்ரு னுற்றவர்க்குறுதிசூழ்வான்

உரை. அக்கினி புசிக்கும்படி காண்டாவனந் தகித்த நாளில் நீங்கிய சர்ப்பத்தைக் கர்னன் அம்பாக் கிக் கொண்டான். வரிந்த வில்லையுடைய அர்ச்சுனன் மேல் ஒரு கணையேயன்றி மறுகணை தொடுக்காவிதம்ஒரு வரமாத்திரம் வேண்டி வாங்கிக் கொள்வாயென்றார் அடுத்தவர்களுக்கு உறுதி செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 157

மன்றலந் தெரியல் வெய்யோன் மதலையென்மைந்த னென்ப, தன்றெனக் குரைத்தாயாகி லவனுட னணுக வொட்டேன், சென்றுயி ரொழிக்குமாறு செருவினை விளைத்துப்பின்னை, யின்றெனக் குறைத்தையா வென் னின்னைநந் தென்செய் தாயே.

உரை. வாசமுள்ள மாலையணிந்த சூரியன் புதல்வ னாகிய கர்னன் என்பிள்ளை யென்பது அன்றே எனக்குச் சொன்னீரானால் அந்தத் துரியோதனனுடனே சேர வொட்டேன். யுத்தகளத்திற்குப் போய் உயிரை ஒழிக் கும்படி யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டுப்பின்பு இன்று எனக் குச் சொன்ன ையயனே! என்னை நினைத்து என்ன செய்தாயென்றாள் குந்திதேவி. 158

கான்பட்ட கனலிப்பாயுங் கடுங்களை விலக்கினே னேல், வான்பட்ட புரவித்தேரோன் மகன்படு மகவான் மைந்தன், தான்பட்டு மடியுஞ்சென்று தடாதினி யிருந் தேனாகில் நான்பட்ட கொடுமை தன்றென் றென்பட்டா ளிரங்கி வீழ்ந்தாள்.

Koviloor Digital Library

கர்னனென அழையுங்களென்று சொன்னான். அவன் தகப்பனாரும் அசரீரியாற்சொல்லிய நாமதேயமே தகுதி யானதென்று சொன்னான். 153

பண்புடைக் குமரன் கற்ற படைத்தொழிற் பலவுங் கண்டு, நன்புடை யுரிமை யெல்லாம் நல்கிமா முடியுஞ் சூட்டி, வன்பணி யுயர்த்த கோமான் வாழ்வவற் களித் தான் மற்றைத், திண்பரித் தேர்வல்லோரி லவனையார் ஜெயிக்க வல்லார்.

உரை. குணத்தையுடைய அந்தப் பிள்ளை கற் றிருந்த ஆயுதத்தொழில் அநேகம் பார்த்துச் சிநேக முடைய உரிமையை எல்லாங்கொடுத்து கிரீடமுந் தரித்து துரியோதனனவன் செல்வத்தையுங் கொடுத் தான். வலிமையுள்ள புரவிகள் பூட்டிய இரதங்களை யுடைய அரசரில் அந்தக் கர்னனை ஜெயிக்க வல்லவர் யாரென்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 154

அந்தநின் மைந்தன் றானே யருஞ்சிலை விஜயனோடு
வந்தெதிர் மலைய நின்று னுறவுமற் றறியமாட்டான்
சிந்தையி லையந்திர விதனை நீ தெளியச் சொல்லிக்
கொந்தவி வழங்கலானைக் கூட்டுக விரைவி னம்மா.

உரை. உன் பிள்ளையாகிய அந்தக் கர்னன் வில் விலே வல்லவனாகிய அருச்சுனனோடு வந்து யுத்தஞ் செய்ய விருக்கிறான்; தனக்குத் தம்பியென் றறியான். மனத்திலிருக்குஞ் சந்தேகந்தீர இச்செய்தியை நீ தெளி யும்படி சொல்லிக் கர்னனைச் சீக்கிரத்தில் ஒன்றாகக் கூட்டி வைப்பாய் என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 155

தம்பிய ரைந்துபேருந் தனித்தனி யேவல் செய்ய
வம்புவி மலங்க லோடு மாமணி மகுடஞ் சூட்டி
யம்புவி முழுதும் நீயே யாளலாம் வருக வென்று
லும்பர்கா வனைய கையா னுன்னுரை மறுத்தா னாகில்.

உரை. தம்பிமார் ஐந்துபேரும் வெவ்வேறு ஏவற் பணிசெய்ய வாசனை வீசுகின்ற மாலையுடனே ரத்தினம்

Koviloor Digital Library

பதித்த முடிசூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுவதும் நீயே யாளலாம் வாவென்று சொன்னால், தெய்வலோகத்தி லிருக்கும் பஞ்சதருவுக்குச் சமானமாகிய தியாகத்தைத் தருங்கையையுடைய கர்னன் சம்மதிப்பான். அப்படிச் சம்மதியாமல் மறுத்தானாகில், 156

எரியமு தருந்தக் ககன மெரித்தநா னகன்றுபோன
வரவினை யங்கர் கோமா னாசுக மாகக் கொண்டான்
வரசிலை விஜயன் றன்மேல் மறுகணை தொடுக்க வண்ண
மொருவரம்வேண்டுமென்று னுற்றவர்க்குறுதிசூழ்வான்

உரை. அக்கினி புசிக்கும்படி காண்டாவனந் தகித்த நாளில் நீங்கிய சர்ப்பத்தைக் கர்னன் அம்பாக் கிக் கொண்டான். வரிந்த வில்லையுடைய அர்ச்சுனன் மேல் ஒரு கணையேயன்றி மறுகணை தொடுக்காவிதம்ஒரு வாமாத்திரம் வேண்டி வாங்கிக் கொள்வாயென்றார் அடுத்தவர்களுக்கு உறுதி செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். 157

மன்றலந் தெரியல் வெய்யோன் மதலையென்மைந்த னென்ப, தன்றெனக் குரைத்தாயாகி லவனுட னாக வொட்டேன், சென்றுயி ரொழிக்குமாறு செருவினை விளைத்துப்பின்னை, யின்றெனக் குரைத்தனையா வென் னின்னைந் தென்செய் தாயே.

உரை. வாசமுள்ள மாலையணிந்த சூரியன் புதல்வ னாகிய கர்னன் என்பிள்ளை யென்பது அன்றே எனக்குச் சொன்னீரானால் அந்தத் துரியோதனனுடனே சேர வொட்டேன். யுத்தகளத்திற்குப் போய் உயிரை ஒழிக் கும்படி யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டுப்பின்பு இன்று எனக் குச் சொன்னையயனே! என்னை நினைத்து என்ன செய்தாயென்றாள் குந்திதேவி. 158

கான்பட்ட கனலிப்பாயுங் கடுங்களை விலக்கினே னேல், வான்பட்ட புரவித்தேரோன் மகன்படு மகவான் மைந்தன், தான்பட்டு மடியுஞ்சென்று தடாதினி யிருந் தேனாகில் நான்பட்ட கொடுமை தன்றென் றென்பட்டா ளிரங்கி வீழ்ந்தாள்.

Koviloor Digital Library

உரை. காண்டாவனத்து அக்கினியிலிருந்து வந்த வேகத்தையுடைய சர்ப்பக்கணையை விலக்க நினைத்தேனேயானல், சூரியன் புதல்வனுகிய கர்னன் இறந்து விடுவான். நான் போய் அதை விலக்காமல் விடுவேனேயானல், இந்திரன் புதல்வனுகிய அர்ச்சுனன் இறந்து விடுவான், யான் படுகின்ற கொடுமை நன்ருயிருக்கிறதென்று என்னபாடுபட்டாள், இரக்கமுற்று வீழ்ந்தாள் குந்திமாதேவி. 159

தேக்குந்தி யகிலுஞ்சாந்துந் சிந்துநீர் நீதி சூழ்செல்வ
தோக்குந்தி யரசன்பாவை குலைந்தழுங் கொடுமைகண்டு
மீக்குந்தி யுறிசடோறும் வெண்ணெயுந் தயிருமுண்ட
வாக்குந்தி மலரோன்பின்னு மனத்தளர் வகற்றினனே.

உரை. தேக்கு அகில் சந்தன முதலிய மரங்களைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்லுகின்ற நீரையுடைய சிந்துநதி சூழ்ந்தகுந்திதேசத்து அரசன் புத்திரியானவள் குலை குலைந்து அழுகின்ற கொடுமையைப் பார்த்து மேலே எட்டி உறிகளெல்லாம் வெண்ணெயுந் தயிரும் உண்ட வாயையும் நாபிக் கமலத்தையுமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும் மனத்தளர்ச்சியை நீக்கினர். 160

பைவருந் தலைகளைந்து படைத்தபன் னகமேபோல
வைவரும் படுதனன்ருே வங்கர்கோன் படுதனன்ருே
வுய்வருஞ் சமரிலாவி யொருவர்போ யொருவருய்யார்
நைவருந் துயரமாறி நடப்பதே கருமமென்ருன்.

உரை. படத்தையுடைய ஐந்து தலைகளைப் படைத்துள்ள ஒரு சர்ப்பம்போலப் பஞ்சபாண்டவர்களும் இறத்தல் நல்லதோ? அங்கதேசத்திற் கதிபதியாகிய கர்னனெருவன் இறப்பது யல்லதோ? பிழைத்ததற்கரிய யுத்தத்தில் ஐந்து பேர்களுக்குள்ளே ஒருவரிறந்து மற்றவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் நைதற்கு வருகின்ற துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டு போவதே காரியமென்ருர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 161

காளமா முகிலின்மேனி கரியநாயகனுந் தேற்றி,
மீளமா தவத்தின்மிக்க விதுரன்வாழ் மனையினெய்த

Koviloor Digital Library

வாளமால் வரையில் வெய்யோன் குறுக்கினன் வரு ணன்றிக்கி, னீளமால் யானைநெற்றி நிறுந்தசெந் திலகம் போன்றே.

உரை. கரிய மேகவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வானுந் தேறுதல்சொல்லி,மறுபடியும் மகத்தாகியவத் தில் மிகுந்த விதுரன் வாழ்கின்ற அரண்மனைக்கும் போக, அப்போது மேற்குத்திசையி லிருக்கின்ற பெரிய யானையினுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தூரப் பொட்டைப் போல் சக்கரவாளகிரியிலே சூரியன் அஸ்தமனமானன்.

நாற்றிசை யுலகு தன்னி னுன்மறை யுணர்ந்தோர் தாமும் போற்றிசை மாலையென்னும் பொற்புடை யணங்குவைக, மாற்றிசை விலாவ செம்பொன் மண்ட பந்தன்னிலாதி, மேற்றிசைக் கடவுளிட்ட வெயின் மணிப் பீடம் போன்ருன்.

உரை. நான்குதிசையுள்ள உலகத்தில் வேதப்பிரா மணர்கள் யாவரும் போற்றுகின்ற கீர்த்தியையுடைய மாலைப்பொழுதென்னும் அழகுள்ள மங்கையாவனவ ளிருக்க, நிகரற்ற மாற்றுள்ள செம்பொன்ஞற் செய்த மண்டபத்தில் சூரியன் வருணனு விடப்பட்ட ஒளியை யுடைய இரத்தின பீடத்தை யொத்தான். 163

கொண்டமென் சிறைவண் டென்னுங் கொழுநருக் கிடங்கொடாமன் முண்டகக் குலத்துமாலர் முகங் குவிந்துடி நிற்பக், கண்டெதிர் நின்ற காதற் கலரவக் கணிகைமாதர், வண்டுழை நின்று தங்கள வாய்மலர்ந் தழைக்கலுற்ருர்.

உரை. மெல்லிய சிறகைக்கொண்ட வண்டுகளென் னும் நாயகருக்கு இடங்கொடாமல் தாமரைக்கூட்ட மாகிய மங்கையர்கள் மலராகிய முகத்தைக் குவித்துக் கொண்டு கோபித்து நிற்கப் பார்த்து, அல்லிகளாகிய தாதிகள் எதிர்கொண்டு வளத்தையுடைய நீர்த்துறையி லிருந்து தங்கள் வாயைத் திறந்து அழைக்கின்ருர்கள்.

கானலா மலர்ந்தமுல்லை ககனமீ தெழுந்ததென்ன [ற
கானெலாம் வயங்குதாரை நிறைநிறைமலர்ந்துதோன்

Koviloor Digital Library

வேனிலான் விழவின்வைத்த வெள்ளிவெண் கும்பமென்
தூ நிலாமதியம்புந்து குணதிசைத்தோன் றிற்றம்மா.[ன

உரை. காடெல்லாம் மலர்ந்த முல்லைகள், ஆகாயத்தின்மேலும் எழுந்ததென்று சொல்லும்படி அவ்வாகாயத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய தாமரைகள் கும்பு கும்பாய்ப் பரவித் தோன்ற, மன்மதனுடைய உற்சவத்தில் வைத்த வெள்ளியாற் செய்த பூர்ண கும்பமென்றுசொல்லப் பரிசுத்தமாகிய கிரணத்தையுடைய சந்திர மண்டலமானது கிழக்குத் திசையில் உதயமாயிற்று. 165

தூவிய நிலவுதோன்றத் துணைவரைப் பிரிந்தோர்கண்க
காவியு மர்ம லும்பைங் கருவிள மலரும்போன்ற [ள்
மேவிய மகளிர் கண்கள் மீனெறு பரவையேழுந்
தாவிய வுழையுங் காதற் சகோரரும் போன்றமாதோ.

உரை. பரிசுத்தமாகிய இயலையுடைய சந்திரனுதயமாகப் புருஷனை நீங்கின மங்கையருடைய கண்கள் நீலோற்பல மலரையும், அல்லி மலரையும், காக்கணை மலரையும் ஒத்தன புருஷரைக்கூடிய மங்கையருடைய கண்கள் மீனைவீசுகின்ற ஏழு சமுத்திரத்தையும் தாவுகின்ற மானையும் ஆசையுடைய சகோர பட்சியையும் ஒத்திருந்தன. 166

அரவிய லல்குலாரு மகிழ்நரு மன்புகூற
விரவிய வமலையெய்தி வீதிமா நகரி யெங்கும் [வேந்த
பரவையி னிமிர்ந்தவோதை யமர்ந்தபின் பரித்தேர்
னிரவிடைசூழ்ந்தவண்ண மின்னதென் றியம்புகின்றோம்

உரை. பாம்பின் படம்போலும் நிதம்பத்தையுடைய மங்கையர்களும் புருஷர்களும் அன்பு சிறக்கச் சப்பிரகூட மஞ்சத்தை யடைந்து வீதிகளையுடைய பட்டண மெல்லாஞ் சமுத்திரம்போல முழங்கும் முழக்கம் அடங்கியபின்பு அர்த்தராத்திரியிலே துரியோதனன் ஆலோசனை செய்தது இன்னதென்று சொல்லுவோம்.

தந்தையுந் தம்பிமாருங் கர்னனுஞ் சகுனிதானும்
சிந்தையிற் றெளிந்தகல்விச் செழுமதி யமைச்சர்தாமும்

Keyiloor Digital Library

மூந்தா வுயர்த்தகோமா னேவலான் முழுதுமெண்ணி
மந்திர மிருப்பான் வந்தோர் மண்டபங் குருகினுரே.

உரை. தகப்பனுகிய திருதராட்டிரனும் தம்பிமார்களும் கர்னனும் சகுனியும் மனதிலே யாராய்ந்து தெளிவாக வறிந்த கல்வி நிறைந்த செழுமையுள்ள புத்தியையுடைய மந்திரிகளும் சர்பக்கொடி யுயர்ந்த துரியோதனராஜன் ஏவலாலே மூழுதும் ஆலோசனை செய்யும் பொருட்டு ஒரு மண்டபத்திலே வந்திருந்தார். 168

தீதறு மதிவல் லோரைச் செழுமதிக் குடையோனுக்கிப்
பாதவ வனத்திற்போன பாண்டவர் தம்மைமீண்டு
மேதக வழைத்துநாடு வேண்டுமி னென்றுமூட்டும்
யாதவன்றனித்துவந்தா னென்செய்வ தியம்புமென்றுன்

உரை. குற்றமற்ற மந்திரிகளைச் செழுமையுள்ள சந்திரவட்டக் குடையையுடைய துரியோதனன் பார்த்துக் கொடுமையாகிய காட்டுக்குப்போன பஞ்சபாண்டவரை இங்கே மேன்மையாக அழைத்து, உங்கள் நாட்டைக் கேளுங்களென்று மூட்டிவிட்ட கோபால கிருஷ்ணன் தனித்து வந்தானுகவே அதற்கு நாமென்ன செய்வது சொல்லு மென்றுன். 169

பெரும்படை மைந்தன்கூறத் தந்தையும் பொருந்தச்சொல்வா, னிரும்புலி வலையிற் பட்டால் விடுவரோ வெயின ரானோர், வரம்பில்வெஞ் சேனையோடும் வளைந்தினிமாயன் றன்னைக், கரும்பொழு தகலுமுன்னேகொல்வதே கருமமென்றுன்.

உரை. யுத்தஞ் செய்கின்ற சேனைகளுடைய துரியோதனன் கேட்க, தகப்பனுகிய திருதராட்டிரனும் பொருந்தும்படி சொல்லுவான். அருமையாகிய புலியானது வலையிலே யகப்பட்டால் வேடரானவர்கள் விட்டுவிடுவார்களோ? அளவில்லாத வெவ்விய சேனையோடு நீ வளைந்துகொண்டு கோபாலகிருஷ்ணனை இராத்திரியானது நீங்கு முன்னே கொன்றுபோடுவதே நல்லகாரியம் என்றுன். 170

Koviloor Digital Library

கண்ணிலா னுரைத்த மாற்றங் கேட்டலுங் காவலோரின், மண்ணிலா ரிதற்குமுன்பு தூதரை வளைந்து கொன்ரு, ரெண்ணிலா விந்தவெண்ண மெவ்வழிக் கற்ற தென்று, வெண்ணிலா முறுவல்செய்து விகர்னனும் விளம்பலுற்ருன்.

உரை. கண்ணில்லாத திருதராட்டிரன் சொன்ன பேச்சைக்கேட்டளவில் இராஜாக்களில் பூமியிலே எவர்கள் இதற்குமுன்னே தூதர்களை வந்து கொன்றவர்கள்; எண்ணிக்கையில்லாத இந்தவிதம் எந்த வழிக்கு ஏற்ற தென்று வெள்ளிய நிலாவைப்போற் சிரித்துச் சொல்லத் தொடங்கினுன் விகர்னன். 171

மூத்தவரிளையோர்வேத முனிவரவர் பிணியின் மிக்கோர், கோத்திரமொழிவோர்மாதர் தூதரென் றிவரைக் கொல்லிற், பார்த்திபர் தமக்குவேறு பாவமற் றிதனி னில்லை, பூத்தெரி தொடையாய் பின்னும் நரகினும் புகுவரென்ருன்.

உரை. மூத்தவர்கள், இளையவர்கள், வேதப் பிராமணர்கள் மிகுந்த நோயாளிகள், துதிசெய்பவர்கள், மங்கையர்கள், தூதர்களென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களைக்கொல்வதென்ருல் அரசர்களுக்குஇதைவிடவேறே பாவமில்லை பூவிற்ருெடுத்த மாலையணிந்த அரசனே! அவர்கள் பின்னும் நரகத்திற் புகுவார். 172

பழியுடைப் பகைஞரேனும் தம்பெரும் பதியில் வந்தா, லழிவுறக் கோறல்பாவ மாண்மையு மல்லவென் பார், கழிகடற் சேனைசூழக் கங்குலின் வளைந்திட்டாலு மொழிலுடைக் கொண்டல்வண்ண கைப்படா னெவர் மென்ருன்.

உரை. பழியையுடைய சத்துருக்களானுலும் தன்னுடைய பெரியவூரில் வந்தால் அழிவையடைய அவர்களைக் கொல்லுதல் பாவம், வல்லமையுமல்ல வென்று சொல்லுவார்கள். மிகுந்த கடற்போன்ற சேனைகள் சூழ இராத்திரியிலே வளைந்துகொண்டாலும் அழகுபொருந்

Koviloor Digital Library

கிய மேகவண்ணனுன ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒருவருக்கும் அகப்படாரென்முன் விகர்னன். 173

வெப்புய வலியான்மாதை விரிதுகி லுரிந்தவீரன், தம்பியை முனிந்துசீறித் தமையனை நோக்கிச் சொல்வான், வம்பவி முலங்கன்மார்பா மந்தண முரைக்கலுற்று, லிம்பமாற் றியாதுசொல்லவிளைஞரை யழைத்ததென்முன்.

உரை. வெவ்விய புஜபலத்தினுலே திரௌபதியை துகிலுரிந்த துர்ச்சாதனனுனவன் தம்பியைப் பார்த்துக் கோபித்துத் தமையனைப் பார்த்துச் சொல்வான்: வாசனை பொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பனே! ரகசியம் பேசத் தொடங்கினுல் இவ்விடத்திலே சிறியோர்களை யழைத்தது என்னகாரியஞ் சொல் என்முன். 174

அதிரதர் முதலாயுள்ள வவனிபர் வளைந்து நிற்ப
வெதிர்முதி றவழுங்கோயி லெரியினை யெங்குமூட்டி
விதுரனு மவனுஞ்சேர வெந்திட மலைவதல்லான்.
மதிபிறி தில்லையின்னே வில்விரைந் தெழுமின்றுனென்

உரை. அதிரதர் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் சூழ்ந்திருக்க மேகம் தவழ்கின்ற அரண்மனையிலே நெருப்பை மூட்டிவிட்டு விதுரனுங் கோபால கிருஷ்ணனுஞ் சேரவெந்துபோகும்படி செய்வதல்லாமல் வேறே யோசனை யில்லை, சீக்கிரத்தில் புறப்படுமென்முன் துர்ச்சாதனன். 175

செங்கதி ரெழுந்துசீறிச் செறியிரு ணிற்பதுண்டோ, விங்கிவ னிருந்தவில்லி லெரியிட வேண்டுமோதான், வெங்கணை யொன்றினுலே விளிந்திட வென்று மீள்வேன், கங்குலி னெழுமினென்று கன்னனுங் கனன்று சொன்னுன்.

உரை. சூரியன் கிரணங்களை வீசிப்புறப்பட்டானேயாகுல் உலகங்களை மூடிய இருளானது நிற்குமோ? இவனிருந்த வீட்டிலே நெருப்புப் போடவேண்டுமோ? வெவ்விய பாணமொன்றினுலே சாகும்படி செய்து மீள்

Koviloor Digital Library

வேன் இப்பொழுதுதானே புறப்படுங்களென்று கோபித்துச் சொன்னான் கர்னமகாராஜன். 176

பதிப்பெயர்ந் தேகிநாளைப் பகைவரைக் கூடுமாயின், விதிப்பய னென்னநம்மை வெஞ்சமர் வெல்லவொட்டான், மதிப்பதென் வேறுகள்ள மாயனைமனையிற்கோலி சதிப்ப கருமமென்று சௌபலன் பின்னுஞ்சொல்வான்.

உரை. இத்தலூரை விட்டுப்போய் நாளை நம்முடைய பகையாளிகளுடனே கூடுவானேயானால் தடுக்கக் கூடாத விதிப்பயனைப்போல நம்மை வெவ்விய யுத்தத்திலே ஜெயிக்கவொட்டான். வேறே யோசிக்க வேண்டியதென்ன? கோபாலகிருஷ்ணனை வீட்டிலே வைத்து வஞ்சிப்பதே காரியமென்று சகுனியவன் பின்னுஞ் சொல்லுவான். 177

கொல்லுவ தியற்கையன்று குழிபறித் தரக்கரோடு, மல்லரை யிருத்தி மேலோ ராசனம் வகுத்துநாளை, யெல்லிடை யழைத்து வீழ்த்தி யிகலுடன் விலங்கு பூட்டித் தொல்லருஞ் சிறையில் வைத்தல் தூதருக் குரிமை யென்றான்.

உரை. கொல்லுவது இயற்கையல்ல, குழிவெட்டி இராக்ஷதர்களுடனே மல்லர்களையும் உள்ளே வைத்து மேலே ஒரு ஆசனஞ் செய்து நாளை ராத்திரியிலே யழைத்து அதிலே விழும்படிச் செய்து அறிய விலங்கு பூட்டி அரிய சிறையிலே வைப்பது தூதருக்கு இயற்கையென்று சொன்னான். 178

மாதுல னுரைத்த மாற்ற மருகனு மிசைந்து கங்குற் போதிடை யநேக மல்லர் வருகெனப் புகன்று தானு நீதியி னிருந்து தாழ நிலவறை சமைத்த பின்னே ராதிநா ருயிரப்பே ரரக்கரை யதனுள்வைத்தான்.

உரை. மாமனாகிய சகுனிசொன்ன சொல்லுக்குத் துரியோதனனும் இசைந்து கேட்டு ராத்திரியிலே அநேக மல்லரை வரச்சொல்லித் தானு மிருந்துகொண்டு நில

Koviloor Digital Library

வறை யுண்டாக்கி அதிலே முன்னே தூருயிராம் அரக்
கரை வைத்தான். 179

மல்லர்பப் பரவர் தம்மை மற்றதி னிரட்டிவைத்
தான், வில்லுடைய வீரர் தம்மை வேறதி னிரட்டி
வைத்தான், பல்படைவல்லோர் தம்மைப் பதின்மடங்
கதனில் வைத்தா, னெல்லிலோர் கடிகைதன்னி
லறிதனை யழைக்க வென்முன்.

உரை. மல்லரையும் பப்பரவரையும் அதற்கிரட்
டிப்பு வைத்தான். வில்வீரரை அதற்கிரட்டிப்பு வைத்
தான். ஆயுதத்திலே வல்லவர்கள் பல பேரை அவரிற்
பத்து மடங்கு அதிலே வைத்தான். ராத்திரியிலே ஒரு
நாழிகையில் அறிவையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவரை
அழைக்க வேண்டுமென்முன். 180

பெரும்பில வரையை மேயின் பிளப்பினுனிறைத்து
மூடி, யருப்பெறன் மணிகளாலோ ராசன மதன்மே
லாக்கிச், சுரும்பிமிர் மாலைதூக்கித் தொழிலுடைய
விதான மேற்றி, வரம்பிலா வென்றிவேலான் மாறிலா
வண்ணஞ் செய்தான்.

உரை. பெரிய பிலத்துவாரத்தினுடைய அறையை
மூங்கில் பிளப்பினுல் நிறைத்து மூடிவிட்டு பெறுவதற்
கரிய ரத்தினங்களாலே ஒரு ஆசனம் அதன்மே லுண்
டாக்கி வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பூமாலை தொங்கக்
கட்டிச் சித்திர விமானமொன்று மேலே வைத்து
அநேகம் வெற்றியைத் தரித்த வேலையுடைய துரியோ
தனன் மாறுபாடு தெரியாதவிதஞ் செய்தான். 181

அடியவர் மனத்தி லுள்ள வாரிருட் கங்கு நீர்க்கு
நெடியவ னிருக்க வென்று நிலவறை விரகிற் செய்த
கடியவ னியற்கை யஞ்சிக் கங்குலுங் கடிதிற் போகப்
படியவர் துயிலும் போகப் பரிதியு முதயஞ்செய்தான்.

உரை. அடியவர்களுடைய மனதிலேயுள்ள
நிறைந்த அஞ்ஞானவிருளை நீக்குகின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவான இருக்கவேண்டுமென்று உபாயமாய் நிலவறை

Koviloor Digital Library

செய்த கொடியவனாகிய துரியோதனனுடைய குணத்துக்குப் பயந்து இராப்பொழுதுஞ் சீக்கிரத்திலே நீங்கி பூமியிலுள்ளவர்கள் நித்திரையும் நீங்கச் சூரியனுதயஞ் செய்தான். 182

சிரந்தரு கடிகை நாகத் திரண்மணி பலவுஞ் சிந்தி
நிரந்தர மருவி வீழு நிலந்திக ழுதயக் குன்றிற்
பரந்தெழு மருக்கன் சூழ்ந்த படரிருட் கங்குல் கண்டு
புரந்தரன் கோயிலிட்ட பொங்கொளித் தீபம்போன்றான்

உரை. சர்பத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற திரட்சியையுடைய அநேக மணிகளுஞ் சிதறி எப்போதும் அருவிகளொழுகின்ற நிறத்தையுடைய உதயகிரியிலே பரவியெழுகின்ற சூரியன் எப்படி யிருக்கின்றானென்னில் இருள் சூழ்ந்த ராத்திரியைக் கண்டு இந்திரனானவன் தன் அரண்மனையிலிட்ட மிகுந்த ஒளியை யுடைய தீபத்தை ஒத்தான், 183

தொடர்ந் தொளி ருதயராகத் தோடுகிற நெருங்கிமென்
லடர்ந்தரி பறந்து காம னாகம வேதம் பாடத் [மே
தடங்கையன் மலர்ந்து வாலத் தாமரை முகமுங் காதன்
மடந்தையர் முகமுஞ் சேர மணம்பெற மலர்ந்த மாதோ

உரை. தொடர்ச்சிகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற உதயராகத்துடனே நெருங்கி மேலும் மேலும் வண்டுகள் பரவி மன்மதனுடைய ஆகம வேதங்களைப் பாடத் தடாகத்திலே சேற்கண்டைகள் சண்டையிட்டு உலாவுகின்ற தாமரைமுகையினுடைய முகமும் ஆசையுடைய மாதர்களுடைய முகமும் ஒருங்குற மணம்பெறும்படி மலர்ந்தன. 184

இருந்துயி லுணர்ந்து வேந்தர் யாவரு மிரவிச்சற்றும், வருந்துயி லிலாத கண்ணன் வாழ்பெருங் கோயில் புக்கார், பெருந்துயி லனந்த போகப் பேரணை துறந்த மாலு' மருந்துயி லெழுந்துகாலை யருங்கடன் முறையிற் செய்தான்.

உரை. பெரிய நித்திரை நீங்கிய அரசர்களெல்லாஞ் சற்றுகிலும் நித்திரையில்லாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக

Koviloor Digital Library

வான் வாழ்கின்ற பெரிய கோயிலுக்கு போனார்கள். அப்போது சேஷசயனத்திலே அரிய துயில் நீங்கிய மகாவிஷ்ணுவும் அரியநித்திரை நீக்கிக் காலையில்செய்யுங் கடன்களெல்லாஞ் செய்தார். 185

மாதவ னிருந்த கோயில் வந்தடி வணங்கி மன்னன்
தூதுவ ராழி யங்கைத் தோன்றலே துளபமாலே
யாதவகுலத்தோரேறே யெழுந்தருள் கென்றனின்றெம்
மேதகுமரேசனென்றார் முகிந்தனும் விரைந்துசென்றான்.

உரை. இப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிருந்த அரண்மனையில் துரியோதனன் விடுத்த தூதர்கள்வந்து அவர் பாதத்தில்வணங்கிச் சக்கிராயுதத்தையுடைய அரசனே! துளபமாலையணிந்த மார்பனே! யாதவ குலத்தோருக்கு ஒரு ஆண்சிங்கமே! எங்களரசன் உம்மை யழைத்துக் கொண்டு வரச்சொன்னனென்றார்கள். அதுகேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் சீக்கிரத்திற் போனார். 186

கந்தடு களிற்று வேந்தன் கண்ணிலா வரசுங் கங்கை
மைந்தனு முதலாயுள்ள மன்னரு மதிவல்லோருந்
தந்திர வகையு மேனை யிளைஞருந் தன்னைச்சூழ
விந்திர னிருக்கை யன்ன கோயிலூ டினித்திருந்தான்.

உரை. கட்டுத்தறியை முரிக்கின்ற யானையையுடைய துரியோதனராஜன் திருதராட்டிரனும் வீஷ்மாச்சாரியர் முதலாகிய அரசர்களும் மந்திரிகளும் தந்திரிகளும் மற்றத் தம்பிமார்களுந் தன்னைச்சூழ இந்திரனுடைய அரசிருக்கை போன்ற கோயிலிலே இனிதாக விருந்தான். 187

நாமவே லரசரோடு நால்வகைச் சேனையோடு, மாமுகில் வண்ணன்வந்தானென்னவர் வரவுகண்டோ, வீமலர்த் தொடையினலும் வேத்தியடுத்தவரை நோக்கித், தாமரைத் தடங்கண்மாயன் றன்னையே விடுமினென்றான்.

உரை. அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களோடும் ரதகஜ துரகபதாதிகளாகிய

Koviloor Digital Library

நால்வகைச் சேனையோடும் மேகவண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வந்தானென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு புஷ்பமாலையணிந்த துரியோதனனும் பிரம்பை யுடைய சேவகரைப் பார்த்துத் தாமரை மலர்போன்ற விசாலமாகிய கண்களையுடைய அந்த கிருஷ்ணனை மாத் திரம் விடுங்களென்று சொன்னான். 188

தன்பெருஞ் சேனை நிற்கத் தண்டுழா யலங்கலானு
மின்புற நகைத்துவேந்த ரிருந்தபே ரவையினெய்த
முன்புனர் துவசநாக விடநிகர் மனத்தினானு
மன்பொடு திகிரியானை யதன்மிசை யிருக்கவெனறான்.

உரை. தன்னுடைய பெரிய சேனைகளெல்லா மிருக் கத் துளபமாலையை யணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் இன்பம் பொருந்தப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு அரசர்க ளிருந்த பெரிய சபைக்குப்போகப் பிரகாசமுள்ள சர்ப்பக் கொடியையும் விஷத்துக்குச் சமானமாகிய மனத்தையு முடைய துரியோதனனும் அன்புடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை அதன்மேலே யிருப்பீரென்றான். 189

இறைவ னெழிற்கதிர்மணிகளமுந்தியதவிசினிருத் தலுமே. நெறுநெற னக்கொடு நிலவறையில்புக நெடி யவ னப்பொழுதே, மறலி டுயனத்தரு நிருபனியற்றிய விரகை மனத்துணரா, முறுகுசினத்துட னெடிய தலத் துற முடிக்கனத்துறவே.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கிரணங்களையுடைய இரத்தினங்களைப் பதித்த ஆசனத்திலிருந்த வளவிலே நெறுநெறு வென்று கொடிய நிலவறையிலே அது புக அவர் அப்போது கூற்றுவனென்று சொல்லத்தக்கதுரி யோதனன் செய்த சூதை மனத்திலே யறிந்து, மிகுந்த கோபத்துடனே பாதங்கள் பாதாளத்திலே பொருந்த, சிரம் ஆகாயத்திலே பொருந்த. 190

அஞ்சின மஞ்சின மென்றுவி ரைந்துய, ரண்டர் பணிந்திடவுந், துஞ்சின மின்றென வன்பணியின் கிளை துன்ப முழன்றிடவும், வஞ்சமனங்கொடு வஞ்சகனின்

Koviloor Digital Library

றிடுவஞ்சனை நன்றிதெனு, நெஞ்சில வெகுண்டல பொன்று படும்படி நின்று நிமிர்த்தனனே.

உரை. பயந்தோம் பயந்தோமென்று சீக்கிரத்தில் உயர்ந்த தேவர்கள் வணங்கவும், இன்று இறந்தோமென்று சர்ப்பக் கூட்டங்கள் துன்பப் படவும், வஞ்ச மனத்தைக் கொண்டு துரியோதனன் இன்று செய்த இந்த வஞ்சகம் நன்ருயிருக்கிறதென்று மனத்திலே கோபித்து உலகமெல்லாம் ஒன்று படும்படி நின்று உயர்ந்தார் கிருஷ்ணபகவான். 191

மல்லர ரக்கர்கு லத்தொடு பப்பரர் வாளினர் வேலினர்போர், வில்லின ரிப்படி துற்ற நிலத்தலை மேவிய வீரரெலாந், தொல்லை யிடிக்கயர் வுற்றுயி ரிற்றுறு கடிகை யராவெனவே, கல்லென வுட்கினர் தத்தமுடற்பல கால்கொடு தைத்திடவே.

உரை. மல்லர்கள் ராக்ஷதர்கள் பப்பரர்கள் வாளையுடையவர் வேலையுடையவர் பொருகின்ற வில்லையுடையவர் இப்படிப் பூமியிலே வெட்டிய நிலவரையிலேயிருந்த சுத்த வீரர்களெல்லாம் இடிக்குப் பயந்தும் வருத்தமடைந்து உயிரற்றிருந்த சிரத்தையுடைய சர்ப்பங்களைப் போலக் கல்லென்னு மோசையுடனே யஞ்சினுர்கள். தங்கள் தங்கள் தேகத்திலே பல கால்களைக் கொண்டு உதைத்திட. 192

அற்புத பங்கய நற்பத மூந்தலி னக்குழி லன்புடையே, சற்பத ளந்தொரு மற்றுவி ழுந்தன தந்தநெடுந்தலைபோய், மூற்பவ னன்பொர மூக்குவ டுந்துணி பட்டுமு டங்கிய பொன், வெற்பன நின்றனர் வெற்றுடலங்கொடு விற்படை கொண்டவரே,

உரை. அழகிய தாமரை மலர்போன்ற நல்லபாதத்தினு லுதைத்தனுல், அந்தக் குழியினிடத்திலே நாக லோகந்தோறும் அற்றுவிழுந்த தம்முடைய நெடிய தலைகளெல்லாம் போய், மூன்வாயுபகவான் போர்செய்ய மூன்று சிகரமுந் துணிபட்டு வளைந்த பொன்மலைபோல்

Koviloor Digital Library

நின்றார்கள் வெற்றுத் தேகங் கொண்டு விற்பகை கொண்ட சுத்தவீரர்கள். 193

மேல்வலி யுற்றெதிர் வீசியெழிற்கரு மேகநிறத் திரு மால், கால்விசை யிற்பட மோதுத லிற்பொரு காமர் புயத்துணைபோய், நீலநி றக்கவின் வாசவன் வச்சிர நீள்படையிற் சிறகிர், மால்வரை யொத்தனர் வாகை பெறக் கதிர் வாள்களெ டுத்தவரே.

உரை. அழகிய கரிய மேகவண்ணனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மேலேவலிமைகொண்டு எதிரே வீசி கால் விசையினாலே படும்படி மோதுதலினாலே பொரு கின்ற அழகிய புஜங்களிரண்டும் போய் நீல நிறத்தை யுடைய அழகிய இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தினாலே சிறகறுப் புண்ட பெரிய மலைகளை யொத்தார்கள்.வெற்றி பெறும்படி வாளாயுதங்களை யெடுத்த சுத்தவீரர்கள்.194

வெயில்விடு பைந்தலை யமளிமி சைத்துயில் விபுதர் களுக்குரி யோன், பயிலவுதைத்தலி னவர்களுரத்திடை பதமலர் பட்டுருவா மயில்கட விக்கட வுளர்பகையைக் கதிர் மகுடமு ருக்கியவே, ளயில்கொடு குத்திய நெடு வரை யொத்தன ரயில்களெடுத்தவரே.

உரை. ஒளியுள்ள சிரோமணியையுடைய ஆதி சேடன்மேல் நித்திரை செய்கின்ற தேவர்களுக்குரிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உதைத்தபடியால், அவர்கள்மார் பிலே பாதங்கள்பட்டு ஊடுருவி மயில்வானகத்தைச் செலுத்தித் தேவர்கள் பகையாகிய சூரபதுமன் முதலிய அசுரர்களைச் சங்கரித்த சுப்பிரமணிய சுவாமி வேலா யுதங் கொண்டு குத்திய நெடிய கிரௌஞ்சகிரியை ஒத் தார்கள், வேலாயுதங்களெடுத்த வீரர்கள். 195

மின்சுடி கைப்புய கங்கள்வெ ருக்கொளும் வெங் கருடக்கொடியோன் வன்பத பற்பக கங்கொடெ டுத் துயர் வண்கக னத்திட லான், மின்புவ னத்திடை வந் துக விக்கிறை மொய்ம்புண ரப்பகல்போ தென்புமலைக் குறு பண்பைய டுத்தன ரெஞ்சிய பப்பரரே,

Koviloor Digital Library

உரை. மின்னுகின்ற ரத்னம் விளங்கிய உச்சியை யுடைய சர்ப்பங்கள் அஞ்சுகின்ற வெவ்வியகருடக்கொடி யோனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தம்முடைய பாததாம லாயி லிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டு எடுத்து உயர்ந்த ஆகாயத்திலே யெறிதலால் முன் காட்டிலேவந்து சுக்ரீ வன் வலிமையறியுச் சொன்னபோது ஸ்ரீராமரால் துந் துபி யெலும்பு மலை என்னபாடு பட்டதோ அதை யடுத் தார்கள், வலிமை குறைந்த பப்பரர். 196

மைந்து படையத்துயர் பஞ்சவர் சொற்படி வந்த மலர்க்கழலா, லுந்தியுதைத் துடலம்புதை யப்பில மொன்றியோ ளித்திடலா, லந்தணன் முற்பகல் வந்து புடைத்திடவஞ்சி நி லத்திடைவீழ், விந்தமொ டொத் தனர் வன்குழி யிற்றிதழ் வெங்கண ரரக்கருமே.

உரை. வலிமை படைத்து உயர்த்த பஞ்ச பாண்ட வர்கள் சொற்படி தூதுவந்த மலர்போன்ற பாதத்தினுல் தள்ளி யுதைத்து தேகம் புதையப் பிலத்துவாரத்திலே ஒன்றி ஒளித்திடும்படி செய்ததாலே, அகஸ்தியமுனிவர் முன்னுளிலே வந்து தள்ளப் பயந்து பூமியிலே வீழ்ந்த விந்தகிரியை யொத்தனர், நிலவரையிலே அகப்பட்ட வெவ்விய கண்களையுடைய இராக்ஷதர்கள். 197

அந்த விடத்தெறி யம்பர மொத்துட லஞ்சுழ லச் சுழலக் குந்தியு றிந்தயிருண்டவர் பொற்கழல் கொண்டு சுழற்றுதலான முந்நமரார்க்கமு தந்தர மைக்கடன் முன் சுழலச்சுழலு, மந்தர மொத்தனர் குந்தமெ டுத்தெதிர் வந்து மலைந்தவரே.

உரை. அந்த நிலவரையிலே யெறிகின்ற பம் பரத்தையொடுத்துத் தேகஞ் சுழலச் சுழலக் குந்தி யிருந்து உறியிலிருந்த தயிரை யுண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வான் பொன்போன்ற பாதத்தைக் கொண்டு சுழற்றுகை யினுலே முன்னே தேவர்களுக்கு அமுது கொடுக்கச் சமுத்திரமானது சுழலச் சுழலுகின்ற மந்திரகிரியை யொத்தார்கள், எறியீட்டி யெடுத்து எதிரே வந்து யுத்தஞ் செய்த சுத்த வீரர்கள். 198

Koviloor Digital Library

முட்டிய தொல்குருதிக்கடன் மல்கலின் முட்டிகொள் பல்விரலா,னெட்டுட லம்வகிர் பட்டதி னுள்விழ நித்தர் செய் தொல்வினை யான், மட்டற வல்விற லுற்றெதிர் செல்கவி மைக்கட லெல்லையிலே, யிட்டின கல்வரை யொத்தனர் வெல்கழ லெக்குல மல்லருமே.

உரை. அந்த நிலவரையை முட்டப்பெற்ற ரத்த சமுத்திரம் நிறைந்தபடியால் முட்டிக்கொள்கின்ற பல விரல்களினாலே நெடியதேகம் பிளவுபட்டு அதி னுள்ளே விழ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் செய்த செய்கை யினாலே அளவற்ற வலிமைகொண்டு எதிரிட்டுச்சென்ற வானரங்கள் கரிய கடலிலே யிட்ட பர்வதங்களை யொத் தனர், வெல்லுகின்ற வீரக்கழலையணிந்து கூட்டமாகிய எவ்வித மல்லர்களும், 199

எப்புவி நிற்பன வெக்கிரி நிற்பன வெக்கட னிற் பனவென்,றிப்புவ னத்துயிர் முற்றும யக்குறட்கினரெய் திடையோர், மைப்புய லொத்தளிர் பச்சை நிறத்தினன் வர்க்கமலர்க்கழலா. லொப்பறமட்குழி யுற்றவரைப்பட வொத்திமி தித்தலுமே.

உரை. இனி எந்தப் பூமிகள் நிற்கும் எந்த மலை கள் நிற்கும் எந்தக் கடல்கள் நிற்குமென்று இந்தப் பூமியிலுள்ள உயிர் முழுவதும் மயக்கத்தை யடையத் தேவர்கள் அஞ்சி யிளைத்தார்கள்; கரிய மேகத்தை யொத்து விளங்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் அநேக மலர் போன்ற திருவடிகளால் ஒப்பில்லாமல் நிலவறையி லிருந்தவரைப் படும்படி ஒத்தி மிதித்தலால். 200

கொண்டன் முழக்கென லம்புவி யைக்கடல் கொண்டெழு தற்கெதிருஞ், சண்டமுழக்கென வன்பவ னக்கிளை தந்தமு ழக்கெனவே, வண்டின மொய்த்தெழு வண்டுகள் பத்தொடை வண்டுவ ரைத்திருமா, லண்ட முகட்டுற நின்று சிரித்தன னங்கனெருப் பெறவே.

உரை. மேக முழக்கமென்று சொல்லவும், பூமி யைக்கடல்கொண்டு எழுதற்குஎதிரும்வேகத்தையுடைய

Koviloor Digital Library

முழக்கமென்று சொல்லவும், வலிமை பொருந்திய வாயுவின் கூட்டஞ்செய்த முழக்கமென்று சொல்லவும், வண்டுகள் மொய்த்தெழுகின்ற வளத்தையுடைய துளப மாலையணிந்த துவாரகைக்கு அரசராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அண்டமுகடளாவ நின்று அழகிய கண்களில் நெருப்பெழச் சிரித்தார். 201

ஒன்றுபடக்கட லப்புமுகப்பன வும்பர்குலத் தருவுஞ், சென்று முறிப்பனவெண் டிசையிற்குல சிந்துரமெற்றுவ வெண், குன்ற முடைப்பன பைம்பொ னூரக் கிரிகொண்டு திரிப்பனவா, லன்று தனித்தனி நின்று மலைத்தரு ளங்கைகள் பற்பலவே.

உரை. அப்போது வெவ்வேறு யுந்தஞ்செய்த பல கையிலே சில கைகள் சமுத்திர நீரையெல்லாம் ஒன்றுபடும்படி மொள்ளும்; சில கைகள் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்ச தருக்களையும் போய் முறிக்கும்; சில கைகள் அட்டகுல பர்வதங்களையும் உடைக்கும்; சில கைகள் மகாமேருவைச் சுற்றும். 202

துகிரிதழ் வைத்துநல் வளைகண் முழக்கின தொடர் சில கைத்தலமே, யகிலம் வெருக்கொள் வரிமழு வெற்றின வவைசில கைத்தலமே. புகலும் வடிக்கணை ரிதணை மெடுத்தன பொருசில கைத்தலமே, திகழ்விச யத்தொடு சிலைகள் குளித்தன சிலசில கைத்தலமே.

உரை. சிலகைகள் பவளம்போன்ற வாயிலே சங்குகளை வைத்து முழக்கஞ் செய்தன; சில கைகள் பூலோக மஞ்சும்படி எரிகின்ற மழுவாயுதங்களை எடுத்தன; சில கைகள் கொல்லுகின்ற கருடாஸ்திரங்களை எடுத்தன; சில கைகள் ஜயத்துடனே வில்லுகளைக் குளிப்பன. 203

வெங்கணை யந்திரள் குந்த நிறப்படை வெம்புமுலக் கைகள் போர், பொங்கியவச்சிரமுத் துகலப்பைகள் புன்கழு வர்க்கமயி, லெங்கு மலைத்தெழு செஞ்சுரி கைத்திரடண்மி வயிற்றிநெடுந், தங்கிய சக்கர பந்திதரித்தன தண்பல கைத்தலமே.

Koviloor Digital Library

உரை. வெவ்விய வளைதடிகள் கைவேல்கள் வெம்பச் செய்யும் உலக்கைகள் போரைமிகச் செய்கின்ற வச்சிராயுதங்கள் எறிகின்ற கலப்பைகள் சூலவர்க்கங்கள் எவ்விடத்தும் போர்செய்தெழுகின்ற உடைவாள்கள் தண்டாயுதங்கள் பல போர் தாங்கிய சக்ரபந்திகளாகிய இவைகளைத் தரித்திருந்தன அநேகங் கைகள்.

மேலெழுமங்கதிர் வாளுறை போய்ப்படி வீசின வான்புடையே தோலின மேந்தின நீள்கவணேந்தின சோரிகள் சேர்ந்திடவே ஞாலமெலாம் பொருதோமரம் வாங்கின நாவொரு மூன்றனவாஞ், சூலமோ டோங்கின பாசமோடோங்கின சூழ்சில பூங்கரகம்.

உரை. சில கைகள் மேலே எழுகின்ற அழகிய கிரணங்களையுடைய வாளாயுதங்களை உறைபோகும்படி வீசுதல் செய்தன; சில கைகள் கேடயங்களேந்தின; சில கைகள் நெடிய கவண்களேந்தின; சிலகைகள் உதிரமொழுகப் பூமி முழுவதையும் பொருகின்ற தோமரம் கொண்டன, சில கைகள் நாக்குகள் மூன்றெனப்பட்ட சூலங்களோடுயர்ந்தன; சில கைகள் பாசங்களோடுயர்ந்தன. 205

சிலசில கைத்தல மடுகழலிற்பல செறிகழல் கட்டினவே. சிலசில கைத்தல மறுகுபு யத்திடை செறிதொடை யிட்டனவே, சிலசில கைத்தல மணிகொளுரத்திரை பணிகடி ருத்தினவே, சிலசில கைத்தலம் விரல்கொடு சுட்டின செறுநர் திகைத்திடவே.

உரை. சிலசில கைகள் கொல்லுகின்ற பாதங்களிலே வீரக்கழல்களைக் கட்டின; சிலசில கைகள் புயங்களிலே மலாமாலைகளிட்டன; சிலசிலகைகள் அழகினைக் கொண்ட மார்பிலே ஆபரணங்களைத் தரித்தன; சிலசில கைகள் சத்துருக்கள் திகைக்கும்படி விரல்களைக் கொண்டு சுட்டிக் காண்பித்தன. 206

மாயிரு ஞாலமெலாம் வெளியாயொளிர் மரகதசோபையுறப், போயிரு பாலும் வளைந்து வளைந்தெதிர்

Koviloor Digital Library

பொருமுனை வெம்படையோ, டாயிரமாயிர மங்கைபுறப் பட வண்டரு மாதவரும், பாயிர நான்மறை பாடிவியந் துப ணிந்துபுகழ்ந்தனரே.

உரை. மகத்தாகிய பெரிய பூமியெல்லாம் வெளி யாய் விளங்குகின்ற மரகதத்தின் பிரகாசம் பொருந்த இரண்டு பக்கத்திலும் போய் வளைந்து வளைந்து எதிரே பொருகின்ற முனையையுடைய வெவ்விய ஆயுதத்துடன் இரண்டாயிரங்கைகள் புறப்படத் தேவர்களும் முனிவர் களும் பாயிரமுள்ள நாலு வேதங்களைப்பாடி அதிசயித் துப் பணிந்து புகழ்ந்தார்கள். 207

ஆரனனேயா னேபுவனங்க ளனைத்தையு மன்றுத வுங், காரண னேகரு ணிகா னேகமலாசனி காதலனே, வாரண மேபொது வேயொரு பேரியவந்தருளும் புயலே, நாரண னேமுனி யேன்முனி யேலென நாகர் பணிந்தனரே.

உரை. பிரமதேவனே! உருத்திரமூர்த்தியே! புவ னங்களை யெல்லாம் அன்று உதவிய மகாவிஷ்ணுவே! கிருபைக் கிடமானவனே! இலட்சுமிக்குக் கணவனே! கஜேந்திரன் ஆதிமூலமே யென்று பொதுவாயொரு பெயரிட்டழைக்க நானே அப்பேருக்குடையவ னென்று வந்த மேகவண்ணனே? நாராயணனே! கோபியாதை, கோபியாதை என்று தேவர்கள் வணங்கினார்கள். 208

மாதவ னேமுனி யேலெமை யாளுடைய வான வனே முனியேல், யாதவ னேமுனி யேன்மதி வென் கனலானவனே முனியே, லாதனே முனியேன் மதி வெம் கனலானவனே முனியே, னீதவ னேமுனி யேன் முனி யேலென நின்றுப ணிந்தனரே.

உரை. மாதவனே கோபியாதை, எங்களை அருமை யாகவுடைய தேவனே கோபியாதை, யாதவ மரபில் வந்தவனே கோபியாதை, அடியார்கள் மனதி லிருப் பவனே கோபியாதை, சோம சூரியாக்கினி யானவனே கோபியாதை, நீதியை யுடையவனே கோபியாதை, கோபியாதை யென்று நின்று பணிந்தார்கள். 209

Koviloor Digital Library

கங்கைம கன்மதி ரோன்மக னம்தலைக் காதன்மகன் றனைய, ரங்கவை யின்கணி ருந்த நராதிப ரடைய வெழுந்தடைவே, செங்கை குவிந்தசி ரத்தின ராயுணர் மொன்றிய சிந்தையரா, யெங்கள் பிழைப்பினை யின்று பொருத்தரு ளென்று பணிந்தனரே.

உரை. வீஷ்மாச்சாரி, கர்னன் திரிதராட்டிரன், அவன் பிள்ளைகள் அங்கே சபையிலிருந்த ராஜாக்க ளெல்லாம் எழுந்திருந்து சிரசின்மேற் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டவர்களாய் அறிவுமிகுந்த மனமுடைய வராய் நாங்கள் செய்த தப்பிதத்தை இன்று பொருத் தருள்வாயென்று வணங்கினார்கள். 210

கண்ணன் பொருத்தருள் வெண்ணெ யருந்தியகள் வபொ றுத்தருள்கார், வண்ண பொருத்தருள் வாமபொ றுத்தருள் வரதபொ றுத்தருணீ திண்ணமளத் துணர் வென்றுமி லாதவர் செய்தபெ ரும்பிழையென், றண் ணன மலர்க்கழல் சென்னியில் வைத்தெதி ரன்றுதித் தனரே.

உரை. கண்ணனே! பொருத்தருள்; ஆயர்பாடியில் வெண்ணெய் உண்ட கள்வனே! பொருத்தருள், மேக வண்ணனே! பொறுத்தருள்; வாமனே! பொருத்தருள்; வரதனே? பொருத்தருள்; சத்தியமாக மனத்திலே அறி வான தெவ்வளவு மில்லாத சிறியவர்கள் செய்த பெரும் பிழையென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைச் சிரத்திலே வைத்துக் கொண்டு எதிரே நின்று அன்று துதிசெய்தார்கள். 211

தேவரும் வாசவ னுகந்தவ ருந்திசை முகனும் நாரதிபரும், யாவரு மன்பினொ டாயிர நாமமு மெண்ணி யிறைஞ் சுதலான், மூவரு மொன்றன நின்றரு ளுதனு முனிவுத விர்த்தருளா, மீவரு மண்டமு முந்திரு மேனி யொடுங்கினன் மீளவுமே,

உரை. முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், இந்திர னும், திறமையுடைய தேவதேவனாகிய பிரமதேவனும்

Koviloor Digital Library

எல்லாரும் பக்தியுடனே ஆயிரந் திருநாமமுந் தியானித்து வணங்கியபடியால்; திரிமூர்த்திகளு மொன்றென்று சொல்லும்படி நின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் கோபம் நீங்கிக்கிருபைசெய்து உலகமெல்லாமாகிய திருமேனி மறுபடியு மடக்கினார். 212

தன்னிலுயர்ந்தவர் யாருமிலாமுகில் சதுர்மறையின் படியே, யெந்நி லமுந்திரு வடியின்ம றைந்திட விப்படி நின்றிடவும், பின்னையுமஞ்சி யயர்ந்திலனெஞ்சு பெயர்ந்தில னுசனமுஞ் சென்னியிலுங்கரம் வைத்திலென் வண்புகழ் சிறிதுமொழிந்திலனே.

உரை, தனக்கு உயர்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நான்கு வேதத்தின்படி எந்தப் பூமியும் திருவடியிலே மறைத்திட இப்படி நிற்கவும் பின்னும் அஞ்சி மனத்தில் வருந்துகிலன் தேகமசைதிலன்; சிரத்திலே கரங்களும் கூப்புகிலன், வளர்த்தையுடைய அவர் கீர்த்தியைச் சிறிதும் சொல்லுகிலன் துரியோதனன். 213

தொல்லலவ யின்கனு ருந்தந ராதிப துன்மதியாலெனை நீ, கொல்ல நினைத்தது நன்றெனவன் றிரல் கூறின னெம்பெருமா, னெல்லையி னின்குல முற்றுமடிந்திட வுற்றும லைந்தோர்கணத், தொல்லையின் வெஞ்சமர் றூறுவன் யாவருமேறுவர் வானுலகே.

உரை. பழமையாயுள்ள இராஜ சபையிலே யிருந்த துரியோதன ராஜனே! துற்புத்தியினுல் நீ என்னைக் கொல்ல நினைத்தது நல்லதென்றுசொல்லி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சீக்கிரத்தில் உன் குலமுழுதும் மடிய யுத்தஞ் செய்து ஒரு கணநேரத்திற் கொல்லுவேன்; அப்போது எல்லோரும் மேலுலகத்திலே ஏறுவாரென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார். 214

அஞ்சின நின்னைய ழித்திட நின்னுட னன்று பெருஞ் சமர்வாய், வெஞ்சுடராயுத மொன்றுமெ டுக்கிலமென்றுவி ளம்பியது வெஞ்சம லைந்தெதிர் வந்துயிர் கொள்ளுதுமென்றுதனித்தனியே, பஞ்சவர்கூறிய வஞ்சின வாசக மும்பழு தாமெனவே.

Koviloor Digital Library

உரை. உன்னைக் கொல்லுவதற்கு அஞ்சினோம். ஏனெனில், உன்னுடனே அன்று பெரிய யுத்தத்திலே வெவ்விய கிரணத்தையுடைய ஆயுதமொன்றும் எடுக்க மாட்டோமென்று சொல்லியதும், பாண்டவர்கள் தாம் வந்து சண்டையிட்டு உயிரைக் கொல்லுகிறோமென்று தனித்தனியே சொல்லிய சபதமுள்ள பேச்சும் பழுதாமென்றல்லவோ? 215

என்றுரை யாடிநெடுங்கடல் வண்ண னெழுந்தருளப் பிறகே, சென்றெஜ ரெம்முடி மன்னவரும்பணிசேர் கொடி யோனையலார் நின்றுப சாரமுரைத்தவர் தம்மை திருத்திய தந்தரமே,வன்றிழரங்கர்பிராஜெடு கூறினன் மற்றொரு வாசகமே.

உரை. இப்படிச் சொல்லிய நெடிய கடல் வண்ணரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளப்பின்பு எல்லா அரசர்களும் அவர்பின்னே போனார்கள். சர்ப்பக்கொடி படைத்த அந்தத் துரியோதனனை யல்லாயல் நின்று உபசாரம் சொன்னபேர்களை திருத்திப் பின்பு வலிமையுள்ள திறலையுடைய அங்கதேசத்துக்கு அதிபதியாகிய கர்னனுடன் ஒரு வார்த்தை சொன்னார். 216

வண்மையி னுலுய ரங்கர்கு லாதிப மதிகுலம் வாழ் வுறவுந். துண்மையி னுலுயர் மன்னவ ரைவரு முன்னி லுனக் கிளையோ பெண்மையி னுலுயர் குந்திவ யிற் றிடை பெருமையினு லிதயத், திண்மையி னுலுயர் நின் னையு மன்பொடு தினகர னல்கினனே.

உரை.கொடையினு லுயர்ந்த கர்னமகாராஜனே! சந்திரவமிசம் வாழ்வதுஉண்மையினுலுயர்ந்தபாண்டவரைந்துபேரும் நினைக்குமிடத்தில் உனக்கிளையவர்கள், பெண்மையி லுயர்ந்த குந்திமாதேவி வயிற்றிலே பெருமையினுலும் மனவலியாலுப் உயர்ந்த உன்னையும் அன்புடனே சூரியன் பெற்றான். 217

வயுதெ டுங்கொடி முரசுடையோனையெழிற் றருயன் றரவே, வாயுவ ழுங்கினன் வியனை நல்கினன் விஜயனை

Koviloor Digital Library

வாசவனு, மாயுணி கந்திடு வேதமருத்துவ ரன்பொ டளித்தனர்செந் தேயுவெ னுந்திறவு னகுலனை யுஞ்சக தேவனையும் பொரிதே.

உரை. நெடியமுரசுக்கொடியுடைய தர்மராஜாவை அழகிய யமன் பெற்ருன். வீமனை வாயுபகவான் பெற்ருன். அர்ச்சுனனைத்தேவேந்திரன் பெற்ருன். அக்கினி யென்னுந் திறலையுடைய நகுலனையும், சகாதேவனையும் ஆயுள்வேத மறிந்த மருத்துவதேவர்கள் அன்புடனே பெற்ருர்கள், 218

அந்தணன் மன்றரு மந்திர மைந்தினி லறுவரை யுங் கடவுட், குந்தி பயந்தனள் யானினி யென்பல கூறு வதுங்களினீ, ரிந்தநி லம்பெறு வீர்தவிர் கிற்பெற யாரினி வேறுரியார், வந்தினி தம்பியர் தம்மொடு சேர் கென மாயன்மொ ழிந்தனனே.

உரை. துர்வாசமுனிவ ரருளிய ஐந்து மந்திரத் திலே ஆறுபேரையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள குந்திமா தேவி பெற்றனள்; யான் பலபேச்சுச் சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கிறது. உங்களுக்குள்ளே நீங்கள் இந்தப் பூமியைப் பெற்ருலும் விட்டுவிட்டாலும் உங்களைவிடப் பெறுதற்கு வேறே எவர் உரிமையுள்ளவர்க ளாவார்? இனி வந்து உன்னுடைய தம்பிமாரோடு சேரென்று சொன்ஞர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 219

வே று

கன்ருல் விள்வின் கனியு குத்துங்கழையா னிரை யின் கணமழைத்துங், குன்ருன் மழையின் குலந்தடுத் துங் குலவுஞ் செல்வக் கோபாலா, வின்ரு லெனது பிறப்புணர்ந்தேனென்றன்புருகி யெம்பியர் பாற் சென்ரு லென்னை நீயறியச் செகத்தா ரென்றுஞ் சிரியாரோ.

உரை. பசுவின் கன்றினுல் விளவின் பழத்தை யுதிர்த்தும், மூங்கிற் குழலால் பசுக்கூட்டங்களை யழைத் தும், கோவர்த்தன கிரியால் மேகஞ்சொரிந்த மழை யைத் தடுத்தும் பிரகாசிக்கின்ற செல்வத்தையுடைய

Koviloor Digital Library

கோபால கிருஷ்ணரே! நீர் சொல்லுகையினாலே இன்று என்னுடைய பிறப்பை யறிந்தேனென்று அன்புருகி என் தம்பியரிடத்திற் போனால், என்னை நீயறிய உலகத்தார் எப்போதுஞ் சிரிக்கமாட்டார்களோ? 220

ஆப்பரன் றறியத் தகாதவெனை யரசுமாக்கி முடிசூட்டிச், சிருந்திறமுந்தனது பெருந் திருவுமெனக்கே தெரிந்தளித்தான். பாரின்றறிய நூற்றுவர்க்கும் பழிதீர்வென்றிப் பாண்டவர்க்கும், போரென் றறிந்துஞ் செய்நன்றி போற்று தவரிற் போவேனோ.

உரை. இன்னானென் றறியத்தகாத வென்னை அரசனாக்கிக் கிரீடந்தரித்துச் சிறப்பையுந் திறத்தையும் தனது பெரிய செல்வத்தையும் எனக்கே தெரிந்து கொடுத்தான். அதுவுமல்லாமல், இன்று பூமியெல்லா மறிய அந்தத் துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவர்க்கும் குற்றமற்ற ஜெயத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்க்கும் யுத்தம் வந்து நேரிட்டிருக்கிறதென்று அறிந்தும், ஒருவன் செய்த நன்றியைக் காப்பாற்றாத பேர்களைப்போல நான் போவேனோ என்றான் கர்னமகாராஜன். 221

இரவிற்குரிய திருமதலை யிவ்வா றுரைக்க விசைவண்டு, விரவிப் பயிலுந் துழாய் முடியோன் வேறோர் மொழியும் விளம்பாம லிரவிற் றடந்தோ ளூரவோனை யேகன் றருளி பொருசார்வெம், புரவித்தமா நின்றானை வருகென் றழைத்துப் புகல்கின்றான்.

உரை. சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னன் இப்படிச் சொல்ல வண்டுகளிசை பாடுகின்ற துளபமாலையை யணிந்த கிரீடத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மற்றொரு சொல்லுஞ் சொல்லாமல் அவனைப் போவென்றனுப்பி ஒருபக்கத்திலே நின்ற அசுவத்தாமனை வாவென்றழைத்துச் சொல்வார். 222

போயே கானம் பலதிரிந்து புகன்ற விரதம்பொய்யாதோ, ராயேவந்த பாண்டவர்க ளாந்தூர் வேண்டா மறுத்தற்குச் சேயேயனையசிலமுனிவன் சேயேநாளைச்

Koviloor Digital Library

செருக்களத்தி, னீயே கரியென் றெடுத்துரைத்தா னெடி
யோன் றுளப முடியோனே.

உரை. காடுகளெல்லாம் போய்த்திரிந்தும் சொன்ன
விரதம் பொய்யாமல் செலுத்திவந்தபஞ்சபாண்டவர்கள்
ஐந்தூராவது கேட்க, இல்லையென்று துரியோதனன்
மறுத்ததற்கு முருகக்கடவுளை யொத்த துரோணாச்சாரி
குமாரனான அசுவத்தாமாவே! நாளை யுத்தகளத்தில்
நீயே சாக்ஷியாக வென்று எடுத்துச் சொன்னார் நெடிய
வனும் துளபமணிந்த முடியை யுடையவனுமாகிய
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 223

ஆன வுனதான் மைக்கு நிக ரவனித லத்தில்வே
றுண்டோ, ஞான தீபனே போர்க்களத்தி னாகக் கொடி
யோன் பணிந்துன்னைச் சேனாபதியா கென்றாலுஞ்
செலுத்தே னென்று நீவறுத்தி, யானாலுய்வரை வருமற்
றவர்பாலுனக்கு மன்புண்டே.

உரை. நீங்காத உன்னுடைய வலிமைக்குச் சமான
மாய்ப் பூமியிலே யொருவண்டோ? ஞானத்துக் கதி
பனே! யுத்தக்களத்திலே சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரி
யோதனன் உன்னை வணங்கிச் சேனாபதியாயிருவென்று
சொன்னாலும், நான் செலுத்தமாட்டேனென்று மறுத்
தாயானால் பஞ்சபாண்டவர்கள் பிழைப்பார்கள்; அவர்
களிடத்தில் உனக்கும் விசுவாசமுண்டே யென்றார் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான். 224

ஆயோ தனத்தி லடலரியே றனையான் றன்னையிவ்
வாறு, மாயோ னுரைத்துத் தன்விரலின் மணியாழியை
மண்ணிடை வீழ்த்தான், சேயோனதனை யெடுத்தவன்
றன் செங்கை கொடுக்க வாங்காமற், றூயோ யூள்கோழ்
பரிதிதனைச் சூழ்ந்த தகல்வான் மீதென்றே

உரை. யுத்தத்திலே பெருமை பொருந்திய ஆண்
சிங்கத்தை யொத்த அசுவத்தாமாவை இப்படி ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் சொல்லித் தமது விரலிலிருந்த ரத்தி
னம் பதித்த மோதிரத்தைப் பூமியிலே நழுவவிட்டார்,

Koviloor Digital Library

அசுவத்தாமர் அதனையெடுத்து அவர் கையிலே கொடுக்க வாங்காமல் பரிசுத்தமானவனே! ஆகாயத்திலே சூரியனைப் பரிவேடம் சூழ்ந்ததென்றான். 225

வரித்தா மரைக்கட் டிருநெடுமால் வான்வாய் நோக்க வருவிற்கைப், பயுத்தாமாவு மாழியுடன் பரிதிவடிவத் தனைப் பார்த்தான், கிரித்தாழ் கவிகைக் கருங்கள்வன் கிளர்தூன் முனிவன் மைந்தனையும், பிரித்தானவனுஞ் சூளுற்று னென்றுரிந்த பேரவையோர்.

உரை. செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஆகாயத்திலே பார்க்க நெடிய வில்லைக் கையிலேயுடைய அசுவத்தாமாவும் மோதிரத்துடனே சூரியன் வடிவைப் பார்த்தான்; கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்த கள்வனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான்; துரோணாசாரி குமாரனாகிய அசுவத்தாமாவையும் பிரித்தான்; அவனுஞ் சபதஞ் செய்து கொடுத்தானென்றார்கள் பெரிய சபையி லிருந்தவர்கள். 226

தனிவந் தகலுந் தூதனைப் போய்த் தானே யனுகித் தடஞ்சாப, முனிவன் புதல்வன் மோதிரந் தொட் டருஞ்சூண் முன்னர் மொழிகின்றா, னினிவந்துறவாய் நின்று மெங்ஙன் றெளிவதிவனை யெனத், துணிவந் தரசர் முகம் நோக்கிச் சொன்னானிடியே றன்றானே.

உரை. தனியே வந்து போகுந் தூதனிடத்தே தானே பலவந்தமாய் போய்த் துரோணாசாரி குமாரனாகிய அசுவத்தாமா மோதிரத்தைத் தொட்டு அரிய சபதம் எதிரே சொல்லுகின்றான்; ஆகையால் இனி வந்து நம்முடனே சிநேகமாய் நின்றாலு மெப்படி இவனை யோக்கியனென் றறிவதென்று கோபித்து இராஜக்களுடைய முகத்தைப் பார்த்துச் சொன்னான் இடியேற்றை யொத்த துரியோதனன். 227

துளியார் மதுவின் வலம்புரித் தார்த்துரி யோதனன் றான் சொல்லியது, மொழியா ரவையில் வாள்வேந்த ரொருவர்க் கொருவரைத் தனவுங், களியா னையனன்

Koviloor Digital Library

செவிப்படலுங் கலங்கிச் சித்த மிறனென்னைத், தெளியா வண்ணம் பேதித்தான் றிருமா லென்றேசிந்தித்தான்.

உரை. துளிகள் நிறைந்த தேனையுடைய நந்தியா வர்த்த மாலையை யணிந்த துரியோதனராஜன் சொல்லியதும், பிரகாசம் நிறைந்தசபையிலே வாளாயுதத்தை யுடைய அரசர்கள் ஒருவர்க் கொருவர் பேசியவைகளும் களிப்பினைக்கொண்ட யானைக்குச் சமானமாகிய அசுவத்தாமா காதிலே விழுந்தவளவில் மனங்கலங்கி இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் என்னைத் தமக்கு அநுகூலனென்றுதெளியாவிதம் பேதப்படுத்தினார்கள்; கிருஷ்ண பகவானென்று நினைத்தான். 228

தண்ணந் துளப முடியானுந் தனித்திங் கிருந்துதன் மனத்தி, னெண்ணம் பலித்ததென மகிழ்ந்தே யிளையோன் றனக்கு விடைநல்கி, விண்ணின் றமரர் மிகத் துதிக்க விதுரன் மனையின் மேவியபின், றிண்ணங் கடவுட் குலவரசன் வருமா றறிந்து சிந்தித்தான்.

உரை. குளிர்ந்த துளபமாலையை யணிந்த முடியை யுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் தனிப்பட்டு அங்கே யிருந்துதன்மனதிலே நினைத்தஎண்ணம்பலிந்ததென்று சந்தோஷித்து அசுவத்தாமாவுக்குச் செலவு கொடுத்து விட்டு ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்கள் மிகவுந் துதிசெய்ய விதுரன் அரண்மனைக்குப் போனபின்பு தேவர்கட் கரசனாகிய இந்திரன் வரும்படி தெரிந்து நினைத்தார். 229

அந்தக் கணத்தில் வந்திறைஞ்சு மாகண்டலனை முகநோக்கிக், கந்தத் துளப முடியோனுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிகூடத், தந்தந் தொழிலி னரிசுமந்த தவிசி னிடையே யுடனிருத்தி,முந்தக்கருது கின்றவினை முடிப்பானுபாய மொழிகின்றான்.

உரை. அந்த க்ஷணந்திலே வந்து வணங்கிய இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து வாசனை பொருந்திய துளப மாலையை யணிந்த முடியையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிப்பையடைந்து யானைத்

Koviloor Digital Library

தந்தங்களாற் செய்த சிங்காதனத்திலே உட்கார வைத்துக் கொண்டு தன் கருத்திலே யிருந்ததை முடிக்கும் பொருட்டு உபாயஞ் சொல்லுகிறார். 230

கிரியின் சிறகை யரிபடையாய் கேண்மோ வாண்மைக் களமீதில், வரிவெஞ்சிலைக்கவிசையனுக்கு மாருய் முனிந்துவருகின்ற, வெரியுங் கனல்வாய் விடவரவொன் றிவனுக்குற்ற பகையான, வரியின் புதல்வன் றனக்கொரு பேரம்பாகிபதா ரறியாதார்.

உரை. மலைகளின் சிறகையறுத்த வச்சிராயுதத்தை யுடைய யிந்திரனே! கேள்; ஆண்மையா யுத்தகளத்தில் நீண்ட வெவ்விய வில்லையுடைய அருச்சுனனுக்கு மாருகக் கோபித்து வருகின்ற விஷநெருப்பை வீசுகின்ற வாயையுடைய அச்சுவசேன னென்கிற சர்ப்பமொன்று இவனுக்குப் பகையாகிய சூரியன் குமாரனை கர்னனுக்கு ஒரு அம்பாகி யிருப்பதை யறியாதவர்கள் யார்?

கர்னன் விசையன் றனைக்கொல்லிற் கடற்பார் முழுதுங் கண்ணில்லா, மன்னன் புதல்வன் றனக்கேயா மொழிந்தோர் தாமு மடிந்திடுவார், முன்னஞ் சூதின் மொழிந்தபகை முடியா திருக்கி லவர்க்கல்ல, நின்னெஞ் சறிய யானறிய நினக்கே வசையு நிலையாமே.

உரை. கர்னன் அருச்சுனனைக் கொன்றால் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி முழுதும் திருதராட்டிரான் புத்திரனுகிய துரியோதனனுக்கே யாகும் மற்றபேர் யாவரும் இறந்து விடுவார்கள். சூதினுலே சொன்ன பகையை முடியா திருந்தால், அவர்களுக்குக் குற்றமில்லை. உன் மனமறிய நானறிய உனக்கே குற்றம் நிலையாகுமென்ருர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்.

கவசங் கனக குண்டலமென் றிரண்டு புனையிற் கற்பாந்த, நிசவம் பொரினுங் கன்னனுயிர் செகுப்பார் மண்ணிற் சிலருண்டோ, வவசங் கிளைஞ ருறத்துணைவ ரரற் றக் களத்தி லடுதூக்குத், துவசம் படைத்தோன் படும்பயந்த துணைவா வின்னே சொன்னேனே.

Koviloor Digital Library

உரை. கவசம் சொர்ணகுண்டலமென்று சொல்லும் இரண்டுந் தரிப்பானேயானல் கற்பமுடிவுநாள் வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்தாலும் கர்னனுயிரைப் போக்குவார் பூமியிலே சிலபேருண்டோ? பந்துக்களெல்லாம் அவதிப்பட, உடன் பிறந்தவர்களை யுத்தகளத்தில் அனுமக் கொடி படைத்த அர்ச்சுனன் படுந்துயரத்தை நினைவனே இன்றே சொன்னேன். 233

வல்லார்வல்ல கலைஞருக்கு மறைறா லவர்க்குங் கடவுளர்க்கு, மில்லாதவர்க்கு முள்ளவர்க்கு மிறந்தோர் தமக்குந் துறந்தவர்க்குஞ் சொல்லா தவர்க்குஞ் சொல்பவர்க்குஞ் சூழுஞ் சமையாதிபர்களுக்கு, மல்லாதவர்க்கு மிரவிமக னரியதான மளிக்கின்ருன்.

உரை. செயலில்லாதவர்களுக்கும், கலையிலே வல்லவராகிய வித்துவான்களுக்கும், வேதத்திலே வல்ல பிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும், இல்லாதவர்களுக்கும், உள்ளவர்களுக்கும், இறந்தவர்களுக்கும், துறந்தவர்களுக்கும், சொல்லாதவர்களுக்கும், சொல்லுகிறவர்களுக்கும், சமயங்களிலே விசேஷமானவர்களுக்கும். இவை யல்லாதவர்களுக்கும் சூரியன் புத்திரனுகிய கர்னமகாராஜன் அரியதானங் கொடுக்கிருன், 234

மைந்தற் குறுதி நீவேண்டில் வல்லே முனிவர் வடிவாகிச், சந்தப் பனுவ லிசைமாலைத் தானே கரனை விரைந்தெய்தி, யந்தக் கவச குண்டலங்க ளளிப்பா யென்ரு லவனென்று, மிந்நப்புவியின் மறுத்தறியா னுயிரே யெனினு மீந்திடுவான்.

உரை. உன் புத்திரனுகிய அருச்சுனனுக்கும் நீ உறுதிசெய்ய வேண்டினுயாகில் வல்லமையுள்ள இந்திரனே! பிராமணருடைய வடிவங்கொண்டு சந்தத்தையுடைய கவிமாலையைக்கொண்ட தானத்துக் கிடமாகிய கர்னனிடத்தில் சீக்கிரம்போய் அந்தக் கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்று கேட்டால் அவன் ஒன்ருவது இந்தப் பூமியிலே யில்லையென்று சொல்லி யறியாதான், உயிரைக் கேட்டாலுங் கொடுப்பான். 235

Koviloor Digital Library

இரண்டு மவன்பா னிகவரி ருந்தே ருர்ந்திப்படி யரசர். திரண்டுவரினும் வெஞ்சமரிற் றிண்டேர் விசைய னெதிர் நில்லார். மூரண்டு பொருளிற் கன்னனுந்தன் முன்னே யெய்தி முடிசிதறிப், புரண்டு மறியுமென வணங்கிப் புத்தேளரசன் போகின்றான்.

உரை. அந்தக் கவசகுண்டலங்க ளிரண்டையும் நீ வாங்கிக்கொண்டாயானால் பெரிய தேரிலேறிக் கொண்டு இந்தப் பூமியிலுள்ள அரசர்கள் திரண்டுவந் தாலும் வெவ்விய வில்லைக் கையிலேயுடைய விஜயபல முள்ள அர்ச்சுனன் முன்னே நிற்கமாட்டார்கள். அவன் முன்னேவந்து தலையறப்புண்டு மண்ணிற் புரண்டு மடிவானென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்ல அதுகேட்டு வணங்கிப் போகின்றான் தேவர்களுக்கரச னாகிய இந்திரன்.

வேறு

தண்டு தாமெனக் குனிந்துட லலமரத் தாளிணை தளர்ந்து தள்ளாடக், கண்டி யாவருங் கைதொழக் கவித் தைக் குடையுடன் கங்கைநீர் துரையை கொண்டுமே லுறச் சொரிந்த தாமெனநரை திரையுடன் மூப்பொரு வடிவங் கொண்டதாமென; வொருமுனி யாகிய கொற்ற வன் வாயில் சென்றடைந்தான்.

உரை. சிவிகையின் தண்டுபோலத் தேகம் வளைந்து சுழற்சியடைய, கைகள் தளர்ந்து தள்ளாட, எவர்களும் பார்த்துக் கைதொழ, கையிலே ஒரு குடை யும் கங்கை நீரிலிருக்கும் நுரையை மொண்டு மேலே சொரிந்ததாகுமென்று சொல்ல நரைதிரைகளுடனே மூப்புத் தன்மையே ஒரு வடிவங் கொண்டதாமென்று சொல்ல, ஒரு பிராமண வடிவாகிக் கர்னன் அரண்மனை வாசலிலே போனான் தேவேந்திரன். 237

அடுத்த தானதும் பரிசிலு மிரவலர்க் கருளுடன் முற்பக லளவுங், கொடுத்த நாயகன் புகுந்தன னிளை நீர் குறுகுமி னெனறவன் கோயிற் றடுத்த வாயிலோர் மீளவு முணர்த்தலிற் றலைவனுந் தருகென விரைவின், விடுத்த

Koviloor Digital Library

நான்மறை முனியைமுன் கண்டாலும் வேந்தனும் தொழுதடி வீழ்ந்தான்.

உரை. அடுத்திருக்கின்ற தானமும் யாசகமும், இரப்போருக்குக் கிருபையுடனே பதினைந்து நாழிகை யளவுங் கொடுத்து, கர்னமகாராஜன் அரண்மனைக்குப் போய்விட்டான். நாளையதினம் நீர்வாருமென்று அவன் அரண்மனையில் தடுத்த வாசற்காரர்மறுபடியுஞ் சென்று சொன்னதால் கர்னமகாராஜன் அவரை அழையு மென்று சொல்லச் சீக்கிரத்திலே அவரும்போக, அவ ரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே கர்னனும் வணங்கினான்.

என்ன மாதவம் புரிந்தனன் பார்த்து நீ ரீண்டெழு தருளுதற் கென்று, பொன்னி னுசனத் திருத்திமெய் யருளுடன் பூசையு முறைமுறை புரிய, வன்ன வேதி யன் றளர்ந்தவென் னடையினு லானதே பிற்பக லென்று; சொன்னவேளையி னகைத்தனக் களிப்பனீ சொன்னவை யாவையு மென்றான்.

உரை. என்ன தவஞ் செய்தேன் அன்பு வைத்து நீர் இங்கே எழுந்தருளுதற் கென்று பொன்னினாற் செய்த ஆசனம் போட்டு, அதிலிருத்தி உண்மை பக்தி யுடனே கிரமமாகப் பூசைசெய்ய, அந்தப் பிராமணர் தளர்ச்சியையுடைய உன்னுடைய நடையினாலே இங்கே வர இரண்டு சாமத்திற்கு மேற்பட்டதென்று சொன்ன போது கர்னமகாராஜன் நகைத்து, நீர்கேட்ட பொரு ளெல்லாம் உமக்குக் கொடுப்பேனென்றான். 239

அருத்தி யீதல்பொற் சிரதரு வினுக்குமற் றரிது நீயளித்தியோ வென்று விருத்த வேதியன் மொழிந்திட நகைத்துநீ மெய்யுயிர் விழைந்திரத் தாலுங்,கருத்தினோ டுனக் களித்திலே னெனிலெதிர் கறுத்தவர் கண்ணிணை சிவப்ப, வுருத்த போரினிற் புறந்தரு நிருபர்போ யுறுபத முருவனென் றுரைத்தான்.

உரை. ஆசைப்பட் டவைகளைக் கொடுபதற்குப் பொன்மயமாகிய தெய்வலோகத்திலேயிருக்கும்பஞ்சதரு

Koviloor Digital Library

வுக்கும் அருமையாகும்; நீ கொடுப்பையா வென்று அந்த விருத்தப் பிராமணன் சொல்லச் சிரித்து. நீ உடலையும் உயிரையும் விரும்பி யாசித்தாலும், உள்ளன் புடனே உனக்குக் கொடாமற் போனேனே யானல் பகைவர் கண்கள் சிவக்க எதிர்த்துப் பொருகின்ற யுத்த களத்திலே முதுகு காட்டுகின்ற அரசர்களடையும்பதத் தையா னடைவே னென்ருன் கர்னமகாராஜன். 240

வந்த வந்தணன் கவசகுண்ட லங்களை வாங்கி நீ வழங்கெனக் கென்னத், தந்த னன்பெரு கெனவவன் வழங்கவின் டலத்திலோர் தனியசரீரி, யிந்தி ரன்றனை விரகினன் மாயவ தினவினன் வழங்கனீ யெனவுஞ், சிந்தை யின்கணோர் கலக்கமற் றளித்தனன் செஞ்சுடர்த் தினகரன் சிறுவன்.

உரை. வந்த பிராமணன் நீ தரித்திருக்கின்ற கவச குண்டலங்களை வாங்கிக் கொடுவென்று கேட்க, இதோ கொடுத்தேன் கொள்வாயென்று கொடுக்க ஆகாயத் திலே ஒரு அசரீரிவாக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒரு உபாயத்தினுலே இந்திரனை அனுப்பி வைத்தார் நீ கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லவும், மனத்திலே ஒரு கலக்கமில்லாமற் கொடுத்தான் சூரியன் புதல் வஞன கர்னமகாராஜன். 241

அண்டர் யாவரு மலர்மழை பொழிந்தன ரந்தா துந்துமி யார்ப்பக் கொண்டல வாகனன் கொண்டமெய் யொழிந்துதன் கோலமெய் யுடன்வெளி நின்ருன், கண்டு மாமன் முருகியே களித்திடுங் கன்னனிக் கந்நெடுங் கட வுண், கண்டு போரினில் வயந்தரு மிதுவென மற்ருெரு கொற்றவே லெடுத்தே.

உரை. அப்போது தேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரி பொழிந்தார். தெய்வ துந்துமி சத்திக்கமேகவாகனனுன இந்திரன் தான்கொண்ட விருத்தப் பிராமண வேடம் நீக்கித் தனது நிஜரூபத்துடனே எதிர்நின்ருன். அது கண்டு மனமுருகிச் சந்தோஷித்த கர்னமகாராஜனுக்கு அந்த இந்திரன் மிகுந்த யுத்தத்திலே இதுஜெயத்தைக்

Koviloor Digital Library

கொடுக்கு மென்று வெற்றியுள்ள வேலாயுதத்தை யெடுத்து. 242

வெலற் கருந்திறற் விசயன்மே லொழித்து நீவெஞ் சின மடங்கல்போ னெஞ்சிற், கலக்க மொன்றப் பொரு திறல் புனைந்திடுகடோர்க்கசக்கானை தன் றுயிரே, யிலக்கு வந்தெதிர் மலைந்தபோ திதற்கென எவ்வென மறையையு மியம்பிச், சொலற் கரும்புகச் சுரபதி கொடுப்பவத் தோன்றலுந் தொழுதுகைக் கொண்டான்.

உரை. வெல்லுதற்கரிய திறலையுடைய அர்ச்சுனன் மேலே விடுவதை யொழித்து, நீ வெவ்விய கோபத்தை யுடைய சிங்கத்தைப்போல்நெஞ்சிலே ஒருகலக்கமில்லா மல் போர்செய்கின்ற கடோற்கஜனுடைய உயிரே இதற்கு லக்ஷியமாகும். அவன் வந்து உன்னை யெதிர்க் கும்போது இதை விடுவாயென்று வேதமந்திரமுஞ் சொல்லிச், சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தியை யுடைய இந்திரன் கொடுக்க, அந்தக் கர்னனும் வணங்கிக் கையிலே வாங்கிக் கொண்டான். 243

நிரந்த ரம்புகழ் நிலைபெறுங் கன்னனை நெஞ்சுற மகிழ்ந்தவ ணிறுத்திப், புரந்த ரன்பசுகம் தண்டுழா யணிந்திடும் புயல்வண னிருந்துழிப் போந்தே, யிரந்து சென்று தான் மொழிந்தது மவ்வளலீந்தது மாங்கவற் கிசைத்தான். வரந்தருத்திரு மாலதை வினவியவாசவன் றனக்குரை வழங்கும்.

உரை. எப்போதும் நிலைபெற்ற புகழுடைய கர்ன மகாராஜன் செய்கையைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து அவனை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, இந்திரனனவன் பசியகுளிர்ந்த துளபமாலையையணிந்த மேகவண்ணரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிருந்த விடத்திற்குப்போய் தான்போய்க் கேட்ட தும் கர்னன் கொடுத்ததும் அவருக்குச் சொன்னன். அப்போது வரத்தைத் தருகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அதைக்கேட்டு அந்தஇந்திரனுக்குச் சொல்லுவார். 245

உண்மையாக வெஞ்சமர்முகத் தெறிபடை யொன் றும் வந்துடலுற வொட்டாத, திண்மை யாலுயர் கவச

Koviloor Digital Library

குண் டலங்களைச் சென்றிரந் தவற்கிவன் கொடுத்தா,
னெண்மை யாயினுங் கிளைஞரே யேற்பினு மியல்பிலாப்
புன்செல்வ ரீயார், வண்மையாளர்தம் மாருயிர் மாற்ற
லார் கேட்பினு மறுக்கிலா ரென்றே.

உரை. சத்தியமாக வெவ்விய யுத்தமுகத்திலே வீசு
கின்ற ஆயுதங்களொன்றுந்தேகத்திலே படவொட்டாத
உறுதியாலுயர்ந்த கவச குண்டலங்களை இரந்த இந்திர
னுக்கு அந்த கர்னன் கொடுத்தான். ஆகையால் எளி
தாய் இருந்தாலும் பந்துக்களே யேற்றாலும் இயற்கை
குணமில்லாத அற்ப செல்வத்தையுடையவர்கள்
கொடுக்க மாட்டார்கள். தியாகியானவர்கள் தம்முடைய
உயிரைச் சத்துருக்கள் கேட்டாலும் இல்லையென்று
மறுக்கமாட்டார்களென்று சொல்லினர். 245

வாசவன் றனக்குவிடைகொடுத் ததன்பின் வந்த
காரியந்தனை முடிப்பான், கேசவன் றனது தாதையோ
டுதித்த கேண்மைகூர் தெரிவையைக் கிட்டித், தேசவன்
றந்த குரிசில்பால் விரைவிற் செல்கெனப்பயந்த சேயி
ழையும், பாசமுன்னுறமா லேவலாற் றனது பாதபங்க
யஞ் சிவப்பித்தாள்.

உரை. தேவேந்திரனுக்குச் செலவு கொடுத்து
அனுப்பிவிட்டுத் தான் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்
றும் பொருட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன் தகப்பனோடு
பிறந்த உறவு மிகுந்த குந்திதேவி யிடத்திற்குப்போய்ச்
சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்தில்
போவென்றார். அவளும் அன்பானது தள்ள ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவானுடைய ஏவுதலினாலே தன்னுடைய
பாதஞ் சிவக்கப் போனாள், 246

வந்து குந்தியின் கோயிலெய் தினளென வாயிலோ
ருரைத்திட மைந்தன், முந்து மன்புடன் றெழுதெதிர்
கொண்டுநன் முறைமையா லாசனத்திருத்தி,யிந்துவின்
கதிர் கண்டுமென் மேலுமூற் றிரங்கிவான் கரைகடந்தே
றுஞ் சிந்து வெண்டிரைச் சிந்துவொத் துருகுந் தெரி
வையோ டுரைசில செப்பும்.

Koviloor Digital Library

உரை. குந்திமாதேவி உன்னரண்மனையில் வந்தாளென்று காவற்காரர் சொல்லப் புத்திரனாகிய கர்னன் மூந்திய அன்புடனே வணங்கி எதிர்கொண்டு போய்க் கிரமப்படி ஆசனங்கொடுத்து அதிலே யிருக்கச் சொல்ல, அப்போது சந்திர கிரணங்களைக் கண்டு மன மகிழ்ந்து இரக்கமுற்று வண்மை பொருந்திய கரையைக் கடந்து அலையை வீசுகின்ற சமுத்திரத்தை யொத்து மனமுருகும் அந்தத் தாயுடனே பலபேச்சுகள் பேசுவான் அந்தக் கர்ன மகாராஜன். 247

அன்னை வந்தென் னருந்தவப் பயனென வன்பினு லின்புற வணங்கி. என்னை வந்தவா றென்னமற் றவளு மீன்றதா யானுனக்கென்று, முன்னை வந்தொரு மந்திரந் தவமுனி மொழிந்ததுங் கதிரவ னருளாற், பின்னை வந்ததும் பேழையில் விடுத்ததும் பிழையிலா துரைத்திடக் கேட்டே.

உரை. தாயே! நீ வந்ததுயான் செய்த தவத்தின் பிரயோஜனமென்று அன்பினாலே இன்பம் பொருந்த வணங்கி வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்க, அவள் நான் உனக்குப் பெற்றதாயென்றும், முன்னே தூர்வாச முனி வந்து ஒரு மந்திரஞ் சொன்னதும் சூரியனாலே நீ பிறந்ததுவும் உன்னைப் பெட்டியில் விடுத்ததும் பிழை யில்லாமல் சொல்லக்கேட்டு. 248

மாயனார்விர கிதுவென மனதினின் மதித்துவந் தளித்திடும் வள்ள, லீய னாளெனைப் பயந்த னென்னினு நன்மொழி நெஞ்சுறந் தேறேன், பேயனார் சிலர் பேரறி வின்மையாற் பெற்றதா யெனக்கென வந்து, தூய நாகரி னமைத்ததோர் துகிலாற் றுன்பமுற் றென்புரு வானார்.

உரை. இது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய உபாய மென்று மனதிலே நினைத்து, வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கப்பட்ட தியாகியாகிய கர்னமகாராஜன் நீ அந்த நாளிலே என்னைப் பெற்றவளென்று சொன்னாலும் உன் பேச்சை என் மனம் பொருந்தத் தெளிய மாட்டேன். பேயை யொத்த சிலபேர் நல்ல அறிவில்

Koviloor Digital Library

லாமையால் என்னைப் பெற்ற தாய்மாரென்று வந்து பரிசுத்தமாகிய நாகரீகமாயுள்ள ஒரு வஸ்திரத்தால் அவர்களெல்லாந் துன்பப்பட்டு எலும்புருவானார்கள்.

அடாது செய்தவர் படாதுபட் டனரெனு மங்கர் கோன் றுண்மொழி கேட்டுத், தடாதவன் புடைக் கெடாத தூமொழி பகர்கை லுமையலிற் றலிர்ந்து. படாம தென்மையிற் றருகென வருதலும் பயந்திலே னெனிலெனை முனியென், றெடா விரித்தலைத் துடற் படப் போர்த்தெதிரீன்றதா யாமென விருந்தாள்.

உரை. அடாத காரியத்தைச் செய்து அவர்கள் படாதபாடும் பட்டார்களென்று சொல்லும் அங்க தேசாதிபதியாகிய கர்னமகாராஜன் சொல்லக்கேட்டுத் தகாத அன்பினையுடைய கெடாத பரிசுத்தமாகிய சொல் லைச் சொல்லிய குந்திமாதேவியும் மயக்கத்தினின்று நீங்கி அந்த வஸ்திரத்தைக் கொண்டுவாவென்று வாங்கி உன்னைப் பெருதிருந்தேனே யானால் என்னைக் கோபிப்பாயென்று அதை யெடுத்து விரித்து உதறித் தேகமுழுதும் போர்த்தும், அன்று பெற்ற தாயென்று சொல்ல விருந்தாள். 250

இருந்ததா யீன்ற லன்றுபோ லுருகியிரு தடங் கொங்கைபால் சொரிந்தா, ளறுத்துமான் போல விரவி சேய் விரும்பி யாதரத் துடன்புராள கானுன், புரிந்ததா யன்போ டிறுகத் தழுவிப் பொன்முடி மோயின ளுயி ராப், பரிந்துநா னன்றே யுனைவளர்த் தெடுக்கப் பாக்கி யஞ் செய்திலே னென்றாள்.

உரை. இப்படி யிருந்த தாயும் அன்றே பெற்ற வள் போலே பருத்த இரண்டு கொங்கைகளிலும் பால் சொரிய நின்றாள். அதைப் புசிக்கின்ற இளம்பிள்ளை போலக் கர்னனும் புளகித்து விதிவழி நீக்கினான். மிகுந்த அன்புடனே பக்கத்திலே பொருந்தத் தழுவி பொன் முடியணியும் உச்சியை மோந்து, அன்புடைய வளாய்ப் பரிவுசெய்து, நானும் அன்றுன்னை வளர்த் தெடுக்கப் பாக்கியஞ் செய்யவில்லை என்றாள் குந்திமா தேவி. 251

Koviloor Digital Library

வருகவென் மதலா யிளைஞரை வருநின் மலரடி யன்பினல்]வணங்கி, யுரிமையான் மனமொத் தேவலே புரிய வொருதனிச் செய்யகோ வோச்சி, யரசெலாம் வந் தின் கடைத்தலே வணங்க வாண்மையும் செல்வமும் விளங்கக், குருகுலா திபர்க்குங் குரிசிலாய் வாழ்வு கூர் வதே கடனெனக் குறித்தாள்.

உரை. புத்திரனே! நீ வரக்கடவாய்,உன்தம்பிமா ராகிய பஞ்சபாண்டவரும் உன்னுடைய மலர்போன்ற பாதத்தைப் பக்தியினுலே வணங்கி ஒருமித்து மன மொத்து ஏவல்செய்ய ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தி இராஜாக்களெல்லாம் வந்து உன் கடைவாயிற்படியில் நின்று வணங்க, ஆண்மையுஞ் செல்வமும் விளங்கக் குருகுலத்திலே யிருந்த அரசர்களுக்கெல்லகமாசஞகிய வாழ்வையடைவது முறையென்று சென்னுள் குந்திமா தேவி. 252

பெற்றநீர் மகவன் பிலாமையோ வன்றிப் பெரும் பழி நாணியோ விடுத்தி, ரற்றைநாட்டொடங்கியென்னை யின் றளவுமாயுயிர்த் துணையெனக் கருதிக், கொற்றமா மகுடம் புனைந்தா சளித்துக் கூடவுண் டரிய தம்பி யருஞ், சுற்றமானவரு மென்னடி வணங்கத் தோற்றமு மேற்றமு மளித்தான்.

உரை. என்னைப் பெற்ற நீர் பிள்ளையாசை யில்லா மலோ அல்லாமல் பெரிய பணிக்கு நாணியோ விட்டு விட்டீர். அன்றுதொடங்கி இன்றளவும் என்னை யுயிர்த் துணையாக நினைந்து வெற்றியுள்ளபெருமைபொருந்திய முடிசூட்டி அரசளித்துக் கூடவுண்டு தன்னுடைய அருமையாகிய தொண்ணூற்றென்பது தம்பிமாரும் பந்துக்களும் என்னுடைய பாதத்தை வணங்கப் பிரகா சத்தையும் உயர்வையும் கொடுத்தான். 253

மடந்தை பொற்றிருமே கலைமணி யுகவே மாசறத் திகழுமே காந்த, விடந்தனிற் புரிந்தேநானயர்ந்திருப்ப வெடுக்கவோ கோக்கவோ வென்ருன், றிடம்படுத் திடு வேலிராஜராஜனுக்குச் செருமுனைச் சென்றுசெஞ்சோற்

Koviloor Digital Library

றுக் கடன்கழிப்பதுவே யெனக்கினிப் புகழுங்கருமமுந் தருமமு மென்றான்.

உரை. குற்றமற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் அவன் மனைவியினுடைய பொன்னாற் செய்த அழகிய மேகலைமணி யுதிரச்செய்து அவன் வருதலைக் கண்டு நான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்க, அப்போது எனக்குத் திடஞ்சொல்லி அந்த மணிகளை எடுக்கவோ எடுத்துக் கொடுக்கவோவென்றான். அப்படிபட்ட மெய்மைபடைத்துள்ள அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தமுகத்திற்போய்ச் செம்மையாகிய சோற்றுக் கடன்கழிப்பதுவே இனி எனக்குக் கீர்த்தியுந் தொழிலுந்தருமமுமென்றான் கர்னமகாராஜன். 254

பின்னையும் பற்பல மொழிந்தபின் பலவும் பேசியென் பூசலோ விளைந்த, துன்னி நீரிங்கு வந்தெனகர வாதுணமையா லுள்ளவாறுரைமி, னென்னமைந்தனுமிப்பரிசினு ஹுரைப்ப வின்றறத் துறந்தவன்றையினு, மன்னைநெஞ் சழித்தே யிருகணீர் சொரிய வலரிவாய் குளறிநொந் தழுதாள்.

உரை. மறுபடியும் அநேக வார்த்தைகள் பேசி இனி பலவார்த்தைகள் பேசியாவதென்ன,யுத்தம்விளைந்திருக்கின்றது. என்னை இப்போது நீர் நினைத்து வந்தழைப்பது உண்மையாக உள்ளபடி சொல்லுமென்று கர்னமகாராஜன் இத்தன்மையினாலே சொல்லப்பெற்று ஆற்றிலேவிட்ட அன்றையினும் மனமகிழ்ந்துஇரண்டு கண்களிலும் நீர்சொறிய, அலறி வாய்குளறி நொந்தழுதாள் குந்திமாதேவி. 255

ஆண்டுமா மகனுமிருகண்ணீர் துடைத்தவ்வன்னையைப் பன்முறைதேற்றி, மூண்டவல் வினையின் பயனலாதியர்க்கு முயற்சியால்வருவ தொன்றுண்டோ, வேண்டுப்யா வைவுமே தருகுவே னிரும் வேண்டிய வேண்டுகவென்னப், பாண்டுவின் றிருமா மனைவியு மதற்குப் பண்பினு லின்னன பகர்வாள்.

Koviloor Digital Library

உரை. கர்னனாகிய புத்திரனும் இரண்டு கண்களி னின்று வருகின்ற நீரைத் துடைத்து, அந்தத் தாய்க் குப்பலதாந் தேறுதல் சொல்லி மூண்டிருக்கின்ற தீவினைப் பயனல்லாமல் யார்க்கும் முயற்சியினாலே வரு கிற காரிய முண்டோ? நீர் என்னை என்ன கேட்கிறீரோ அவை யெல்லாந் தருவேன்; நீர் விரும்பியதைக் கேளு மென்று சொல்லப், பாண்டுமகா ராஜனுடைய மனைவி யான குந்திமாதேவியும், அதற்கு இனிய குணத்தோடு இது வேண்டுமென்று சொன்னாள். 256

பார்த்தன் வெஞ்சமரி னின்னுடன் மலைந்தாற் பகை பெரும் பாந்தளம்பகழி,கோத்தலும் பிழைத்தான் மறித்துநீ விடுவித்துக் கோறலென் றொருவரங் குறித் தாள். வாய்த்தமற் றவர்க ளிளைஞரொன் றவரை மலைய லென் றொருவரங் குறித்தாள், மூத்தவன் காதலிளைஞர் தம்பொருட்டன்மொழித்தமை கேட்டிவை மொழிவான்

உரை. அர்ச்சுனன் வெவ்விய யுத்தத்தில் உன் னுடனே யுத்தஞ் செய்தால், பகையையுடைய நாகாஸ் திரத்தைக்கோத்துத்தொடுத்தவளவில்தப்பினால், இரண் டாந்தரமும் விட்டுக் கொல்லாதே யென்று ஒரு வரங் கேட்டாள். மற்றப் பாண்டவர்களும் தம்பிமாரென்று அவருடனே போர்செய்யாதே யென்று ஒரு வரங் கேட் டாள். மூத்தவனாகிய கர்னன் தம்பிமார் பொருட்டுத்தாய் சொன்னவைகளைக் கேட்டு இவை சொல்லுவான்.

தெறுகணை யொன்று தொடுக்கவு முனைந்து செருச் செய்வோன் சென்னியோடிருந்தான், மறுகணை தொடுப்ப தாண்மையோ வலியோ மானமோ மன்ன வர்க் காமோ, வுறுகணை யொன்றே பார்த்தன்மேற் றொடுப்ப னொழிந் துளோ ருய்வரென் றுரைத்தான், றறுகண ரலர்கருந்தருகணனைவர்க்குந் தண்ணளி நிறைந்த செங்கண்ணான்.

உரை. கொல்லப்பட்ட பாணம் ஒன்றுதொடுக்க வும், எதிரிட்டு யுத்தஞ் செய்வோன் சிரசுடனே தப்பி யிருந்தால் மறுகணை தொடுப்ப தாண்மையோ? வல்ல

Koviloor Digital Library

மையோ? மானமோ? அரசர்க்குத் தருமமோ? ஒரு கணையே அர்ச்சுனன்மேல் விடுவேன்; மற்றபேர்கள் பிழைப்பார்களென்று சொன்னான்; அவன் யாரென்று சொன்னால் நல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் தண்ணிய கிருபை நிறைந்த கண்களையுடைய கர்னமகா ராஜன். 258

பெருவா மிரண்டும் பெற்றபின் றன்னைப்பெற்றதாயி னைக் காங்குவித்துத், தருவா மெனக்கு மிரண்டுளவுல கிற் சராசரங்களுக் கெல்லாந்தாமீர், வெருவரு மமரிற் பார்த்தனாலடியேன் வீழ்ந்தபோ தவனிபாரறிய, மருவரு மூலைப் பாலெனக் களித்துந் தமகனெனும் வாய்மையு முறைப்பீர்.

உரை. பெரிய வரமிரண்டும் பெற்றபின்பு தன்னைப் பெற்றதாயைக் கைகுவித்து வணங்கி நீரெனக்குத் தரு கின்ற வரங்களிரண்டுண்டு; உலகத்திலே சராசரங்களுக் கெல்லாந்தாயானவரே! அஞ்சத் தக்க யுத்தக்களத்தில் அர்ச்சுனனாலே நான் வீழ்ந்தபோது இவ்வுலகத்தை யாளும் அரசர்களறிய மூலைப்பா லெனக்குக் கொடுத்து நான் உம்முடைய பிள்ளையென்ற உண்மையைச் சொல்லுவீர். 259

உய்வரு திறல்வெம்போர் முடிப்பளவு முமக்குநான் மகனெனுந் தன்மை, யைவரு மறியா வண்ண நீர்காப்பீ ரல்லதங் கவர்சிறி தறியின், மைவருங் கடற்பாரனைத் தையு மெனக்கே வழங்குவர் வழங்கினால் யானென், கைவருந்துணைவன் றனக்கலால் வழங்கேன் கடைப்பிடி கருமமீ தென்றான்.

உரை. பிழைத்ததற்கரிய வெவ்விய யுத்தமுடிவு வரைக்கும் நான் உமக்குப்பிள்ளை யென்கிற தன்மை யைப் பஞ்சபாண்டவர்க ளறியாவிதம் நீர் காத்தல் வேண்டும். அல்லாமல் அவர் சிறிதாவதறிந்தால்கருங் கடல் சூழ்ந்த பூமியெல்லாம் எனக்கே கொடுப்பார்கள். கொடுத்தால் யான் என்னுடைய துணைவனாகிய துரி

Koviloor Digital Library

யோதனனுக்குக் கொடுப்பேனே யல்லாமல் வேறொருவருக்குக் கொடுக்கமாட்டேன். இந்தக்காரியத்தை மறவாதே யென்றான் கர்னமகாராஜன் 260

என்றலு மதுகேட் டீன்றதாயொக்கு மென்று கொண்டிவ்வர நேர்ந்து, வன்றுயர் மென்மேல் வளர யான் றளராவகையுயி ருக்குமூற் பெயர்வ, தென்றினி எனத்தன் கண்கணீர் சொரிய விளைந்துநைந் தழுதழு திறங்கி, யென்றருண் மதலைதனைத் தழீஇ நிறுத்தியாதவ னிருந்துழிச் சென்றாள்.

உரை. அப்படிச் சொன்னவளவில் அதுகேட்டுப் பெற்ற தாயாகிய குந்திமாதேவியுஞ் சரியென்று இந்த வரங்களிரண்டையுங் கொடுத்து, வலிமை பொருந்திய துக்க மேலுமேலு முண்டாக இனி யான் தளராவிதம் உயிருக்கு முன்னே நீங்குவதென்று தன் கண்களிலிருந்து நீர்சொரிய நைந்து அழுதழுது இரக்கமுற்று நின்ற தன் பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு அங்கே நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இருந்தஇடத்திற் போனாள். 261

கண்ணனுங்குந்தி கர்ணனோடுரைத்த கருத்தெல்லாந்திருத்தமாய்க் கேட்டாங், கெண்ணமுமுடிந்ததென மகிழ்ந்தந்த வணங்கையு மில்லிடை யிருத்தித், தண்ணனரியுதின்றன் பின்வரு நிருபர்மையு முறைமுறை நிறுத்திப், பண்ணுமை தடந்தோர்மீது கொண்டன்றே பாண்டவருறை நகரடைந்தான்.

உரை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் குந்திமாதேவி கர்னனோடு சொல்லிய கருத்தை எல்லாந் திருத்தமாகக் கேட்டு நம்முடைய எண்ணமெல்லாம் நிறைவேறியதென்று மனமகிழ்ந்து அவளை அந்தவீட்டிலே நிறுத்திவிட்டு, குளிர்ந்த தயையுடன் பின்னேவந்த அரசர்களையும் அங்கங்கே நிறுத்திவிட்டு, உறுப்பமைந்த விசாலம் பொருந்திய தேரின்மேலேறிக்கொண்டு அப்பொழுதே பாண்டவர்களிருக்கின்ற நகரத்தை யடைந்தார். 262

Koviloor Digital Library

தூதுபோ யரவத் துவசனே டுறுதி சொன்னது
மறுத்தவன் சினந்து, மோதுபோர்புரியத்துணிந்ததும்
விதுரன் மூரிவில் விறுத்ததுங்கங்குற், போதுபோர்வஞ்
சம் விளைத்ததுங் கர்னன் புரந்தரற் கீந்ததும் பயந்த,
மாதுபோய் வரங்கள் பெற்றவை யொழிய மற்றெலா
மைத்துனர்க் குரைத்தான்.

உரை. தூதுபோய் சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரி
யோதனனுக்கு உறுதிசொன்னதும், அதையவன்மறுத்
துக் கோபித்து மோதப்பட்ட யுத்தத்துக்கு சம்மதித்துத்
துணிந்ததும், விதுரன் வலிமையுள்ள தன் வில்லை
யொடித்ததும், இராத்திரியில் நிறவறை வெட்டிதனக்கு
வஞ்சனைசெய்ததும் கர்னன் கவச குண்டலங்களைத்
தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்ததுவும், பெற்ற குந்திமா
தேவி கர்னனிடத்திற்குப் போய்ப் பெற்றவரங்கள்தவிர
மற்றவைகளெல்லாம் மைத்துனராகிய பஞ்சபாண்டவர்
களுக்குச் சொல்லினர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான். 263

வாழி விருத்தம்

பஞ்சவர் தூதனென்னும் பக்தவத் சலனும்வாழி
கஞ்சமென் முகத்தாளான கற்புத்தென் பதியும் வாழி
வஞ்சமில் மனத்தோரான மன்னரைவர்கள்வாழி[தோ.
செஞ்சொலா விதைப்படித்தோர் செகந்தோறும்வாழிமா

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி தூது முற்றிற்று.

கோவிலூர் ஆதீனம்
400
கோவிலூர்-630307

வாகீஸ்வரி அச்சகம் சென்னை-1 (1964)

Koviloor Digital Library

மானிட மர்ம சாஸ்திரம் எனும்

சரீர மர்ம சாஸ்திரம்

விலை ரூபா 3-00

இதில் ஸ்திரீ புருஷ லக்ஷணங்களும், ரதி மன்மதன் சிங்கார ரகஸ்யங்களும், சம்சார சுகம், குடும்ப ரகசியம், மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள், காதலர் காதலி சரச சல்லாப இன்பங்கள், ஆரோக்கிய சாஸ்திரம், மருத்துவ சாஸ்திரம், சிசு சம்ரக்ஷணை சாஸ்திரம் முதலியனவும், ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு உண்டாகும் வியாதிகளும், அதைப் போக்கத்தக்க சிகிச்சைகளும், மகாரிஷிகள் எழுதிய இல்லற இன்பங்களும், விவாகமானவர்களுக்கும் இனிமேல் விவாகம் செய்து கொள்பவர்களுக்கும் இன்றியமையாத நூல், படங்களுடன் கூடியது.!

கைத்தொழில் முறைகள்

விலை ரூபா 2-00

1000-இரகசிய முறைகள் கொண்டது. சோப்புகள், மெழுகு வத்திகள், திக்குச்சிகள், வார்னீஷ்கள், பிஸ்கத்துகள், பென்சில்கள், பலவித மருந்துகள், இன்னும் இதுபோன்ற 1000-எளிய முறைகள் கொண்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டமுள்ள இக்காலத்தில் ஒவ்வொருவரிடமும் இந்நூல் இருக்க வேண்டும். 272-பக்கங்கள் கொண்டது.

எமது விலாசம்;—

ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி,
4, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு,
சென்னை-1.